

ምዕራፍ አሥራ አንድ

በብርሃን መመላለስ

ለምን መመርመርና ማጋፈጥ እንዳለብን

ፍሬ ከሌለው ከጨለማ ሥራ ጋር አትተባበሩ። ይልቁንም ግለሰቦች እንጂ የብርሃኑ ፍሬ በበጎነትና በጽድቅ በእውነትም ሁሉ ነውና ለጌታ ደስ የሚያለገውን እየመረመራችሁ እንደ ብርሃን ልጆች ተመሳሰሉ።

ኤፌ. 5:8-11

በወንጌላት ሁሉ ውስጥ ክርስቶስ ብርሃንን ከጨለማ ጋር ሲያነጻጽር እንመለከታለን (ዮሐ.8:12፣ 12:46)። ብርሃን ክርስቶስ ራሱ ነው (ዮሐ.8:12፣ 12:46)። ብርሃን የታዛዥነትና አምነት (ዮሐ.3:19-21)፣ እንዲሁም የመንፈሳዊ ንጽህና (1ኛ ዮሐ.1:5) ተምሳሌት ነው። ጨለማ መንፈሳዊ መለየትን፣ ውድቀትንና ጥፋትን ያሳያል። ብርሃንና ጨለማ እንደ ኩሬ ውሃ ባሉበት የሚቀመጡ ነገሮች ሳይሆኑ ወደተቃራኒ መንፈሳዊ አቅጣጫዎች የሚመሩ ናቸው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከጨለማ እንደዳንንና እንደ ብርሃን ልጆች መመላለስ እንዳለብን ይናገራል (ኤፌ.5:8-9)። ይህንንም የተናገረው «እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያሰች ክተማ ልትሰወር አይችላትም» (ማቴ.5:14) የሚሉትን የክርስቶስ ቃላት በማስተጋባት ነው።

ለለሆነም እንደ ብርሃን ልጆች መመላለስ አለብን። የብዙዎቻችን ፈተና ለሰ ብርሃን የሚናገሩት የሀዋርያው ቃላት አንዴ ከተጨበጠ ስዘለቁታው የማይጠፋን መንፈሳዊ ሁኔታ እንደሚያመለክቱ እድርጎ መረዳቱ ነው። ጳውሎስ የሚናገረው ግን ባለ ማቋረጥ በብርሃን የመመላለስን ሂደት ነው። ሁልጊዜም የግልና የጋራ ሕይወታችንን ወደ ክርስቶስ ጌትነትና ብርሃን ማምጣት አለብን።

ይህ ጥሪ ከባህላችንና ከእይታችን ያለፈ ነው።

ኃጢአት የግል ጉዳይ ነውን?

ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያን አማኞች ባለማቋረጥ ራሳቸውንና ሌሎችንም የሚያጋልጡባት ለፍራ እንደሆነች ይናገራል። ይህ የዴሞክራሲና የግለሰባዊነት አስተሳሰብን የሚጥስ ነው። የምኖረው የራሴን ሕይወት ነው የሚል አመለካከት እየያዘን መጥተናል። ስወር ኃጢአት ወይም ጥቁር የሕይወት ገጽታ ካሰብን ይህ የግል ጉዳይ ነው ብለን እናልፋለን።

ይህ የመብትና የባለቤትነት ጉዳይ አጥፊ ነው። ለዚህ ምክንያቱ ይህ አስተሳሰብ ኃጢአት ይገፍው ልኖር የምችለው የግል ንብረቱ ነው ወደሚል አመለካከት ሊወስድ የሚችል መሆኑ ነው። ለእንዳንዶች ኃጢአት የማንነታቸው አካል ወይም ራሳቸውን የሚረዱበት መንገድ ሲሆን እናያለን። ስለዚህ ነው ቤተ ክርስቲያን ሉስ አስያዥ ነገሮችን፣ በተለይም ወሲባዊ ኃጢአቶችን ለመቆጣት ቸል የምትልበት ሁኔታ ነው የምንመለከተው ።

ባገሰገልናቸው በርካታ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ፖርኖግራፊ (ወሲብ ቀስቃሽ ስዕሎች) የአንድ አማኝ ወይም መሪ ምስጢራዊ ኃጢአት ተደርጎ የተወሰደበትን ሁኔታ ታዝበናል። በሁሉም አጋጣሚዎች ማለት ይቻላል ኃጢአቱን የሚለማመዱ ሰዎች ይህ «የግል ጉዳይ» እና «ማንንም የማይጎዳ» መሆኑን ይናገራሉ። ይህ የጨለማው ውሸት ነው። ወሲብ ቀስቃሽ ሥዕሎች በኃጢአተኛውም ሆነ በዙሪያው ባሉት ሰዎች ላይ ከፍተኛ ጥፋትን የሚያስከትል ችግር ነው። በኃጢአተኛው አጠገብ የሚገኙ ሰዎችን እንደ እግዚአብሔር ፍጡራን ሳይሆን እንደ ዕቃ ዝቅ ተደርገው የሚቆጠሩ ይሆናሉ። ጎጂ ያልሆነ ኃጢአት የሰም - ለዚያውም ወሲባዊ ኃጢአት።

የተመሳሳይ ወይም የተቃራኒ ጾታ ወሲባዊ ግንኙነቶችን ኃጢአት የሚፈጽሙ ሴቶችና ወንዶችም ይህን ሳይነት ጠማማ ምክንያት ያቀርባሉ። ኃጢአተኛው ለሰ ጥፋቱ በሚጠየቅበት ጊዜ፣ «የግል ሕይወቴ እንጂ ያንተ ችግር አይደለም» ወይም «ሌሎች የመፍረድ መብት የላቸውም» የሚል ምላሽ ይሰጣል። ወሲባዊ ሱስ ያለበት አንድ ግለሰብ «በእርሱ ቦታ» እስካልሆነን ድረስ ምንም ነገር የመናገር መብት እንደሌለን ገልጾልናል። እንዲህ ሳይነቱ ምክንያታዊነት ሌሎችም ወደዚሁ ሕይወት እንዲገቡ በመጋበዝ ጨለማን ያስፋፋል። ኃጢአተኛው የራሱን ኃጢአት እስከማያይ ድረስ ይታወራል፤ በባርነትም ይያዛል።

ጨለማ እውርነትን ይጨምራል። ለዚህ ነው ጳውሎስ ሁሉንም ኃጢአት ወደ ብርሃን ማምጣት እንደሚያስፈልገው የተናገረው። ቤተ ክርስቲያን የተጠራችው ጨለማን ለመግስጥና ሁሉንም ኃጢአት ወደ ብርሃን ለማምጣት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአት በፍጹም የግል ጉዳይ አይደለም። በተጨማሪም፣ ኃጢአት ይቆጣጠረናል እንጂ እኛ እንቆጣጠረውም።

በብርሃን መኖር የግልና የጋራ ትእዛዝ ነው። «እንደ ብርሃን ልጆች ተመሳሰሉ» (ኤፌ. 5:8)። ሁሉም ኃጢአት በተለይም ምስጢራዊ

ኃጢአት ሁልጊዜም ሁሉንም አካል ይበርዛል። ይህም ዝሙት አንድነትን በማበላሸት ጋብቻን እንደሚጎዳ ማለት ነው። ቤተ ክርስቲያንም አንደ ጋብቻ ለፍሬያማ ሕይወት ተጠርታለች። በብርሃን መመላለስ ቅን ልብ ያላቸውን፣ እንዲሁም አውነተኛና ታማኝ ሕይወት ያላቸውን ሰዎች ለማፍራት ያስችላል። በብርሃን መመላለስ አውነትን በማሳየት ነገሮችን እንዳሉ እንደንመለከት ያደርጋል። አውነተኛ ሕይወትና የሐሳብ ልውውጥ ሲኖር የሚችለው በብርሃን ውስጥ ነው።

ኃጢአትን መደበኛ አጥፊና አሳሳች ነው። ጳውሎስ የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ክንቱ ከሆነው ክጨለማው አለም ሥራ ጋር እንዳትተባበር መክሯል። ስለዚህ አማኞች ውጤታማ ካልሆነው የጨለማ ሥራ ጋር መተባበር የሰባቸውም።

ኃጢአትን መግለጥ

የጳውሎስን አባባል በሌሎች ቃላት ለናስቀምጥ «በኃጢአታችሁ ላይ መብራት አብሩ» የሚል ዓይነት ሆኖ እናገኘዋለን። አንድ አማኝ ኃጢአት ወይም ጨለማ በሚገዳደረው ጊዜ ይህንኑ ኃጢአት መግለጥ አለበት።

በኤፌ. 5:11 «ግለሙት» ተብሎ የተተረጎመው የግሪክ ቃል በሌሎች ስለ እርቅ በሚናገሩ ቁልፍ ጥቅሶችም ውስጥ የሚገኝ ነው። ስምሳሌ በማቴ. 18:15 ክርስቶስ ለአማኞች ሲመክር፣ «ወንድምህም ቢበድልህ ሄደህ እንተና እርሱ ብቻችሁን ሆናችሁ ውቀለው። ቢሰማህ ወንድምህን ገንዝብህ አደረግክው» ብሏል። በተመሳሳይ ሁኔታ ጳውሎስ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ኃጢአትን በሚሠሩበት ጊዜ በሕዝብ በፊት «መጋለጥ» ወይም መገለጽ እንዳለባቸው ለጢሞቴዎስ አስረድቷል። ክርስቶስም ለደቀ መዛሙርቱ የመንፈስ ቅዱስ ቀዳሚ ተግባር ዓለምን ስለ ኃጢአት መውቀስ ወይም «መግለጥ» እንደሆነ አስረድቷል (1ኛ ጢሞ. 5:20፣ ዮሐ. 16:8)።

ባለፈው ምዕራፍ ውስጥ በክርስቶስ ጌትነት ሥር መኖር ያለ ምንም ቅድመ-ሁኔታ ለአግዚአብሔር፣ ለሥልጣንና ለሌሎች መገዛትን እንደሚጠይቅ ተመልክተናል። ክርስቲያናዊ ማህበረሰብ መሆን የሚቻለው አንደ ብርሃን ልጆች ለመኖር የጋራ ቁርጠኝነት ሲኖር ነው። ይህ ለመጽሐፍ ቅዱሳዊ አምልኮ፣ ህብረትና ደቀ መዝሙርነት ቅድመ-ሁኔታ ነው። ይህ ሰዎች ለክርስቶስ ብርሃን በጋራ የሚገዙበት መንገድ ነው።

ሁሉም የመዳን ምላሾች ከክርስቲያን ማህበረሰብ መጀመር አለባቸው። ምክንያቱም እንደ እርቅ፣ መዳንና መታደስ ያሉ ቃላት ህብረትን መሠረት ያደረጉ ናቸው።

የእርቅና የተሃድሶ ምንነት

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እርቅን የሚያመለክተው የግሪክ ቃል «ልውውጥ» የሚል ትርጉም የሚሰጥ የምጣኔ ሀብት ወይም የኢኮኖሚክስ ቃል ነው። ማለታረቅ የሂሳብ መዝገብን በ(balance sheet) ልዩነቱን የማስማማት ሥራ ነው። በእዲስ ኪዳን እርቅ ንስሐ ገብተው በክርስቶስ የማዳን ሥራ የሚታመኑትን ኃጢአተኞች ያድሳል።¹ የክርስቶስ ሞት የኃጢአትን ዋጋ ይክፍላል።

እርቅን የሚያመለክተው የእንግሊዝኛ ቃል ከሳቲን የተገኘ ሲሆን፣ ትርጉሙም «ወደ አንድነት ማምጣት፣ አንድ ማድረግ» የሚል ነው። በመሆኑም እርቅ ቀደም ሲል የተለያዩትን ክፍሎች አንድ ማድረግና የቅርብ ግንኙነቶችን መልሶ መመሥረት መሆኑን እንረዳለን። ማስታረቅ ማለት የሚለየውን ማንኛውንም ነገር ማስተካከል ማለት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን የእርቅ ግብ ሁልጊዜም ተሃድሶ ነው። በገላ. 6:1 ጳውሎስ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው በላል የሆኑ ሰዎች ሌሎችን በገርነት እንዲያቀኑ (እንዲያድሱ) ይመክራል። ጳውሎስ የማደለን ሐሳብ ለመግለጽ የተጠቀመበት ይህ ቃል በማቴ. 4:21 የዓሣ መረቦች መጠገንን ለማመልከት ካገለገለው የግሪክ ቃል ጋር ተመሳሳይ ነው። ይህም ፍጹም ማድረግ፣ ማስማማት፣ በሚገባ ማስታጠቅ የሚሉትን ፍችዎች የያዘ ነው። ማደስ መጠገን ሣይሆን እዲስ ማስመለስ ነው።

መታደስና ማህበረሰብ

ክላይ የተሰጡት ፍችዎች እንደሚያሳዩት ማስታረቅ እና ማደስ የሚሉ ቃላት የጠፋውን ነገር መልሶ ማግኘትን ያመለክታሉ። እነዚህ እያንዳንዳቸው ቃላት አሁን በኃጢአት ምክንያት የተበላሸውን የቀድሞ የማህበረሰብ ህብረት ያመለክታሉ። ጨለማ ዘልቆ ስለገባ ብርሃኑ እንደገና መምጣት አለበት።

¹ Geoffrey Bromiley, ed., Theological Dictionary of the New Testament (Grand Rapids: Eerdmans, 1985), 40.

ይሁን እንጂ ቤተ ክርስቲያን ቤዛዊት ለመሆን የምታደርገው ጥረት ሳይጀመር የሚከስመው እዚህ ላይ ነው። ለዚህም ችግር ያልነበረውን ነገር መልስው ለማግኘት ጥረት ስለሚያደርጉ ነው። ሀብረት ሳይኖር ኃጢአተኞችን ወደ ሀብረት ልንመልስ እንችልም።

ይህንን እውነት መረዳት ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ግጭት ውስጥ የሆኑባቸውንና ጥቂቶች ብቻ ሙሉ መጽሐፍ ቅዱሳዊ እርቅ መፈጸም የቻሉበትን ምክንያት መገንዘብ እንድንጀምር ያስችላል። አብያተ ክርስቲያናት እውነትና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማህበረሰብን አይለማመዱም። ይህም ሆነ ብሉ በብርሃኑ የመለወጥ ሂደት ነው። ለዎች በክርስቶስ ጌትነት ስር እእምሯቸውንና ልባቸውን እስተባብረው ሊመላለሱ እናይም። ጤናማውንና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላውን ቤተ ክርስቲያን ፍሬ ዘንግተናል ወይም ተለማምደን እናውቅም። ይህም የተሟሟቀ እምልኮ፤ ጥልቅ ትምህርት፤ የተሰመደ ኑዛዜ፤ የምልጃ ጸሎትና እንክብካቤ ያለበት ሀብረት የሚገኝበት ነው። ብዙ ርቀን ከመስመር ስለወጣን ይህ «ጤናማ» ልምምድ መሆን እለበት የሚለው አባባል ያስገርመናል።

ጨለማ የመታረቅ ችሎታችንን ያበላሻል። ቤተ ክርስቲያን ሙሉ በሙሉ በብርሃን በማትኖርበት ጊዜ ያች ቤተ ክርስቲያን ኃጢአተኛውን «ለማደስ» የሚያስችል ክህሎት፤ ግንዛቤም ሆነ አሳቤ ሊኖራት አይችልም። የማህበረሰብ ሕይወታችን ሥር ያልሰደደ ወይም በብርሃናችን ላይ ጥላ ያጣለበት ቢሆን መታደስ ለኃጢአተኛው ምንን ትርጉም ሊሰጠው ይችላል? ወዴትስ ይሆን የምናድስው?

ይህ ብዙውን ጊዜ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚታይ ችግር ነው። እናውቃለን እያልን በክርስቶስ ያለንን ነገር ሆነን እንገኝም። ለዚህ ነው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የእርቀ ሰላም መርሆችና ሥርአተ-ትምህርቶች እኛን የመለወጥ ኃይል የማይኖራቸው። እነዚህ ነገሮች መረጃ የሚሰጡ ቢሆኑም የኋላ ኋላ ከውድቀት አያስመልጡንም። ለዚህም ምክንያቱ የእእምሮ እውቀትን እንጂ የባህርይ ሰውጥን የማያስከትሉ አለመሆናቸው ነው።

ቤዛነት እግዚአብሔር ስለ እርቅ ምንነት ወይም እንዴት እርቅን መፈጸም እንደሚቻል የሚናገረውን እውነት ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም። ቤዛነት የሕይወት ዘይቤን የግድ ይላል። እንድ ግጭት በሚነሳበት ጊዜ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የኑዛዜ፤ የመጋፈጥና የቅጣት መርሆችን ከማዛመድ ያለፈ ተግባር መከናወን እለበት። ይህም እነዚህን ልማዶችና ተግባራት በእርስ በርስ ማህበረሰብ ውስጥ ማንጸባረቅን የሚጠይቅ ነው።

ይህንን በብተ ክርስቲያን ውስጥ ለመፈተን ባለፉት ጥቂት ዓመታት አንድ ኃጢአተኛ መቼ ሙሉውን የቅጣት፤ የኑዛዜ፤ የይቅርታ፤ የካሳና የመታደስ ሂደት ሲያልፍ ያየህበትን አጋጣሚ ለማስታወስ ጥክር። ይህ ሁኔታ ምን ያህል ጊዜ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይከናወናል? ቤተ ክርስቲያን እንደ አብዛኞቹ አብያተ ክርስቲያናት ከሆነች ሙሉው የመታደስ ሂደት እምብዛም (ወይም ከናኩቴው) አይካሄድም። ብዙውን ጊዜ የሚሆነው እንደም ሂደቱ እንዲያጥር ወይም ኃጢአተኛው ከቤተ ክርስቲያኒቱ እንዲለቅ ማድረግ ነው።

ለራሳችን እያሌ ጥያቄዎችን ማንሳት አለብን። ኃጢአትን ለመግለጥና ሐጢአተኛውን ለማደስ የመጽሐፍ ቅዱስን ግልጽ መርሆች የማንከተለው ለምንድነው? እማኞች ወደእኛ ከመመለስ ይልቅ ጥሰውን ለመሄድ የሚመርጡት ለምንድነው? ይህ ስለ ሀብረታችን የሚያስተላልፈው መልእክት ምንድነው?

ለሐዋርያው ጳውሎስ ሁለት ዓለማት ብቻ ነበሩ። እነዚህም ክርስቶስ ጌታ የሆነበትና እማኞች በስሙ በደለታ የሚሰባለቡበት የብርሃን መንግሥትና ለይጣን ለዎችን በባርነት የሚገዛበትና የሚያጠፋበት የጨለማ መንግሥት ናቸው። ስለሆነም ጳውሎስ ስቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን እንደተናገረው ኃጢአተኛውን ከሀብረት በማስወጣት «ለሰይጣን አሳልፈን እንድንስጥ» ሲጠይቅ፤ ይህ ድርጊት ኃጢአተኛውን ወደ እእምሮው በመመለስ ወደ ክርስቲያናዊ ሀብረትና ይቅርታ ብርሃን እንዲመለስ ያበረታታዋል የሚል መረዳት ነበረው (1ኛ ቆሮ. 5:1-5 እንብብ)።

እርቅ ኃጢአትን የመግለጥና ኃጢአተኛውን ወደ ብርሃን የማደስ ሂደት ነው። እዚህ ላይ ቤተ ክርስቲያንም የህግ አጥባቂነትንና የእንጻራዊነትን እክራሪ ጫፎች ማስጠገጫ እለባት። ኃጢአትን መግለጥ ያለብን ግለሰቡን ለማሳፈር ወይም ለመቅጣት በመሻት መሆን የለበትም፤ ወይም ደግሞ የግለሰቡን ግስሰባዊነት እጻረራለሁ ወይም ስሜቱን እጎዳለሁ በማል ፍርሃት ስለ ኃጢአት ከመጋፈጥ መቆጠብ የለብንም። ሁሉም ተጋርጦዎች የማደስ ዓላማ ያላቸው መሆን እለባቸው ሁልጊዜም በእውነትና በፍቅር የሚከናወኑ መሆን እለባቸው።

ማደስና ተግባቦት

ቤተ ክርስቲያን ኃጢአትን በቤዛዊና በሚያድስ መንገድ ለመግለጥ የምትችለው እውነተኛ ማህበረሰብ ሲኖራት ነው። እውነተኛ

ማህበረሰብ ደግሞ እውነተኛ የሐሳብ ልውውጥን (ወይም ተግባራትን) ይጠይቃል።

እውነተኛ የሐሳብ ልውውጥ «እውነትን በፍቅር መናገር» ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ሲል ያብራራል።

ነገር ግን እውነትን በፍቅር እየያዝን በነገር ሁሉ ወደ እርሱ ራስ ወደሚሆን ወደ ክርስቶስ እንደግን። ከእርሱም የተነሳ አካል ሁሉ እያንዳንዱ ከፍል በልክ እንደሚሠራ በተሰጠለት በጅማት ሁሉ እየተጋጠመና እየተያዘ ራሱን በፍቅር ለማንጽ አካሉን ያሳድጋል... ለሐዚህ ውሸትን አለውግዳችሁ እርስ በርሳችን ብልቶች ሆነናልና እያንዳንዳችሁ ከባልንጀሮቻችሁ ጋር እውነትን ተነጋገሩ (ኤፌ. 4:15-16፣ 25)።

እውነተኛ የሐሳብ ልውውጥ ሌሎች እውነትን ስሕይወታችን እንዲናገሩ እየጋበዝን፣ ለሌሎች እውነትን በፍቅር መናገር ነው።

የምትሠሩት ነገር ይህ ነው። እያንዳንዳችሁ ከባልንጀሮቻችሁ ጋር እውነትን ተነጋገሩ። በበር አደባባይችሁም የእውነትንና የሰላምን ፍርድ ፍረዱ፤ ሁላችሁም በባልንጀሮቻችሁ ላይ ክፉን ነገር በልባችሁ አታለቡ፤ የሀሰትንም መሀላ አትውደዱ፤ ይህን ነገር ሁሉ እጠላለሁና ይላል እግዚአብሔር (ዘካ. 8:16-17)።

ነገር ግን የሚያሳፍረውን ለውር ነገር ጥለናልና በተንኮል እንመላለስም። የእግዚአብሔርንም ቃል በውሸት እንቀላቅልም። እውነትን ለመገለጥ ግን በእግዚአብሔር ፊት ለሰው ህሊና ሁሉ ራሳችንን እናመለግናለን (2ኛ ቆሮ. 4:2)።

እውነተኛ መግባባትና ፍቅር

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናገኛቸው ማህበረሰብ፣ የሐሳብ ልውውጥ እና ቅዱስ ቁርባን የሚሉ ቃላት ሁሉ «ከይኖሪያ» ከሚሰው የግሪክ ስርወ-ቃል የወጡና «ነገሮችን በእንድነት ማያያዝ» ወይም «የጋራ ተሳትፎ» (በእብዛኛው ህብረት) የሚል ፍች ያላቸው ናቸው። ማህበረሰብና የሐሳብ ልውውጥ የማይነጣጠሉ ነገሮች ናቸው። አንዱ ያለ ሌላው ሊቆም አይችልም።

ክርስቲያናዊ የሐሳብ ልውውጥ በይዘቱ (እውነት) እና በባህርዩ (ፍቅር) ከዓለም የሚጻረር ነው። ቃላችን ሁልጊዜም ጥበብንና ህብረትን መገንባትና ማጠናከር አስበት። ይህ ማለት ግን ከባድ ነገሮችን መናገር የለብንም ማለት አይደለም። እንዲያውም እውነትን በፍቅር መናገር ከባድ ቃላትን በፍቅር እንድንናገር የግድ ይላል። መሪዎች ለዎችን እንዲያርሙ፣ እንዲገስጹና እንዲያበረታቱ ተመክረዋል። እውነትን በፍቅር መናገር ብዙውን ጊዜ መጋፈጥን

ይጠይቃል። የዚህ ተጋፍጦ ዓላማ ግን ኃጢአተኛውን ወደ ጽድቅ መንገድ መመለስ ነው።

የእውነትና ፍቅር ፍች

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እውነትን የሚያመለክተው የግሪክ ቃል አለቲያ የሚል ነው። የዚህም ቃል የቁም ፍች «አለመደበቅ» ማለት ነው። ስርወ-ቃሉ አንድን የታየ፣ የተመለከተ፣ የተገለጸ ወይም ይፋ የሆነ ነገር የሚያሳይ ነው። እውነት ማለት ነገሮች እንዳሉ፣ ሳይደበቁ ወይም ሳይዋሹ ማለት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ እውነት የኢየሱስ ክርስቶስ ትስብእት እንደሆነ ይናገራል። እውነትን የምናውቀው በኢየሱስ ክርስቶስ ማንነትና እማካኝነት ነው። እምነት የሚመጣው ከመስማት ነው። እንዲያውም እውነት በውስጣችን የሚያድር ነገር ነው። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እውነት ልማዳችን ሆኖ ስለሚቀረጽ እውነትን ወደ መናገርና ወደመኖር እናመራለን። እውነት ከክርስቶስ ጋር ያገናኘናል። ክርስቶስ ለጴላጦስ፣ «አኔ ስእውነት ልመሰክር ስለዚህ ተወልጻለሁ፤ ስለዚህ ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምጹን ይሰማል» ብሎታል (ዮሐ. 18:37)።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ እውነት የማወቅን ያህል አስፈላጊ ነገር የለም። መጽሐፍ ቅዱስ እውነትን ከጽድቅ፣ ከቅንነት፣ ከታማኝነትና ከግልጽነት ጋር ያዛምደዋል። እውነትን ክጉዳት፣ ከግብዝነት፣ ከማስመስል፣ ከውሸት ወይም ከማታሰል እንደተለየ የእእምሮና የባህርይ ገጽታዎች ልንገልጽ እንችላለን። እውነተኛ መሆን ፍቱን መሆን ነው። እውነት ትክክለኛ ቃላትን ከመናገር ያለፈ ነው። ይህ ኃይልን ከሚሰጥ ከመንፈስ ቅዱስ መገኘት ብቻ የሚመጣውን አዲሱን እውነታ መኖር ማለት ነው።

ፍቅርን የሚገልጸው የግሪክ ቃል አጋፔ የሚል ነው። አጋፔ ማለት ፍጹም መሰጠትና ፍጹም አመኔታ ማለት ነው። ፍቅር የሁሉም ትእዛዛት ማጠቃለያና የእምነት እውነተኛ ምልክት ነው። ፍቅር ከአብ ጋር መጣመራችንንና ከልጁ ጋር ግንኙነት እንዳለን የሚያሳይ ነው። «አብ እንደወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሩ ኑሩ። እኔ የእባቴን ትእዛዝ እንደጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅሩ ትኖራላችሁ» (ዮሐ. 15:9-10)።

ከዚያም ኢየሱስ ታላቁን የፍቅር ምሳሌ አሳይቷል። «ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመስጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም» (ዮሐ. 15:13)።

እውነትና ፍቅር ትስብእታዊ ናቸው። ቃል ሰጋ በሆነ ጊዜ ኢየሱስ ፍጹም እውነትንና ፍጹም ፍቅርን ኖሯል። ኢየሱስ፣ «እኔ መንገድ እውነትና ሕይወት ነኝ። በእኔ በቀር ማንም ወደ እብ የሚመጣ የለም» ብሏል (ዮሐ. 1:14፤ 14:6)። ሐዋርያው ዮሐንስ፣ «እርሱ ነፍሱን አሳልፎ ለጥቶአልና በዚህ ፍቅርን እውቀናል፤ እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን ልንሰጥ ይገባናል» ሲል ጽፏል (1ኛ ዮሐ. 3:16)።

የእውነትና የፍቅር ትርጉም

እውነትና ፍቅር አብረው ይሠራሉ። እውነት ሲቀድስ፣ ፍቅር ይሠዋል።

ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱና (ወደፊት ለሚመጡ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ) ሲጸልይ፣ «በእውነትህ ቀድሳቸው፤ ቃልህ እውነት ነው» ብሏል (ዮሐ. 17:17)። መቀደስ የሚለው ቃል የተተረጎመበት የግሪክ ቃል ንጽህናን ያሳያል። በሌላ በኩል ኢየሱስ አብ በቃሉ እንዲያነጻን መጠየቁ ነበር። እውነት ሕይወታችንን ያነጻል።

ፍቅር ይለዋል። ዮሐንስ እንደጻፈው፣ «ፍቅር እንደዚህ ነው። እግዚአብሔር አርሱ ራሱ እንደወደደን ስለ ጋጢአታችንም ማስተሰሪያ ይሆን ዘንድ ልጁን እንደ ላከ እንጂ አኛ እግዚአብሔርን እንደወደደው አይደለም። ወዳጆች ሆይ፤ እግዚአብሔር እንዲህ አድርጎ ከወደደን አኛ ደግሞ አርስ በርሳችን ልንዋደድ ይገባናል» (1ኛ ዮሐ. 4:10-11)።

የእግዚአብሔር ፍቅር ራስወዳድነት የሌለበትና በቅድመ-ሁኔታ ሳይ ያልተመሠረተ የመስዋእትነት ፍቅር ነው። ጳውሎስ እንደገለጸው፣ በብርሃን መመላለስ ማለት የሚቀድለውን እውነት በመስዋእትነት ፍቅር ለመናገር መቁረጥ ማለት ነው። የኤፌ. 4:15 ቀጥተኛ ትርጉም «ፍቅርን የተሞላ እውነት» የሚል ይሆናል። ይሁን እንጂ ጳውሎስ ለማስተላለፍ የፈለገው መልእክት ከነዚህ ቃላት በላይ ነው። ይህ መላ ሀይወታችን በእውነትና በፍቅር መሞላት እንዳለበት የሚያመለክት ነው። ፍቅር የሌለው እውነት እውነት አይደለም። እውነት የሌለው ፍቅር ደግሞ ፍቅር አይደለም። ይህንን መረዳቱ ወሳኝ ነው። ቀኝ አመለካከት ያላቸው ወይም አክራሪ መሪዎች በእውነት ላይ ሲያተኩሩ፣ ግራ አመለካከት ወይም ለዘብተኛ የሆኑ ደግሞ በፍቅር ላይ እንደሚያተኩሩ አስተውል። ነገር ግን ቤዛነትን ለማንጸባረቅ ሁለቱም መዋሃድ አለባቸው።

ጳውሎስ ቤዛነት አንድ ዓይነት የሐሳብ ልውውጥ ካለው ልዩ ማህበረሰብ ጋር እንዴት እንደሚዛመድ አመልክቷል። ይህ «አንድ ጌታ፤ አንድ ሃይማኖት፤ አንዲት ጥምቀት፤ ከሁሉ በላይ የሚሆን ባህሉም የሚሠራ በሁሉም የሚኖር አንድ አምላክ የሁሉም አባት» (ኤፌ. 4:5-6) የሚጋራ አንድነት ያለው ማህበረሰብ ነው። ለዚህ ነው የጸጋ ስጦታዎች ለቤተ ክርስቲያን የተከፋፈሉት - መሪዎች የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለእገልግሎት ሥራዎች ያዘጋጁ ዘንድ። ይህ ደግሞ በክርስቶስ እንድንትንና ምልአትን ይጨምራል (ኤፌ. 4:12)። የተጠራነው በእምነት እንድንኖርና እንድናድግ ነው። ባለቤት መርገጥ የመቆሚያ ለፍራ እንደማጣት ነው - ከጌትነት ስር መሸለክ ወይም ወደ ጨለማ መግባት። በኤፌሶን 4:14 ጳውሎስ በጀልባ ውስጥ ያለውን ሕጻን ሁኔታ ያሳየናል። ሕጻኑ ጀልባይቱን ለመምራት እንደማይችል ሁሉ እኛም መንፈሳዊ ምርመራ ለማካሄድ እንችገራለን። በአንጻሩ ቤተ ክርስቲያን እውነትን በፍቅር በመናገር ልታድግ ይገባል።

ሐዋርያው እውነተኛውን መንፈሳዊ እድገት ከእውነተኛ የሐሳብ ልውውጥ ጋር እንዴት እንዳገናኘ ተመልከት። ሐዋርያው እንዳመለከተው የማደግ ችሎታችን ለሰራሳችን እውነቱን ለመመልከትና ለመረዳት ካለን ችሎታ ጋር የተያያዘ ነው።

እውነትን ለማወቅ የማህበረሰብ ሚና

ይህ እውነት ከግለሰብ አማኞች ጋር ስላለው ግንኙነትና ስለ ክርስቶስ አካል አስፈላጊነት ሁለት መርሆችን ያስነሳል። በመጀመሪያ፣ ጳውሎስ አንድ ሰው እውነትን መሉ በመሉ ሊያውቅ እንደማይችል ይናገራል። እውነት የኛ ንብረት አይደለም። እውነትን የምንሰማው፣ የምንማረውና ምላሽ የምንሰጠው በእግዚአብሔር ቃል፣ በመንፈሱና በቤተ ክርስቲያን በተገለጠበት መንገድ ነው። ማናችንም እውነትን መሉ በመሉ አናውቅም። ነገር ግን እውነት ከሆነው አምላክ ጋር ግንኙነት እንድንፈጥር ተጠርተናል። እውነት የሚረጋገጠው በብርሃን ነው።

ይህ በጣም አስፈላጊ መለያ ነው። አንድ ወንድም ወይም አህት እግዚአብሔር እንድ ነገር ነግሮኛል በሚልበት ጊዜ ይህንን አባባል መመልከት ያለብን በከፍተኛ ጥንቃቄና አክብሮት ነው። የምናከብረው እግዚአብሔር በስዎች በኩል እንደሚናገርና ሊናገርም እንደሚችል ለሰምናውቅ ነው። ጥንቃቄ የሚያስፈልገው ደግሞ

ልባችን በጣም አታሳይ፤ ስለሆነ ከኛና ከእግዚአብሔር የሆነውን ነገር መለየት ሊያስቸግረን ስለሚችል ነው። እውነት ሁልጊዜም መፈተንና ወደ ብርሃን መምጣት አለበት።

ይህ የእግዚአብሔርን ቃል በማህበረሰብ ውስጥ መተርጎምንና ማረጋገጥን የሚያካትት የእምነት ሥራ ነው። ይህ በአንድ በኩል ክመንፈሳዊ ትእቢት፣ በሌላ በኩል ደግሞ ክመንፈሳዊ ማታሰል ይጠበቀናል።

ሁለተኛ፣ አንድ ሰው እውነትን መሰሉ በመሰሉ ለማወቅ የማይችል ከሆነ ራሳችን ስለራሳችን ሁሉንም ነገር ልናውቅ አንችልም ማለት ነው። ስለራሳችን እውነቱን ለማወቅ ሌሎች ለሕይወታችን እንዲናገሩ ማድረግ አለብን። ሁላችንም ራሳችንን በትክክል እንዳንመለከት የሚያደርጉን ድክመቶች አሉብን። ስለሆነም እውነትን በፍቅር ለመናገር የቆረጠ ሌሎች ሰዎች ያስፈልጉናል።

እውነተኛ ለመሆን እውነትን መለየት፣ እውነትን መቀበልና ክእውነት የተነሳ ለውጥን ለማምጣት ፈቀደኛ መሆን አለብን። እውነተኛ የሐሳብ ልውውጥ የመለወጥ ኃይል አለው።

እውነተኛ ምርመራ

ቤዛዊ መሆን የሚጀምረው ራስን ከመመርመርና ስለራሳችን እውነት የሆነውን ነገር ወደ ብርሃን ከማምጣት ነው።

መመርመር ማለት በአንድ ግጭት ውስጥ ስለራሳችን አስተሳሰብ፣ ስሜቶችና ተግባራት የሚነሱትን ጥያቄዎች መመለስ ማለት ነው። ምርመራ ያንተ ፍርድና ፍሬ ነው።

አትፍረዱ አይፈረድባችሁም፤ አትኮንኑ አትኮነኑም። ይቅር በሉ ይቅርም ትባላላችሁ። በጡ ይለጣችሁማል። በምትለፍሩበት መስፈሪያ ይስፈረሳችኋልና የተጨቆነና የተነቀነቀ የተትረፈረፈም መልካም መስፈሪያ በእቅፋችሁ ይለጣችኋል። በወንድምህም አይን ያለውን ጉድፍ ስለ ምን ታያለህ? በራስህ አይን ግን ያለውን ምስሶ ለስ ምን አትመለከትም? በአይንህ ያለውን ምስሶ ራስህ ሳታይ እንዴት ወንድምህን? ወንድሜ ሆይ በአይንህ ያለውን ጉድፍ ሳውጣ ፍቀድልኝ ልትል ትችላለህ? እንተ ግብዝ አስቀድመህ ከአይንህ ምስሶውን አውጣ! ከዚያም በኋላ በወንድምህ አይን ያለውን ጉድፍ ታወጣ ዘንድ አጥርተህ ታያለህ። ከፋ ፍሬ የሚያደርግ መልካም ዛፍ የለምና እንዲሁ መልካም ፍሬ የሚያደርግ ከፋ ዛፍ የለም (ሉቃስ 6:37-38፣ 41-43)።

³ ዘፍጥ. 6:15፣ 17:9 አንብብ።

ኢየሱስ ለማለት የፈለገው አንዳንድ ሰዎች እንደሚከራከሩት «ለሥራህ ጥንቃቄ አድርግ» የሚል አይደለም። ትችትን ለማለፍ ዛቻን እየተጠቀመ አልነበረም። ይልቁንም ኢየሱስ ስለ እርቅ ተዛማጅ ባህርይ እያስተማረ ነበር። ስለ ሌሎች ሰዎች ሕይወት የመናገር ቆራጥነት ራስን ዝቅ ማድረግንና ራስን መመርመርን ክግንዛቤ ውስጥ የሚያስገባ ነው። ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች በጸፈው መልእክት ውስጥ ይህንኑ የጋራ ባህርይ አመልክቷል። «ወንድሞች ሆይ! ሰው በማናቸውም በደል ሰንኪ ቢገኝ መንፈሳውያን የሆናችሁ አናንተ እንደዚህ ያለውን ሰው በየውሃት መንፈስ አቅኑት። እንተ ደግሞ እንዳትፈጥን ራስህን ጠብቅ። ከአናንተ እያንዳንዱ የአንዱን ሽክም ይሽክም እንዲሁም የክርስቶስን ህግ ፈጽሙ። አንዱ ምንም ሳይሆን ምንም የሆነ ቢመስለው ራሱን ያታልሳልና» (6:1-3)።

ኃጢአት ከቶውንም የግል ጉዳይ ሊሆን እንደማይችል ቀደም ብለን ተመልከተናል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው ኃጢአት ሁሉ የኛ ኃጢአት ነው። በክርስቶስ አካል ውስጥ ግጭት ወይም ችግር ካለ ይህ የኛ ችግር ነው። ምናልባትም ለማረም በምንፈልገው ችግር ላይ ሳናውቅ አስተዋጽኦ እያደረግን ይሆናል። ኢየሱስ ችግራችን ለሌሎች በግልጽ እንደሚታይ አመልክቷል።

ስለሆነም ኢየሱስ «አትፍረዱ» ይለናል። ኢየሱስ አንድ አማኝ በሌላው ላይ መፍረድ እንደሌለበት ይናገራል፤ ጳውሎስ ደግሞ ፍርድ የቤተ ክርስቲያን የጋራ ምርመራና ሥራ መሆኑን ያስረዳል።⁴ እነዚህ ሁለት ሐሳቦች እርስ በርሳቸው የሚቃረኑ አይደሉም። ኃጢአትን መፍረድ የቤተ ክርስቲያን እንጂ የአንድ አማኝ ተግባር አይደለም።

ኢየሱስ ቤዛዊ ለመሆን በመንፈሳዊ ምርመራ መጀመር እንደሚያስፈልግ አመልክቷል።

ከኢየሱስ ቃላት እንደምንረዳው ምርመራውን ማድረግ ያለብን ራሳችን ነን። ኢየሱስ መጀመሪያ በራሳችን መንፈሳዊ መስተዋት እንድንመለከት በማበረታታት የተሻለ የማጋፈጥ ተግባር እንድንፈጽም ይረዳናል። ይህ ደግሞ ግብዝነትን ለማስወገድ ይረዳናል። ኢየሱስ ለማስተማር የፈለገው ግን ይህንን አይደለም። ኢየሱስ ለማስተማር የፈለገው እርስ በርሳችን የተያያዘን መሆናችንንና ኃጢአታችን ከሌሎች እንደሚለየን ነው። የራሳችን ጨለማ አሳውሮናል። «ዓይን የለውነት ብርሃን ናት» ብሎ ነበር ኢየሱስ ቀደም ሲል በተራራው ስባከቱ። «ዓይንህ ግን ታማሚ ብትሆን ሰውነትህ ሁሉ የጨለመ

⁴ 1ኛ ቆሮ. 6።

ይሆናል። እንግዲህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ ጨለማውስ እንዴት ይበረታል! (ማቴ. 6:23)። ወንድማችንን በግልጽ ለመመልከት ራሳችንን ወደ ብርሃን ማምጣት አለብን።

ከየት እንጀምር? ምንስ እንጠይቅ?

ምርመራ ከመጋፈጥ የሚቀድም ነው። ግጭት በሚፈጠርበት ጊዜ እነዚህን ነገሮች በመገንዘብ መጀመሩ ጠቃሚ ነው። በመጀመሪያ፤ «ችግሩ ምን እንደሆነ እላውቅም» የሚል አመለካከት ይኑርህ። ችግሩ ምን እንደሆነ እርግጠኛ ብትሆንም እንኳን ልሳሳት እችላለሁ የሚል ሐሳብ ሊኖርህ ይገባል። ችግሩን አውቁዋለሁ የምትል ከሆነ እግዚአብሔር ሊያሳይህ የሚፈልገውን መሰረታዊ ነገር ልትስት ትችላለህ። እውነተኛውን ጉዳይ ለማግኘትና ለማስታረቅ አላውቅም የሚል ግንዛቤ መያዝ የመጀመሪያው ደረጃ ነው።

ይህ ለመጋቢዎች በጣም አስቸጋሪ መሆኑን ለመረዳት ችለናል። ልክ እንደ ሐኪሞች መጋቢዎችም የሰለጠኑት ሁሉንም ነገር እንደ ሚያውቁ ተደርገው ነው። አንድ መጋቢ በአንድ ኮንፍረንስ ላይ «አንድን ነገር አላውቅም ብዬ ላምን አልችልም። የሚትከፈለኝክ እንዳውቅ ነው» ብሎኛል።

አንድ መሪ ለቤተ ክርስቲያን ሊለጥ የሚችለው ትልቁ ጥሪ እርግጠኝነት በሌለበት ጊዜ ለዎች እምነት እንዲኖራቸው ማድረግ ነው። «አላውቅም። ከእኔ ጋር በእምነት ትጓዛላችሁ?» እውነቱን መሉ በመሉ አላውቅም በማለት ወደ ጉዳዩ ወይም ወደ ግጭቱ ቅረብ።

ሁለተኛ፤ መሪው፤ «እኔም ለግጭቱ መባባስ የራሴን አስተዋጽኦ እያበረከትኩ ነው» ማለት አለበት። በማህበረሰብ ውስጥ መኖር ማለት ይህ ነው። «አንድ ጉዳይ ካለ እኔም የዚያ አካል ነኝና የበኩሌን አስተዋጽኦ ማበርከቱ የማይቀር ነው።»

ሦስተኛ፤ ግጭት የገጠመው መሪ፤ «የምንመለከተው ችግር መሠረታዊ ችግር ሊሆን ይችላል» ማለት አለበት። ሌሎች ገና ያላወቅናቸውና የበለጠ እንድናውቅ የሚያግዙን ነጥቦች ሊኖሩ ይችላሉ።

እነዚህን ነጥቦች መረዳት ራስን የመመርመርና ለችግሩ አቅጣጫ በማለያዝ መሰረታዊውን ችግር ለመረዳት የሚያግዝ መንገድ ነው።

መሪው፤ «ዋናው ችግር ምንድነው?» ወይም «ያህ ነገር እንዲከለት እኔ፣ የኔ ባህርይ፣ የኔ ግንኙነቶች፣ የኔ የአገልግሎት ስፍራ፣ የኔ

እምነቶች ያበረከቱት አስተዋጽኦ ምንድነው?» እና «ለዚህ ችግር አስተዋጽኦ እያደረግኩ ያለሁት እንዴት ነው?» የሚሉትን ጥያቄዎች መጠየቅ አለበት።

ምርመራ የሚጀምረው በአንተ ዓይን ውስጥ ምሳሌ አለ ከሚል ግምት ነው።

ስለ ግላዊ ኃጢአት ምን ማድረግ እንደሚቻል

ሕይወትህን በመመርመር ወደ ብርሃን ልትዘልቅ የምትችልባቸው ሁለት ተግባራዊ መንገዶች አሉ። በመጀመሪያ፤

ለእግዚአብሔር መንፈስ ራስህን አሳልፈህ ሰጥ። ከዚያም ለሕዝቡ ራስህን አሳልፈህ ሰጥ።

ለእግዚአብሔር መንፈስ ራስህን አሳልፈህ ሰጥ

እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱሱ እማካኝነት በሕይወትህ ውስጥ ያለውን እውነት እንዲገልጥልህ ጠይቅ። በመዝ. 32 እና 51 ላይ አሰላስል። ከዚያም ይህን ጥያቄ ለራስህ አቅርብ። «በሕይወቴ ውስጥ ዛሬ ለዎች ቢያውቁት ኢየሱስ ክርስቶስን፣ ትዳሬንና አገልግሎቴን ሊያሳፍር የሚችል ነገር አለ ወይ?»

ለጥያቄህ አዎንታዊ ምላሽ ከሰጠህ ልታለባቸው የሚገቡህን አያሌ እውነቶች ልገልጽልህ አፈልጋለሁ። በመጀመሪያ ደረጃ፤ ኃጢአት አንተን ከእግዚአብሔር፣ ከለዎችና ከአገልግሎትህ እየለየህ ነው። ኃጢአትህ በአምልኮህና በህብረትህ ላይ ተጽእኖ እያሳደረ ነው። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ አማኞች እንዳስገነዘበው እያንዳንዱ ሰው ቅዱስ ቁርባን በሚወስድበት ጊዜ ራሱን መመርመር አለበት (1ኛ ቆሮ. 11:28)። ሁለተኛ፤ በአካሉ ውስጥ ነገሮችን የመመርመር ስጦታ ያላቸው ለዎች የሆነ ችግር እንዳለ እንደሚያውቁ መረዳቱ ተገቢ ነው። ይህን

ልትደብቅ አትችልም። ጥያቄው ችግሩ ሊታወቅ ይችላል ወይ? የሚል ሳይሆን መቼ ይታወቅ ይሆን? የሚለው ነው። ኃጢአትህ ያገኘሃል (ዘኁ. 32:23)። ሦስተኛ፤ እግዚአብሔር ነጻ እንድትወጣ፣ ይቅር እንድትባልና ሕይወትህ እንዲቃና ይፈልጋል።

እግዚአብሔር ጨለማን ከሕይወትህ ውስጥ በሚገልጥበት ጊዜ ኃጢአትህን ልትናዘዝና ንሐሐ ልትገባ፣ እንዲሁም ካሳ ለመክፈልና እርቅን ለማድረግ የእግዚአብሔርን ምሪት ልትቀበል ወደምትችልበት አቅጣጫ ይመሩህ ዘንድ ወደ ሁለት ወይም ሶስት ለዎች አምራ።

ለእግዚአብሔር ህዝብ ራስህን አስገዛ

አንዳንድ ጊዜ መንፈሳዊ ጨለማችን ስለሚያሳውረን ሌሎች ሰዎች እንዲመረምሩን ያስፈልጋል። ለእግዚአብሔር ሕዝብ ራስን መስጠት ወደ ብርሃኑ ለመግባት ሊረዳን ይችላል። ይህ በአነስተኛ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድን ወይም በተጠያቂነት ቡድን ውስጥ ሊፈጸም የሚችል ነገር ነው። መጠየቅ ያለብህ ከአንተ ጋር ለሚያመልኩና ህብረት ለሚያደርጉ የማህበረሰብ ክፍሎች መሆን አለበት።

ስለ ሌሎች ሰዎች ኃጢአት ምን ልታደርግ እንደምትችል

በፍቅር መጋፈጥ

ወደ ብርሃን ለመምጣት የመጀመሪያው እርምጃ የግል ኃጢአትህን በእውነተኛነት መመርመርና መጋፈጥ ነው። በህላውኛው ደረጃ በጨለማ ውስጥ ያሉትን ሌሎች ሰዎች በፍቅር መጋፈጥ ነው። መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማህበረሰብ ጽንሰ-ሐሳብ በሚኖርበት ጊዜ መጋፈጥ የበለጠ ውጤታማ ይሆናል። ማህበረሰብነት የሌለበት መጋፈጥ ፍቅር የጎደለው ይሆናል።

ሂደት

የማቴዎስ ወንጌል አንድ ሰው ኃጢአት መስራቱን በሚያውቅበት ጊዜ ምን ማድረግ እንዳለበት ዝርዝር መመሪያዎችን ይሰጣል። እኛ ኃጢአተኞች ብንሆን ወይም ሌላው ሰው ኃጢአት ቢፈጽምብን ኢየሱስ እንድንሄድ ያዘናል (ማቴ. 5:23-24፤ 18:15)። ወደ ወንድማችን ብቻችንን በፍጥነት መሄድ አለብን። መጀመሪያ በራሳችን ተነሳሽነት ወደ ወንድማችን መሄድ አለብን። ሁልጊዜም የመጀመሪያው እርምጃ አንድ ለአንድ ችግሩን ለመፍታት መሞከር ነው።

የተፈጸመውን ኃጢአት አንድ ለአንድ መፍታት ካልተቻለ ምስክር ይዞ መሄድ ያስፈልጋል። ይህ የማይላካ በሚሆንበት ጊዜ ጨለማውን መጋለጥ የቤተ ክርስቲያን ድርሻ ይሆናል። (18:15-17)።

እርቅን የሚወለነው ቁልፍ ቃል «ማዳመጥ» የሚለው ነው። ኢየሱስ ቢያዳምጥህ ወንድምህን ገንዘብህ አደረግከው ይላል (ቁ. 15)። ማቴ. 18 ኃጢአተኛው ሁለት ምላሾችን ብቻ እንደሚለጥ ይናገራል። የመጀመሪያው ምላሽ ማዳመጥ ሲሆን፤ ይህም ኃጢአተኛው ንስሐ ለመግባት ወይም ጥፋቱን ለማስተካከል ፈቃደኛ መሆኑን የሚያሳይ ነው። ይህ በብርሃን መመላለስ ነው። ሁለተኛው ምላሽ አለማዳመጥ ነው። ይህም መካድ ወይም ራስን ለመከላከል መሞከር ነው። ይህ በጨለማ ውስጥ ለመቆየት መምረጥ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ

ለማዳመጥና ወደ ብርሃኑ ለመምጣት አለመፈለግን «አንገትን የማደንደን» እመጽ ሲል ይጠራዋል። እግዚአብሔር እስራኤልና ይሁዳ አንገታቸውን በማደንደን ልክ እንደ አባቶቻቸው በርሱ ከማመን መቆጠባቸውን ተናግሮ ነበር (2ኛ ነገሥት 17:14)።⁶

ለመጋፈጥ የሚረዱ ሶስት መርሆች

እነዚህ ቤተ ክርስቲያናት በብርሃን እንደተመላለሱ የሚያግዙ በፍቅር ለመጋፈጥ የሚያስችሉ ሶስት መርሆችን ይለጡናል።⁷

በመጀመሪያ፤ ኃጢአትን የማጋፈጡ ተነሳሽነት ግለሰባዊም ዓለም አቀፋዊም ነው። አያንዳንዱ አማኝ ጨለማን የማጋለጥና ኃጢአተኛውን የማቅናት ኃላፊነት አለበት። ይህም በመጀመሪያ ግለሰባዊ፤ ቀጥሎም የጋራ ኃላፊነት ነው። ዓላማው ሁልጊዜም አማችን በክርስቶስ እካል ውስጥ ማቅናት ነው።

መጋቢዎችና መሪዎችና አማኞች ቤተ ክርስቲያናቸውን ለቀው እንዲሄዱ ሲያበረታቱ ወይም አንድ አስቸጋሪ ነው ብለው የሚያስቡት ለው በሚለቅበት ጊዜ የደስታ በዓል ሲያደርጉ እንመለከታለን። አንዳንድ ጊዜም ለእንዲህ ዓይነቱ ሁኔታ መንፈሳዊ ትርጉም በመስጠት እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያኑን «አያጠራ» እንደሆነና እንደ ጌዴዎን ያሉ የእምነት ጀግኖች እስኪቀሩ ድረስ ለዎች ከቤተ ክርስቲያኒቱ እንደሚለቁ ይናገራሉ። ይህ ኃጢአተኞችን በመቅጣት መደለታቸውን ለመሸፈን የሚጠቀሙበት ዘዴ ነው። ቀድሞውንም እነዚህን አማኞች ያጋፈጡአቸው ለቀው እንዲሄዱ ለማደፋፈር ነው ማለት ነው። ይህ እርቅም ማቅናትም ሲሆን አይችልም። ሁል ጊዜም ለዎችን መጋፈጥ ያለብን ሕይወታቸው እንዲቃና በማሰብ በፍቅር መሆን አለበት።

ሁለተኛ፤ የማጋፈጡ ተግባር በፍጥነት የሚካሄድ መሆን አለበት። መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአት መስራታችንን ባወቅንበት ቅጽበት ወደ በደልነው ለው መሄድ እንዳለብን ይናገራል። ይህ ፍጥነት የተመሰረተው በኃጢአት አጥፊ ባህርይ ላይ ነው። አንድ ኃጢአተኛ ከኃጢአቱ ጋር አየተላመደ ሲመጣ ብርሃኑን አይፈልገውም። ማቴ. 5 እና 8 መጠበቅ እንደማያስፈልጉ በመግለጽ ያስጠነቅቃል። ኃጢአተኞች ከሆንን ለዎች ኃጢአት መስራታችንን እስኪያውቁ ድረስ

⁶ ነህ. 9:17፤ 29፤ ኤር. 7:26፤ 17:23፤ 19:15፤ የሀዋ. 7:51 አንብብ።

⁷ John Howard Yoder, "Binding and Loosing," The Royal Priesthood (Scottsdale, Pa.: Herald, 1998), 325-37.

መጠበቅ የለብንም። አግዚአብሔር ኃጢአታችንን ባሳወቅን ጊዜ ወዲያውኑ መሄድ አለብን። በተመሳሳይ ሁኔታ ኃጢአተኛው ጥፋቱን አለኪገነዘብ አንጠብቅም። ሄደን ኃጢአቱን ወይም ጥፋቱን ማሳየት አለብን። መዘግየት ሁልጊዜም በኃጢአተኛውና በቤተ ክርስቲያን ላይ ጉዳትን ያመጣል። ይህንንም የሚያደርገው በጨለማ ውለጥ አንዲኖሩ በማበረታታት ነው።

ሦለተኛ፣ ኃጢአትን ማጋፈጥ ለአምልኮ ቅድመ-ሁኔታ ነው። ማቴ. 5:23-24 እና 1ኛ ቆሮ. 1:17-34 እግዚአብሔርን በውሸት ለማምለክ በሚሞክሩ ለዎች ላይ ማስጠንቀቂያ ይለጣል። እውነተኛ አምላኪዎች እግዚአብሔርን በእውነትና በመንፈስ የሚያመልኩት ናቸው (ዮሐ. 4:24)። የታወቀን ኃጢአት ሳይናዘዙ ወይም ሳያጋፍጡ ወደ አምልኮና ወደ ቅዱስ ቁርባን በመምጣት ለማምለክ መሞከሩ ከንቱ ነው። አምልኮ ሁልጊዜም በብርሃን ውለጥ መካሄድ አለበት። (በብዙ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የሚታየው የኢምልኮ ስልት ግጭት ምናልባትም ከግጭት ምክንያትነቱ በላይ ምልክትነቱ የሚጎላ ይመስላል።) ለለዚህ ማቴ. 5:23 ኃጢአተኛው ለጠታውን በመለውያው ፊት በመተው ከአምልኮው በፊት እርቅን እንዲፈጽም ይመክረዋል።

በዘፍጥረት መጽሐፍ ውስጥ እግዚአብሔር ለሰ አምልኮ ለጠታው እንዴት ቃየንን እንዳጋፈጠው እንመለከታለን።

ከብዙ ቀን በኋላም ቃየን ከምድር ፍሬ ለእግዚአብሔር መለዋለትን አቀረበ። እቤልም ደግሞ ከበጎቹ በኩራትና ከሰቡ አቀረበ። እግዚአብሔርም ወደ እቤልና ወደ መለዋለቱ ተመለከተ። ወደ ቃየንና ወደ መለዋለቱ ግን አልተመለከተም። ቃየንም እጅግ ተናደደ፤ ፊቱም ጠቆረ። እግዚአብሔርም ቃየንን አለው። ለምን ተናደድህ? ፊትህ ስለ ምን ጠቆረ? መልካም ብታደርግ ፊትህ የሚያበራ እይደለምን? መልካም ባታደርግ ግን ኃጢአት በደጅ ታደባለች። ሄድኛለህ ወደ እንተ ነው። አንተ ግን በእርስዋ ንገሥባት (ዘፍጥ. 4:3-7)።

ይህ ታሪክ ለሰ ትክክለኛነት ከምናስበው ያለፈ ነው። ቃየን አለኝ የሚለውን ምርጥ ነገር ቢያቀርብም ተቀባይነት ሊያገኝለት አልቻለም። እግዚአብሔር ደምን እንደሚፈልግ እንዴት ሊያውቅ ይችላል ነበር?

«ትክክል አይደለም» ሊል ይችላል ቃየን። እዚህ ጋ ቆም ብሎ ለምን የቃየን ሁኔታ እንደሚያሳዝንን ማለቡ ጠቃሚ ይሆናል። ትኩረታችን በቃየን ጥፋተኛነት ላይ እስከሆነ ድረስ የእግዚአብሔርን አላማ መሳታችን የማይቀር ነው። ይህ ታሪክ የሚናገረው ለሰ ቃየን ሳይሆን ስለ አምልኮ ነው። አምልኮ ደግሞ በኛ ላይ ሳይሆን

ሁልጊዜም በእግዚአብሔር ላይ ትኩረት የሚያደርግ ነገር ነው። ኤልመር ታወንሰ እንዳመለከቱት፣ «የመጀመሪያው ግድያ በወንድ ማማቾቹ መካከል የተካሄደው ለሰ አምልኮ ለመስማማት ባለመ ቻላቸው ነው።»⁸ አኛም ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ለመስማማት አልቻልንም። በእግዚአብሔር ጌትነትና ብርሃን እስካልተመላለሰን ድረስ እርሱን ልናመልክ አንችልም።

በፍቅር መጋፈጥ

በብርሃን ለመኖር በፍቅር መጋፈጥ አለብን። ይህ ማለት አንድ ለው ኃጢአት መስራቱን በምናውቅበት ጊዜ ወደዚያ ለው በፍቅር መሄድ ማለት ነው። ጴጥሮስ ስለ አይሁዳውያንና እህዛብ ልማዶች ቀጥተኛ አቋም ለመያዝ ባልቻለበት ወቅት ጳውሎስ በግል ፊት ለፊት እና በይፋ ተጋፍጦታል (ገላ. 2:11-14)። በተመሳሳይ ሁኔታ በመልእክቶች ውስጥ (በተለይም በዕብራውያን) ጸሀፊው ሐጢአተኛውን ወደ ብርሃን ለማምጣት መራራ ምጸትን ከፍቅር እርማት ጋር ይቀላቅላል። ይህ ለአብዛኞቹ መሪዎች የማይመቸውንና ያልለመዱትን ድፍረትና ፍቅር የሚጠይቅ ነው።

አንድ ጊዜ በቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችና የሥነ-ምግባር ጥፋት በፈጸመ ወጣት መጋቢ መካከል ውይይት እያካሄድን ነበር። ከሽማግሌዎቹ አንዱ ወጣቱን መጋቢ ለመርዳት ከፍተኛ ጥረት ሲያደርግ ቆይቶ ነበር። መጋቢው ኃጢአቱን ለሽማግሌዎች ሲናዘዝ በቅርበት ያውቀው የነበረው ሽማግሌ የድንጋጤና የርሀራሄ ምላሽ ነበር የለጠው። «ስለ ጉዳዩ እየተነጋገርን ያን ሁሉ ጊዜ አሳልፈን እንዴት እንዲህ ዓይነት ነገር ታደርጋለህ!» በማለት ተናገረ። በዚህ ጊዜ መጋቢውና ሌሎች ሽማግሌዎች የተለያዘረው ዓላብ ጠንካራ ነው የሚል ለሜት አደረባቸው።

ነገር ግን ሽማግሌው በመጋቢው ላይ ለመጠንከር አልነበረም የፈለገው። ነገር ግን የኃጢአቱን ጥልቀት በሚገባ ያልተገነዘበውን ወጣት መጋቢ ለመጋፈጥ ነበር የፈለገው። ተጋፍጦው ፍቅር ያልተለየው ቀጥተኛ እርምጃ ነበር።

ሽማግሌው ለሜቱን ካረጋጋና አንዳንድ መዘዞችን ከዘረዘረ በኋላ ወጣቱን መጋቢ ፊት ለፊት በመመልከት፣ «ቀና ብለህ ተመልከተኝ። እንወድሃለን። እናም በዚህ ሂደት ውለጥ ልናሳልፍህ

⁸ Elmer Towns, Putting an end to Worship Wars (Nashville: Broadman & Holman, 1997), 47.

እንፈልጋለን። እዚህ የተገኘው በገጠመህ ነገር ተምረህ እንድታድግ ፈንረዳህ ስለምንፈልግ ነው። አለው። በቀጣይ ሳምንታት ሽማግሌዎች እየተሰበሰቡ ወጣቱን መጋቢ ሊመክሩትና ሲደግፉት ቆዩ። የሚቀርበው ሽማግሌ ወጣቱን መጋቢ እየጠራ ያናግረው፤ ያበረታታውና ተጠያቂ ያደርገው ነበር።

ይህ የመጽሐፍ ቅዱሳዊ ተጋፍጦ ምሳሌ ነው።

ኃጢአት ኃጢአት ነውና መጋፈጡ የግድ ነው። ፍቅር ከባድ ቃላትን በቀጥታ እንድንናገር ያስገድደናል።

አብዛኞቹ አማኞች እንደን ወንድም ወይም እህት እንዳያላዝኑ ወይም ፈራጅ መሰበው እንዳይታዩ በመፍራት ከማጋፈጥ ይቆጠባሉ። ኃጢአተኛው ምን ያስብ ይሆን? ምን ያደርግ ይሆን? የሚለው ፍርሃት እንዳንታዘዝ ያደርገናል። ነገር ግን እኛ ለዎችን የምናጋፍጠው ወይም ለዎች እኛን የሚያጋፍጡን ለግለሰባዊ ጉዳዮች ብቻ ሳይሆን በክርስቶስ ጌትነት ስር ስላለው የጋራ ሕይወታችን በማስብ መሆኑን መገንዘብ ይኖርብናል።

ስለሆነም ለዎችን በምታጋፍጥበት ጊዜ በክርስቶስ ስር ያለህን ሚናና ኃላፊነት ማለታወቅ ጠቃሚ ነው።

1. እውነትን በፍቅር የመናገር፣ ገር፣ ትሁትና ቤዛዊ መንፈስ የመላበስ ኃላፊነት አለብህ።
2. ኃጢአተኛው የሚሰጠው ምላሽ በኃላፊነት አያለጠይቅህም።
3. ለፍትህ ወይም ለፍርድ ኃላፊነት አይኖርብህም። እነዚህ የእግዚአብሔር ሥራዎች ናቸው።
4. የእግዚአብሔር እውነት በጊዜው እንደሚገለጥ እርግጠኛ ልትሆን ትችላለህ። ዓላማውን የሚያደናቅፍ ነገር ሊኖር አይችልም።

የመጋፈጥ አፍቃሪ ማህበረሰብ፤ ሆን ተብሎ የሚሰጥ ትምህርትና ቤዛዊ ተጋፍጦን በምሳሌነት የሚያሳዩ መሪዎች ያስፈልጉታል።

ተጠያቂ መሆን

ይህ መሪዎች የተለያዩ ጥያቄዎችን እንዲያነሱ የሚያደርግ ነው። ተጠያቂ የምትሆነው እንዴት ነው? ኃጢአት በደጅህ የምታደባ ከሆነ ሌሎች ለዎች እንዲያስጠነቅቁህ ትፈቅድላቸዋለህ? በሕይወትህ

ውስጥ አንድ ችግር በሚኖርበት ጊዜ ሌሎች አንተን የሚጋፍጡበት ግልጽ መንገድ አለ?

በሕይወትህ ውስጥ ተጠያቂነት ክሌለ ራስህንና ቤተ ክርስቲያንን አደጋ ላይ እየጣልክ ነው። እግዚአብሔር ችግሮችህን ሁሉ ብቻህን እንድትወጣ አይፈልግም። ወደ ክርስቶስ አካል የጠራህ እንድታገ ሰግልና እንድትገለገል ነው። ተጠያቂ መሆን ከሚቻልባቸው መንገዶች እንዱ የሰላማዊ ቡድን አባል በመሆን ነው። ይህን በሚከተለው ክፍል ውስጥ እንመለከተዋለን። ነገር ግን ተጋፍጦንና ተጠያቂነትን በአመራርህ ውስጥ መደበኛ ተግባር ማድረግ አለብህ።

ፍቅር በተሞላበት ተጋፍጦ አርአያ የሚሆኑ መሪዎች

በቤተ ክርስቲያን በፍቅር የተሞላ ተጋፍጦ ለማካሄድ ከሁሉም የሚሻለው መንገድ መጀመሪያ በቤተ ክርስቲያን አመራር አርአያ መሆን ነው። ቀላሉ የአመራር መርህ መሪዎች ራሳቸው ለማድረግ የማይፈልጋቸውን ነገሮች ከምእመናኖቻቸው መጠበቅ እንደሌለባቸው ነው።

ለኩዛዜ፤ ለተጠያቂነትና ለድጋፍ ከአመራር ቡድን ጋር በመደበኛነት ለብስባ እንድታካሂድ እመከርሃለሁ።

እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን ከመሪዎች ጀምሮ ኃጢአትንና ግጭትን ለማረም የሚያስችሉ የተጠያቂነት ቡድኖችን መመስረት ይኖርባቸዋል። እንዲህ ዓይነት ቡድኖች በእውነተኛ ምርመራና ፍቅር በተሞላበት ተጋፍጦ አማካኝነት መንፈሳዊ እድገት የሚካሄድበትን ስፍራ ማዘጋጀት አለባቸው።

የተጠያቂነት ቡድን ዓላማ ለዎች በመጽሐፍ ቅዱስ፤ በመንፈስ ቅዱስና በአማኞች ማህበረሰብ ውስጥ በሚኖረው የእግዚአብሔር ሥራ ስልጣን ስር ሆነው የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲፈጽሙና በብርሃን እንዲመላለሉ ማስቻል ነው።

ቡድኑ የእርስ በእርስ አመኔታ እያገኘ በሚሄድበት ጊዜ አባላት ተጨማሪ አደጋዎችን በመጋፈጥ መንፈስ ቅዱስ በሕይወታቸው ውስጥ ያሉትን ጉዳዮች ስገልጥ በበለጠ ግልጽነት ሲነጋገሩ ይችላሉ። ለዚህ መሠረቱ ሁልጊዜም በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመራ የቃሉ እውቀት እንጂ የሰው ሐሳብ መሆን የለበትም።

መጽሐፍ ቅዱስ ለሕይወታችን እንዲናገር ከተፈለገ የተቀደሰ ስፍራ ሊኖር ይገባል። «ሰላማዊ ቡድን» የሚባለው አንድ የተጠያቂነት ቡድን መዋቅር የሚከተሉትን ነገሮች ያካትታል። (1) ጸሎት፤

(2) ማረጋገጥ፣(3) ንስሐ፣(4) ስራ፣ (5) ጣልቃ-ገብነት፣ (6) በእምነት ራስን ማስገዛት፣ (7) ወደ ሰው ሕይወት መናገር፣ እና (8) ሰቡድኑ አስተዋጽኦ ማድረግ፡፡ እነዚህ ነገሮች በቤተ ክርስቲያን እንዴት ተግባራዊ እንደሚሆኑ ለመረዳት «ሰላማዊ ቡድን መፍጠር» የሚሰውን ከአባሪው ተመልከት፡፡

በቅርቡ ሕይወት ለዋጭ ቡድኖች የሚል ከሰላማዊ ቡድን ጋር የሚመሳሰል ሥርዓተ ትምህርት እንዳንድ ምእራባውያን አብያተ ክርስቲያናት አዘጋጅተው ተግባራዊ በማድረግ ላይ ናቸው፡፡ የቡድኖቹ አባላት ቁጥር ከ10 አይበልጥም፡፡ ወንዶች ከወንዶች፣ ሴቶች ከሴቶች ጋር በአንድ ቡድን ውስጥ ይሆናሉ፡፡ ተግባራቸውም ሶስት ነገሮችን ማከናወን ነው፡፡ በመጀመሪያ፣ በየሳምንቱ በመስባሰብ አንዱ ሌላውን የተጠያቂነት ጥያቄዎችን እየጠየቀ ኃጢአታቸውን ይናዘዛሉ፡፡ ሁለተኛ፣ ለሰብሰባ ከመምጣታቸው በፊት ስራ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ለማንበብ ቃል ይገባሉ፡፡ በሚሰባሰቡበት ጊዜ እያንዳንዱ ሰው ሌላ ውን፣ «እግዚአብሔር በዚህ ሳምንት በቃሉ የተናረሰ እንዴት ነው?» ሲል ይጠይቀዋል፡፡ ሦስተኛ፣ ደህንነትን ላላገኙት ይጸልያሉ፡፡

ተጋፍጦ ምእመናን በአነስተኛ ቡድኖች ውስጥ የሚማሩትና በሰፊው አካል ውስጥ የሚሰማመዱት ሲሆን ቤተ ክርስቲያን በጋራ ወደ ብርሃን ትጓዛለች፡፡

ለተጋፍጦ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መመሪያዎች

እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን በዚህ ተጋፍጦን ለማካሄድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መመሪያዎችን መከተል አለባት፡፡ ከዚህ በታች የተጠቀሱት ኢየሱስ ለቤተ ክርስቲያን የሰጣቸው መመሪያዎች ናቸው፡፡ ከስድስተኛው በስተቀር ሁሉም ከማቴዎስ ወንጌል የተወሰዱ ናቸው፡፡

1. በራስህ ወይም በሌላ አማኝ ሕይወት ውስጥ ኃጢአት መኖሩን እንዳወቅክ በፍጥነትና በፍቅር ኃጢአቱን አጋፍጥ ወይም ተናዘዝ (5:23፣ 18:15)፡፡
2. አማኝ በሰማህ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይቅር በለው (18:15፣ 21-35)፡፡

3. ኃጢአተኛው ሊሰማህ ካልፈለገ አንድ ወይም ሁለት ምስክሮች ይዘህ ሂድ (18:17)፡፡
4. አሁንም ኃጢአተኛው ለመስማት ካልፈለገ ጉዳዩ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች መሄድ አለበት (18:17)፡፡ መሪዎች ጉዳዩን በጥንቃቄ በመመርመር አማኝ የተከሰሰባቸውን ጉዳዮች ለማወቅ መጣር ይኖርባቸዋል፡፡
5. አማኝ ንስሐ ለመግባት ባይፈልግ ወይም በሂደቱ ውስጥ ለመሳተፍ ባይፈልግ ሁኔታውን ለቤተ ክርስቲያን እካል ማሳወቅ ያሻል (18:17)፡፡
6. አሁንም ንስሐ የማይገባ ከሆነ ንስሐ እስከሚገባበት ጊዜ ድረስ ከዚህ አማኝ ጋር ህብረት ከማድረግ መቆጠብ ያስፈልጋል (2ኛ ተሰ. 3:6፣ 14፣ ቆሮ. 5:11፣ ቲቶ 3:10-11)፡፡
7. እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን እንድታስርና እንደ ትፈታ፣ ህብረትን እንድታቅብና ይቅር እንድትል ስልጣን ሰጥቶአታል (18:18)፡፡

ተጋፍጦን በእግባቡ መምራት

መሪዎች የተጣሉ ምእመናንን ለማስታረቅ ወይም ንስሐ ለመግባት የማይፈልግን አማኝ ለመጋፈጥ የሚጠሩበት ጊዜ ይኖራል፡፡ እንዲህ ዓይነት አጋጣሚ በሚፈጠርበት ጊዜ የሚከተሉትን መመሪያዎች መከተሉ አስፈላጊ ነው፡፡

1. መጽሐይ- እግዚአብሔር በሰብሰባው ውስጥ ስለሚያደርጋቸውና ስለሚገልጣቸው ነገሮች አመስግነው፡፡ የእውነት መንፈስ በመካከላችሁ እንዲገኝ ጠይቅ፤ የእግዚአብሔር ጸጋ፣ ጥበብና ምህረት ስብሰባውን እንዲመራ ጠይቅ፡፡
2. የእርቁን ግብ አብራራ- ሁሉም ሰው የተሰባሰበው እርቅ ለማድረግ መሆኑን አስገንዝባቸው፡፡ እርስ በርሳቸው የማይተዋወቁትን ሰዎች አስተዋውቅና የእያንዳንዱን ሰው ሚናና ተግባር ግለጽ፡፡ ሰተሳታፊዎቹ የተሰባሰቡት አንዱ አሸናፊ ሌላው ተሸናፊ፣ ወይም አንዱ ትክክል፣ ሌላው የተሳሳተ መሆኑን ለማረጋገጥ አስመሆኑን ግለጽላቸው፡፡ ነገር ግን የሰብሰባው ግብ እርቅን መፍጠር ነው፡፡ የእግዚአብሔር ጽድቅ በሁሉም ሰው ህይወት ውስጥ በተለይም በዚህ ግጭት ላይ እውን ሊሆን ይገባል፡፡

⁹ Neil Cole, Cultivating a Life for God (St. Charles, Ill.: Church Smart Sources, 1999).

3. የኢየሱስ ክርስቶስን ጌትነት ተቀበል- በኢየሱስ ለም፤ በሕይወቱ፤ በሞቱና በትንሳኤው መሰረት መሰባሰባችሁን ለሁሉም አሳውቅ። ስለሆነም ሁሉም ተሳታፊዎች የተወደዱ፤ የተከበሩና ከፍተኛ ግምት የሚሰጣቸው ናቸው። ለኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነትና አግዚአብሔር ለሚፈልገው እርቅ የምንገዛ መሆናችንን አመልክት። እንዲሁም ከሌላው የእግዚአብሔርን ድምጽ እንዲሰማ በመግለጽ አዎንታዊ አቋም ያዝ።

4. ወደ ብርሃኑ ዝለቅ- ኃጢአትን በመግለጥና የግጭቱን ወይም የችግሩን አውነተኛ ገጽታ በግልጽ በማሳየት አውነተኛውን ጉዳይ አስታውቅ። የግል ሐሳብህን ሳይሆን ተጨባጭ መረጃዎችን አቅርብ። (ተጎጂው ወገን ካለ የደረሰበትን በደል «አኔ» አያለ እንዲዘረዝርና በተሳሳተበት ሰፍራ ላይ እንዲና ዘዝና ይቅርታ እንዲጠይቅ አድርግ።)

5. ለእግዚአብሔር አውነት መገዛት- የተገኙት ሰዎች ሕይወታቸውንና ሐሳባቸውን በእግዚአብሔር ቃል ፊት እንዲያስገዙ ጠይቅ። መጽሐፍ ቅዱስ መመዘኛችሁ መሆኑን ግለጽላቸው። መጽሐፍ ቅዱስን ለማፈራረስ ሳይሆን ለማንጽ ተጠቀም (ኤፌ. 4:29)። ከመጽሐፍ ቅዱስ አንድ ምንባብ አንብብ። አንድን ከአውድ የወጣ ጥቅስ አትጠቀም ወይም አትሰበክ። ከተቻለ ግለሰቡ ምንባቡን እንዲያነብ እድርግና «እዚህ ምንባብ መታዘዝ ማለት ምን ማለት ሊሆን ይችላል?» ብለህ ጠይቀው።

6. የችግሩን ባህርይና ተገቢው ታዛዥነት ምን ሊሆን እንደሚችል ግለጽ። በመጀመሪያ፤ ከቀረቡት መረጃዎች አንጻር ችግሩ ምን እንደሚመስል ግለጽ። ግለሰቡ የቀረቡትን መረጃዎች ተረድቶ ከሆነ ወይም ግራ ተጋብቶ እንደሆነ ጠይቀው። ወይም ግጭቱ ምን እንደሆነ አያንዳንዱ ሰው እንዲገልጽ አድርግ። ሁለተኛ፤ በዚህ ግጭት ወይም ችግር ውስጥ ኢየሱስን መከተል ማለት ምን ማለት ሊሆን እንደሚችል አያንዳንዱን ሰው ጠይቅ።

7. አመለካከቶች ላይ ተወያዩ- ሰዎች ምላሽ እንዲሰጡና እንዲወያዩ ጋብዛቸው። የተለያዩ ሐሳቦችን እንዲናገሩ አበረታታቸው። ዝም ማለት የሚፈልጉ ካሉም አትጫናቸው። የሚናገሩትን ሰዎች ከማቋረጥ፤ ከመከራከርና ወደ ማጠቃለያው ለመሄድ ከመቸኮል ተቆጠብ። ድጋፍ መስጠት ባይኖርብህም ለሰዎች ለሜቶችና ለጋቶች አክብሮት ይኑርህ።

የሰዎችን አመለካከቶችና ጉዳዮች በትክክል ለመረዳት የማረጋገጫ ጥያቄዎችን ጠይቅ። እነዚህ የማረጋገጫ ጥያቄዎች የሚከተሉትን ሊመስሉ ይችላሉ። «... ማለትህ ነው?» «... ጉዳዩ ግራ አጋብቶኛል።» በትክክል እንደተረዳህቸው ለማረጋገጥ የተናገሩትን ሐሳብ በራስህ ቃላት ድገም። ለምሳሌ ያህል ምላሽህን፤ «በአንተ አመለካከት... ማለቱ ለህተት ነበር ማለት ነው...» ልትል ትችላለህ። «... በመሆኑ ምክንያት ለሜትህ የተጎዳ ይመስላል።»

8. የእግዚአብሔርን ፈቃድና ድምጽ መመርመር- በተለያዩ ክፍሎች መካከል ያሉትን ልዩነቶችና ለምምነቶች ጠቅለል አድርገህ አቅርብ። አያንዳንዱ ሰው ለመንፈስ ቅዱስና በጌታ ለእርስ በርስ መገዛት ማለት ምን ማለት እንደሆነ እንዲናገር እድል ሰጥ። እግዚአብሔር በቡድኑ አማካኝነት ከሚናገረው አንጻር ከሁሉም የተሻለው ነገር ምንድነው? (ምናልባትም ለአፍታ ቆም ብሎ መጸለዩ ጠቃሚ ሊሆን ይችላል።) እዚህ ጋ የሰበሰባው መሪ የእግዚአብሔርን ጸጋ የሚቃወምን አመለካከት ሊያርም፤ ሊያሰጠነቅቅ ወይም ሊገስጽ ይችላል። ይህ ለአንድ ወገን ማድላት ወይም በክርክሩ ውስጥ አንድን ሐሳብ መደገፍ ማለት አይደለም። ነገር ግን እምነትንና በጋራ መስጠትን ለማበረታታት ነው።

9. ተግባራዊ እርምጃ ለመውሰድ መወሰን- አያንዳንዱ ተሳታፊ ምን ለማድረግ እንደተዘጋጀ ጠይቅ። ከተገኘው ትምህርት አንጻር ማስተካከያ በማድረግ ቀደም ሲል የተዘጋጀውን መፍትሄ አንብብ። ነብዚ ወይም ይቅርታ ከተደረገ የግል ወይም ይፋዊ ካለ አስፈላጊ በመሆኑ ወይም ባለመሆኑ ላይ ተነጋገሩ። ጉዳዩን እንደገና ላለማንሳት ቃል ግቡ። አልታረቅም የሚል ሰው ካለ ምን ቢደረግ ሊታረቅ እንደሚችል ጠይቅ። አንድ ሰው አልታረቅም ብሎ ከጸና ይህ እርቅን አለማድረግ ከተነሳው ችግር በላይ አስከፊ መሆኑን አመልክት። ይህ በመስቀሉ ላይ የሚሰነዘር ጥቃት በመሆኑ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተቀባይነት ሊኖረው አይችልም።

10. ለተግባራዊ እርምጃ መዘጋጀት- ለነብዚ፤ ለእርቅና ለካላ በሚያስፈልጉ ቀጣይ እርምጃዎች ላይ ተወያዩ።

11. ጸልዩ- ስብሰባውን በጸሎት አጠናቅቁ። በኢየሱስ ሕይወት፤ ሞትና ትንሳኤ እውነት ለሆነው ጸጋ እግዚአብሔርን አመስግኑ።

በብርሃን መመላለስ የግል ምርመራና የጋራ ተጋፍጦን ይጠይቃል። ተነሳሽነቱ ሁልጊዜም ያንተው ነው። ማለትም ግላዊ ነው።

አማኞች ሕይወታቸውን ለመመርመር ወይም ተጋፍጦን ለመቀበል ፈቃደኛ በማይሆኑበት ጊዜ የቤተ ክርስቲያን አመራር ጣልቃ መግባት አስበት። ዓላማው ሰዎችን መክሰስ ወይም ሰነርሱ ጥብቅና መቆም አይደለም። የመሪው ተግባር ሁልጊዜም አማኞችን በትህትናና ራስን በማስገዛት ወደሚገለጸው የእርቅ ሂደት ማምጣት ነው።

መሪዎች ሁልጊዜም ውይይቱንና ተግባራትን መቅረጽ ያለባቸው አማኞች ኢየሱስ አውን ያደረጋቸውን የሰላም መርሆች እንዲቀበሉና ተግባራዊ እንዲያደርጉ በመጋበዝ ሊሆን ይገባል። መሪዎች ኃጢአተኛውንና የኃጢአቱ ሰላባ የሆነውን ሰው በመስቀሉ ወደተቀረጸው የሕይወት ዘይቤ ይጋብዛሉ።

ምዕራፍ አሥራ ሁለት

ኑዛዜና ይቅርታ

እንዴት ምላሽ እንስጥ

እርስ በርሳችሁ በሐጢአታችሁ ተናዘዙ፤ ትፈውሱም ዘንድ እያንጻጸሩ ስለ ሌላው ይጻልይ።

ያዕ. 5:16

ጆ ለሰላሳ ዓመታት «የቤተ ክርስቲያን አለቃ» ሆኖ ነበር የኖረው። ጆ ከሁሉም የተሻለውን ነገር የሚፈልግ ጥሩ ሰው ነበር። ችግሩ ብዙውን ጊዜ ከሁሉም የተሻለ ነው የሚለው የራሱን ሐሳብ ነበር። ስለዚህ ሁልጊዜም በቤተ ክርስቲያን ቦርድና በመጋቢዎች ጉዳይ ውስጥ ይገባል።

ጆ እንድን የተሳሳተ ነገር ወይም ደግሞ አርሱ የማይስማማበትን ውሳኔ በሚመለከትበት ጊዜ በጣም ረዥም ደብዳቤ በ«እስተያየት» መልክ ይጽፋል። በሰላሳ ዓመታት ውስጥ ስምንት ዋና ዋና መጋቢዎች ተቀያይረዋል። በአንድ የጸደይ ወቅት ሁለት መጋቢዎች ከቤተ ክርስቲያኒቱ ሲለቁ የቤተ እምነቱ መሪ የሚታኖያ አገልግሎት ቤተ ክርስቲያኒቱን እንዲረዳ ጥሪውን አቀረበልን።

ቀደም ሲል አያሌ መጋቢዎችና ሽማግሌዎች ጆን ለመጋፈጥ ጥረት አደርገው ነበር። ከአንድ ዓመት በፊት ቤተ ክርስቲያኒቱ አንድ ክርስቲያናዊ እስታራቂ ቡድንን ለአማላጅነት ጠርታ ነበር። ነገር ግን እስታራቂ ቡድኑ በቤተ ክርስቲያኒቱ አሠራር ውስጥ ያሉትን ጉዳዮች ቸል ብለው ሰዎች ከሰዎች ጋር ያላቸውን ግንኙነት ብቻ ለሰዳለሱ ምንም ዓይነት ለውጥ ሊመጣ አልቻለም።

ችግሩ እንደገና ሲከሰት ጆ ከቤተ ክርስቲያን አባልነት እንዲለቅ ወይም ደግሞ ቤተ ክርስቲያኒቱ የምትለጠውን ቅጣት እንዲቀበል ምርጫ ቀረበለት። በዚህ ጊዜ ጆ ቤተ ክርስቲያኒቱን ቢለቅም አባልነቱን ወይም ተቃውሞውን ለማቆም አልፈለገም።

የቤተ እምነቱ መሪ ችግሩን ሲያብራራ ካዳመጥኩት በኋላ፤ «በቅጣት አስጣጡ ላይ እኛ ልናግዛችሁ እንችላለን። ነገር ግን በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ያለው ችግር በአንድ አለቸጋሪ ሰው የተወሰነ እይደለም» አልኩት። ቤተ ክርስቲያን የግለሰቡን ችግር ስትቀበል ኖራለች። ይህንንም መጋፈጥ አለብን።

የቤተ ክርስቲያን ግጭት ሁልጊዜም ጠቅላላውን አሠራር የሚመለከት እንጂ ቀላል ጉዳይ አይደለም። ባመዛኙ ሥነ-መለኮታዊ እንጂ

በሰዎች መካከል ያለውን ግንኙነት ብቻ የሚመለከት አይደለም። መሪዎች ከስተቶችንና በሰዎች መካከል ያሉትን ግንኙነቶች ብቻ በሚመረምሩበት ጊዜ መንስኤውን ሳይነኩ በምልክቶቹ ላይ ብቻ ትኩረት ማድረጋቸው ነው። ይህ አንድን አረም ከቅጠሉ በጥሶ አንደመጣል ነው። ሥሩ ስላልተነካ በቀጣዩ ወቅት እንደገና ተመልሶ ይለመልማል።

በቤተ ክርስቲያንም ይህንን የሚመስል መርህ ይታያል። መሪዎች ጥሩ ያልሆነውን ሥነ-መለኮት ላያርሙ ወይም ኃጢአትን ሳይገስጹ እምነትን ለማበረታታት በሚሞክሩበት ጊዜ ችግሩ ይበልጥ እየተለቀና አየጠለቀ ይሄዳል።

በጆ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበረው ችግር ሁሉንም ያካተተ ነበር። እኛም ቤተ ክርስቲያን ግምገማ እንድታደርግ ጠይቀን ነበር። ለዚህ ነው ሜታኖያ ያሰለጠናቸው ሦስት ወንዶችና ሁለት ሴቶች ወደ ጆ ቤተ ክርስቲያን መጥተው ለአራት ቀናት አብዛኞቹን አባላት ቃለ መጠይቅ ያደረጉላቸው።

መጀመሪያ ወደ ጆ ቤተ ክርስቲያን ስሄድ ከጆ ጋር ለሁለት ለዓታት ተነጋገርን። በቤተ ክርስቲያኒቱ ታሪክ ውስጥ የነበረውን ሚና በማብራራት ለ90 ደቂቃዎች ተናገረ። በዚህ ጊዜ ውስጥ የእያንዳንዱን ዋና መጋቢ ድክመት በማብራራትና ለምን መልቀቅ እንደነበረበት በማስረዳት ነበር።

እኔም የአሠራር ሂደቱን በማጤን ሳዳምጠው ቆየሁ። ከዚያም ጆን ስለሚናው፣ ማለትም ለችግሩ እንዴት አስተዋጽኦ እንዳደረገ ጠየቅሁት። «የሌሎች ሰዎችን ድክመት በማብራራቱ በኩል ጎበዝ ነህ። ነገር ግን ያንተ ድክመቶች ምን ምንድናቸው?» ለል ጠየቅኩት።

ጆ ለዚህ ጥያቄ ምላሽ የለጠው አብዛኞቹ ተቺና ተቆጣጣሪ ሰዎች የሚያሳዩትን ባህርይ በማንጸባቅ ነበር። «አይደለሁም» በሚላቸው ነጥቦች ነበር ራሱን ለመግለጽ የሞከረው። «እኔ ቸልተኛ ሰው አይደለሁም። ሰዎችን መገዳደር አልፈራም... አምባገነን በመሆን አላምንም... እኔ የመጨረሻው ፈራጅ መሆን አለብኝ ብዬ አላምንም።»

ገለጻዎቹ በሙሉ አሉታዊ ማረጋገጫዎች ነበሩ። ይህንን ለመጠቀም ባሞክርም ጆ ሊረዳኝ አልቻለም።

«ቸልተኛ አይደለሁም ብለሃል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቸልተኛ ነህ የሚል ሰው አለ ብዬ እላለብም። ጥያቄው እንግዲህ ኃይለኛ ነህ ወይ? የሚለው ነው» አልኩት።

«አንዳንድ ጊዜ ኃይለኛ ልሆን እንደምችል እገምታለሁ» ሊል ችግሩን ተቀበለ። ይህ አብዛኛው የጆ ችግር ነበር።

«አንድም ይህ ቤተ ክርስቲያን መጋቢዎችን በመምረጡ በኩል ልዩ የሆነ መጥፎ እድል ገጥሞት ነበር። አሊያም ሌላ ችግር ነበረ ማለት ነው። ይህ ችግር ደግሞ መጋቢዎቹ ቢቀያየሩም ሊለወጥ ያልቻለ ችግር ሊሆን ይችላል። በታሪክህ ውስጥ እነዚህ ሁሉ መጋቢዎች ቢቀያየሩም አንተ በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ መቆየትህን የሚያሳይ ነገር አለ። አንተ ይህንን እንዴት ታየሃለህ?» አልኩት።

ጆ ራሱን ለመከላከል መረጠ። ነገር ግን አያዳመጥኩትና እያከበርኩት መሆኑን ያውቅ ነበር። እንዲያውም ጆ ስለ ቤተ ክርስቲያኒቱ ያሳስቡኛል ያላቸው አብዛኞቹ ችግሮች የምለማማባቸው ነበሩ። እኔም ይህንኑ ነገራዊሁ። «እግዚአብሔር ጥበብና የመመርመር ስጦታ ለጥቀሃል። ነገር ግን አንተ ለትክክለኛ ነገሮች የምትከራከረው በተሳሳቱ መንገዶች ነው። ሰዎች የምትናገረውን ለመስማት የሚችገሩት ከምትናገርበት ሁኔታ የተነሳ ነው» ለል ገለጽኩለት።

ጆ ከሁሉም ቃለ ምልልሶች በኋላ እንደገና ከእኔ ጋር ለመነጋገር ተለማማ። ለሚቀጥሉት ሁለት ቀናት እግዚአብሔር ጆ የቱጋ እንደተሳሳተ እንዲያሳየው - በችግሩ ውስጥ የራሱን ድርሻ በበለ ቤትነት እንዲቀበል እንዲያግዘው ለጸልይ ቆየሁ።

ተቆጣጣሪና የተቺነት መንፈስን ማጋፈጥ

በዚህ መሀል ግምገማችን በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ብዙ ድክመቶችና ጉዳዮች መኖራቸውን አመለከተ። መሪዎችና ምእመናን ለነዚህ ጉዳዮች አልባት መለጠት ያለፈልጋቸው ነበር። ነገር ግን ጆ የእያንዳንዱ ግጭት እምብርት ነበር። ለትዕቢቱ፣ ለተቆጣጣሪነቱና ለተቺነቱ ጆንን መጋፈጥ ነበረብን።

ብዙውን ጊዜ በትዕግሥትና በጥንቃቄ ማረም፣ መገለጽ ማበረታታት ነበረብን (2ኛ ጢሞ.4:2)። ሐዋርያው ጳውሎስ ጢሞቴዎስ ኃጢአትን እንዲገለጽ፣ ትክክለኛ ያልሆነውን ሥነ-መለኮት ወይም አስተሳሰብ እንዲያርምና እምነትን እንዲያበረታታ አስተምሮታል። ይህ የመጽሐፍ ቅዱሳዊ አመራርና የእርቅ ተግባር ነው።

በአብዛኞቹ ሁኔታዎች ውስጥ እነዚህ ተጋፍጦዎች የሚካሄዱት ከመሪዎች፣ ማለትም ከመጋቢዎች፣ ከሽማግሌዎችና ከዲያቆናት ጋር ነው። የጉዳዮቹ ስፋት ደግሞ ከስሜታዊ እስከ ሰሜን-ምሥራቅ ድረስ የሚያጠቃልል ነው። ለምሳሌ በሜታኖያ የዝሙት፣ የግብረ ሰዶማዊነት፣ የወሊብ ቀስቃሽ (ፖርኖግራፊ)፣ የፍቺ/የመለያየት፣ ሌቶችን የመበደል፣ ስልጣንን ያለ እግባብ የመጠቀም፣ የሱስ፣ የሰይጣናዊ እምልኮና የህሰተኛ ትምህርት ችግሮችን ለማጋፈጥ ሞክረናል። በተጨማሪም የሰርቆት፣ የውሽት፣ የክሰ ዛቻ፣ የቀረጥ መደበኛ፣ የማሰገደድ፣ የስድብ፣ ተገቢውን የአረኝነት አገልግሎት ያሰመ ስጠት፣ ያሰመገዛት፣ የሀሜትና የቁጣ ኃጢአቶችን ተጋፍጦናል።

የእግዚአብሔር ጸጋ ስለረዳን እንጂ በእነዚህ ጉዳዮች ላይ ከሰዎች ጋር በመነጋገር እንደሚቻለውንና ልባቸውን ለመለወጥ መጣሩ ቀላል ስራ አልነበረም። አንዳንድ መሪዎች ለመታረቅ አይፈልጉም። ይህ ደግሞ ለአነርሱ እንድናገባ ያደርገናል። ሌሎች ብዙዎች ግን መስቀሉ ሊቤዣቸውና ሊያቃናቸው እንደሚችል በመተማመን በተሰበረ መንፈስ ራሳቸውን እዋርደው ይገኛሉ።

ቅዳሜ ማታ የግምገማ ቡድኑ ከጆና ከባለቤቱ ጋር ተገናኘ። እግዚአብሔር ባለፉት ሁለት ቀናት እንዴት እንደተናገረው ጆን ጠየቅነው። ጆ ሰዎች እንዴት እንደሰዱት በመግለጽ ራሱን መከላከል ጀመረ። ሰዎች በጆ ላይ በደል መፈጸማቸውን ተቀበልን። «ነገር ግን እሁን የምንነጋገረው ከእንተ ጋር እንጂ ከእነርሱ ጋር አይደለም። እኛ የምንፈልገው ጥፋትህን አንድታውቅና እርቅን እንድትፈጽም ለማገዝ ነው» አልነው።

ሁለት አማራጮች

ጆ የሚናገራቸውን ነገሮች በማዳመጥና ለሰህተቶቹ መረጃ በማቅረብ ለሁለት ለዓታት ያህል ተነጋገርን። በዚህ ጊዜ ውስጥ እግዚአብሔር የጆን ትዕቢትና የተቆጣጣሪነት ስሜት መናድ እንደጀመረ ተረዳን። በመሆኑም ከፊቱ ሁለት ምርጫዎች እንዳሉ ገለጽንለት። ራሱን በማዋረድ በማህበረ ምእመናኑ ፊት ኃጢአተኛነቱን እምኖ የንስህን ሂደት ሊጀምር፣ እሊያም ትክክል ነኝ በሚለው አቋሙ ጸንቶ ሳይታረቅ ሊኖር እንደሚችል ገለጽንለት።

ራሱን ለማዋረድ ቢፈቅድ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የትህትናና የጸጋ ቅርስ እንደሚኖረው፣ ነገር ግን እሁን ያለበትን መስመር ከመረጠ

ቤተ ክርስቲያን ልትቀጣውና በህፍረት ቦታውን ለቆ ለመሄድ ሊገደድ እንደሚችል ገለጽንለት።

«ዋናው ነገር ይኼ ነው፤ ጆ። የምትፈልገው ትክክል ለመሆን ነው ወይስ ለመታረቅ?» ስለ ጠየቅኩት።

ጆ ለመታረቅ መረጠ። በማህበረ ምእመናን ፊት ንስሐ እንዲገባና ባህርዩን የሚለውጥ ሂደት እንዲጀምር ጠየቅነው። ይህም ራሱን በሽማግሌዎች እግር ስር የማኖር ጉዳይ ነበር። ጆ ተስማማ።

በቀጣዩ እለት የቤተ ክርስቲያን ፕሮግራም ከመጀመሩ በፊት ከሽማግሌዎች ጋር ተገናኘ። ጆ ማታ እምብዛም እንቅልፍ እንዳልወለደው ነገረን። «እኩስ ሌሊት ላይ ነበረ የነገራችሁኝን ነገር በቅጡ የተረዳሁት» አለን። እግዚአብሔር ለጆ ትእቢተኛነቱን ሊያሳየው ሰዎች ለአመታት ሊነግሩት የነበረውን ነገር መረዳት ጀመረ። ይህም እርሱ ሳይሆን ነገሮችን መቆጣጠርና ክብሩን መቀበል ያለበት እግዚአብሔር መሆኑ ነበር። «እሁን ሁሉም ነገር በግልጽ ይታያል» አለ ጆ።

በዚያን እለት ከሰዓት በኋላ ሪፖርታችንን ለቤተ ክርስቲያኒቱ ስናቀርብ ቤተ ክርስቲያኒቱ የንስሐና የመታደስ ተግባር እንድትፈጽም ጥሪያችንን እቀረብን። ስላገኘነው ኃጢአት ስንናገር ጆ እንዴት በትችት መንፈሱና ነገሮችን ለመቆጣጠር በመፈለጉ ምክንያት ብዙ ሰዎችን እንደጎዳ ገለጽኩ። (ስለቤተ ክርስቲያኒቱ ሕዝብ ያነበብኩትን ጽሑፍ መጀመሪያ ለጆ እንብቤለት ተወያይተንበታል።)

ራስን የማዋረድ ምላሽ

ጆ ሲናዘዝ ቀረበ። ጆ ኃጢአቱን ሙሉ በሙሉ በመቀበልና በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ብዙዎችን እንደጎዳ በመረዳት በእንባና በተለበረ መንፈስ በማህበረ ምእመናኑ ፊት ቀረበ። ሚስቱና ቤተሰቡም ይቅርታ እንዲያደርጉለት ጠየቀ። እነርሱም በቤተ ክርስቲያኒቱ መድረክ ላይ ወጥተው እቀፉት።

ጆ ከተናዘዘ በኋላ እኔም «ይህ ትልቅ እድልና ሃላፊነት ነው። ጆ ኃጢአቱ ያስከተለውን ጉዳት በመግለጽ ይቅርታ እንድታደርጉለት ጠይቋችኋል። በመሆኑም እንዳንደቻችሁ ማህበረ ምእመናኑን በመወከል ለጆ ይፋዊ ይቅርታ እንድታደርጉለት እጋብዛለሁ» ስለ ተናገርኩ።

መጀመሪያ ተነስቶ የቆመው ከጆ ጋር እብሮ ሲለራ የቆየውና ከእያሌ ዓመታት በፊት በጆ ጉዳት የደረሰበት መሪ ነበር። «በራሴና በቤተ

ክርስቲያኒቱ ስም ይቅርታ አድርገንልሃል ጆ» ሲል ተናገረ። አያሌ ሰዎች ብድሩን አያሉ ሰጆ አና ለቤተሰቡ የፍቅርና የይቅርታ ቃላት ተናገሩ። የአግዚአብሔር ስላም በቤተሰቡና በቤተ ክርስቲያን ላይ ወረደ።

ፕሮግራሙ ከመጠናቀቁ በፊት ማህበረ ምእመናኑን በማቋረጥ በይቅርታ ኃይል አነዚህ ነገሮች መጠናቀቃቸውን ገሰጽኩ። ጆ ከሽማግሌዎች ጋር ነገሮችን የማስተካከል ሂደት እንደሚቀጥልና ንስሐ የገባቸው ነገሮች ግን የተጠናቀቁ መሆናቸውን አመለክትኩ።

«አንድ ሰው አነዚህን ጉዳዮች አንደገና ለማንሳት ቢሞክር ይህ ሰው በጆ፣ በቤተ ክርስቲያንና በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ላይ ኃጢአት እንደሚፈጽም በማስጠንቀቅ ጉዳዩ አንደተዘጋ » ተናገርኩ።

የንስህ ኃይል

በብርሃን መመላለስ ምን ያህል ራስን መመርመርና የጋራ ተጋፍጦን እንደሚጠይቅ ተመልክተናል። እነዚህ ነገሮች በበኩላቸው ምላሽ የሚያሻቸው ናቸው። ኃጢአት መፈጸሚያችንን ስናውቅ ወዲያውኑ ንስሐ መግባት አለብን።

ብዙውን ጊዜ አብያተ ክርስቲያናት የመሪን ኃጢአት እንዴት እንደሚያስተናግዱ ስልክ እየደወሉ ይጠይቁናል። የኛ ምላሽ «ኃጢአትን ማስወገድ አንጂ ማስተናገድ እያስፈልጋችሁም» የሚል ነው። «ነገር ግን ይህ ጉዳይ ስሕዝብ ይፋ ከተደረገ ቤተ ክርስቲያንን ይከፍላታል። (ወይም ሰዎችን ሊጎዳ፣ ለማቸውን ሊያጠፋ ይችላል)» ይሉናል።

ከተሞክሮችን እንደተረዳነው ቤዛነትን ተግባራዊ ማድረግ ለቤተ ክርስቲያንም ሆነ ለኃጢአትን ለፈጸመው አማኝ ጠቃሚ ነው። አንድ ሰው ኃጢአቱን እንዳወቀ ወዲያውኑ ራሱን ዝቅ አድርጎ ቢናዘዝ፣ ኃጢአተኛውና ማህበረሰቡ አርቅን ለመፍጠር ይችላሉ። በሌላ በኩል ኃጢአት ፈጽሞ ዝም ማለትና መሸፋፈን ጉዳትን ያስከትላል። ስሎምን እንደመከረው፣ «ኃጢአቱን የሚደብቅ አይለማም። የሚናዘዝና የሚተዋት ግን ምህረትን ያገኛል» (ምሳሌ 28:13)።

ዳዊት በመዝ. 32:2-5 የተናገራቸውን ቃላት አንብብ።

እግዚአብሔር በደልን የማይቆጥርበት በመንፈሱም ሽንገላ የሌለበት ሰው ምስገን ነው።

ሁልጊዜ ከመጮኼ የተነሳ ዝም ባልሁ ጊዜ አጥንቶቼ ተበላሹ።

በቀንና በሌሊት እጅህ ከብዳብኛላችና እርጥበቴም ለበጋ ትኩሳት ተላወጠ።

ንጢአቱን ለእንተ አስታወቅሁ! በደሌንም አልሸፈንሁም! ለእግዚአብሔር መተላለፌን እናግራለሁ አልሁ! አንተም የልቤን ንጢአት ተውህልኝ።

ታላቁ የስኮትላንድ ደራሲ የነበረው ጆርጅ ማክዶናልድ በአንድ ወቅት «ኃጢአቶቻችን አንድም ወደ እግዚአብሔር በረከት እሲያም ወደ ሊኦል የሚመሩን ወንጀሎች ናቸው»¹ ብሎ ነበር።

አንድ መጋቢ ወይም ክርስቲያን መሪ ኃጢአት በሚሰራበት ጊዜ የመጀመሪያውና አስከፊው ምላሽ ኃጢአትን መሸፈን ነው። ይህ ሁልጊዜም ስህተት ነው። በመጀመሪያ ደረጃ መጽሐፍ ቅዱስ ይህ ስህተት እንደሆነ ይናገራል። አስራኤላውያን ከእግዚአብሔር ጋር ራሳቸውን የሚያስተካክሉት በኑዛዜ ነበር (ዘሌ. 5:5)። በአዲስ ኪዳን ወንዶችና ሌቶች ደህንነትንና ቅድስናን የሚያገኙት በኑዛዜ አማካኝነት ነው። «ኢየሱስ ጌታ እንደሆነ በአፍህ ብትመሰክር፣ እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሳው በልብህ ብታምን ትድናለህ» (ሮሜ 10:9)።

እግዚአብሔር ሁልጊዜም የሚናዘዙትን ሰዎች ኃጢአት ይቅር ይላል። ሐዋርያው ዮሐንስ እንደጻፈው፣ «በኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከአመጸም ሁሉ ሊያነጸን እርሱ የታመነና ጻድቅ ነው» (1ኛ ዮሐ. 1:9)።

እነዚህ ጥቅሶች ለቤተ ክርስቲያን፣ ለአማኞች የተጻፉ መሆናቸውን መገንዘብ አለብን። ኑዛዜ አማኞች አንድ ጊዜ ብቻ የሚፈጽሙት ነገር ሳይሆን የክርስቲያኖች የሕይወት ዘይቤ እንደሆነ መረዳት አለብን። ኑዛዜ ባህርያችንን የምንቀርጽበትና የምናሳድግበት፣ ልማዳችንን የምንለውጥበትና አእምሯችንን የምናድስበት ነው። ሐዋርያው ያዕቆብ ጤንነታችን በመደበኛ ኑዛዜ ላይ የተመሠረተ መሆኑን የሚጠቁም ሐሳብ ሰጥቶአል። «እርስ በርሳችሁ በኃጢአታችሁ ተናዘዙ፤ ትወርሱም ዘንድ እያንዳንዳችሁ ስለ ሌላው ይጻልይ» (ያዕ. 5:16) የዚህ ምንባብ አውድ እንደሚያሳየው ያልተናዘዙት ኃጢአት ወደ ችግርና በሽታ ይመራል።

ለምን እንናዘዝም?

እንግዲህ ለምንድነው ኃጢአታችንን የማንናዘዘው? አንደ ሌሎች ብዙ ስፍራዎች ሁሉ ከመስቀሉ እሴቶች ይልቅ የባህሳችንን ልማዶች የምንከተልባቸው ሁኔታዎች ያሉ ይመስለኛል። ባህሳችን ሰዎች ጥሩዎች መሆናቸውንና ኃጢአት ደግሞ የአንድ ሰው የግል ጉዳይ መሆኑን ያስምራል። ሰዎች ጥሩዎች ከሆኑና ኃጢአት የግል ጉዳይ

¹ George MacDonald, Thomas Wingfold, Curate (Whitethorn, Calif.: Johannesen, 1996), 457. Originally published by Hurst & Blackett (London) in 1876.

ከሆነ የሚያስፈልገን ተቀባይነትን ማግኘት እንጂ ይቅርታ አይደለም። እንደ የሰነ-ልቦናዊ ባለሙያና የሥነ-መለኮት ምሁር የሆኑት ኤል. ጆርጅ ጆነስ እንደገለጹት፤ «የሰነ-ልቦናዊ ህክምና የተስፋፋው ቤተ ክርስቲያን ፍቅርን፤ ይቅርታንና እርቅን ለመለማ መድ ባለመቻሏ ነው» ብለዋል።

ይህ ቤተ ክርስቲያን በጋራ ኑዛዜና ይቅርታ እንድን ጋጢአተኛ ከመመለስ ይልቅ «ግል» በሽታውን ያስታምምለት ዘንድ ወደ እንደ የሰነ-ልቦና እዋቂ ለመላክ የምትችኩል መሆኗን የሚያሳይ የቅይጥነት ምልክት ነው።

ቤተ ክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን እንድትሆን ከተፈለገ መሪዎች የክርስቶስን ቤዛነት ማስተማርና በምሳሌነት ማሳየት አለባቸው። ሙሴን፤ ዳዊትንና ጴጥሮስን አስታውሱ። እያንዳንዳቸው መሪዎች ሆነው በሚያገለግሉበት ጊዜ ትላልቅ ጋጢአቶችን ፈጽመዋል። እነዚህ ጋጢአቶች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሰው መገኘታቸው ራሱ እግዚአብሔር ጋጢአትን በይፋ ማሳወቅን እንዴት እንደሚመለከት ያስገነዝበናል። ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስ አካል ከሆነችና ሁላችንም አማኞች የዚህ አካል ክፍሎች ከሆንን ግለኝነት ስፍራ የለውም ማለት ነው። የግል ሐጢአት የሚባል ነገር አይኖርም። ሁሉም ጋጢአት የቤተ ክርስቲያን ጋጢአት ነው።

እዚህ ላይ የሚያስገርመን የመሪዎች ጋጢአት መለራት አይደለም። ሁላችንም ጋጢአት እንደምንሰራ የታወቀ ነው። የሚያስገርመው የመዳናችን ታሪክ ልዩ መገለጫ የሆነውን ኑዛዜ ለማድረግ አለመቻላችን ነው። ይህንን ከማድረግ ይልቅ መሸፋፈኑን እንመርጣለን።

ኑዛዜ ቸል እስከተባለ ድረስ የቤተ ክርስቲያን ግጭት እየተባባሰ ይሄዳል። ቤተ ክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን መሆን ካለባት የጠፋውን የመጽሐፍ ቅዱስ ኑዛዜ ጥበብ መልሰን ማግኘት አለብን። አመራር እካላት የሚናዘዝ ማህበረሰብ ለመፍጠር በእርዳማነትና በትምህርት ከፍተኛ ተግባር ማከናወን አለባቸው።

የኑዛዜ ፍች

እዲስ ኪዳን ኑዛዜን ለማመልከት ሁለት የግሪክ ቃላትን ይጠቀማል። የመጀመሪያው ቃላት ሆሞሎጂ የሚባል ሲሆን፤ ሆሞ (=ተመሳሳይ) እና ሎጎስ (=ቃል) ከሚባሉ ሁለት ቃላት የተገነባ ነው። ይህ ኑዛዜን የሚያመለክተው ቃል በቀጥታ ስንተረጉመው «እንድ ዓይነት ቃላትን መናገር» የሚል ፍች አለው። መናዘዝ

ከእግዚአብሔርና ከሰዎች ጋር በመስማማት ነገሩን እነርሱ በሚጠሩት ስም መጥራት ነው። ጋጢአትን በተመለከተ ክሱን በራሳችን ላይ በማድረግ እንደምራለን ማለት ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያገለገለው ሌላው ቃል ኤክሶሎጎ የሚል ነው። ይህ ደግሞ ኑዛዜ ማለት መናገር፤ ለእግዚአብሔር እውነት ምስክርነት መስጠት ማለት መሆኑን ያስተምራል። ኑዛዜ በይፋ ለደህንነት ምስጋና በማቅረብ ወይም በይፋ የሰራውን ጋጢአት በማመን ኢየሱስ ጌታ መሆኑን የምናውቅበት ነው። ኑዛዜ የወንጌሉን ታሪክ የምንጨብጥበት መንገድ ነው። የክርስቶስን ጌትነት ለማወጅና በመስቀሉ ወደ ተቀረጸው ሕይወት ለመዝለቅ ጋጢአታችንን መቀበል የመጀመሪያው ደረጃ ነው።

መሪዎች ጋጢአታቸውን በማይናዘዙበት ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስን ከመጣሳቸውም በላይ የምእመናኖቻቸውንም አመኔታ ያጣሉ። ይህም እንዴት ችግር በሁለት ያባዛል። ሁለተኛው ችግር (ጋጢአትን አለመናዘዝ) የመስቀሉን ኃይልና እውነታ የሚከድ በመሆኑ የከፋ ነው።

ጋጢአት ከወደቁት መሪዎቻችን ጋር የምንሠራው የመጽሐፍ ቅዱስን መንገድ ተከትለን ነው። እንደ መሪ ለለውጥ ሂደት ራሱን በመስጠት ጋጢአቱን በግልጽና ሙሉ በሙሉ በሚናዘዝበት ጊዜ ያመራ ተስብሮ ተፈውሷል ማለት ነው። ብዙውን ጊዜ የዚህ ዓይነቱ ስው የላቀ አገልግሎት ለማካሄድ ስሜያስቸል መንገድ ይታደሳል። እንደ መሪ ጋጢአቱን ለመናዘዝና ራሱን ለማስገዛት በማይፈልግበት ጊዜ መራርና ከሕይወት የራቀ ይሆናል። ብዙውን ጊዜ እንዲህ ዓይነቱ መሪ የራሱን አገልግሎትና ትዳር በማፍረስ ሕይወቱን ለአስከፊ ነገሮች ያጋልጣል።

ኑዛዜና ማህበረሰብ

ኑዛዜ ስለ ጋጢአትህ ከእግዚአብሔር ጋር እንድትታረቅ ያስገድድሃል። ስትናዘዝ ራስህን እንዳለ ትመለከታለህ - ይኸውም እዳኝ የሚያስፈልግህ መሆኑ ነው። እርስ በርስ «መናዘዝ» ይህን መስረት ያደርጋል። በጋራ ክርስቶስ እንደሚያስፈልጋችሁ ትስማማላችሁ።

በተመሳሳይ ሁኔታ ጸሎት በእግዚአብሔር፤ እንዲሁም በወንድምህ ወይም በእህትህ ፊት ያለህን ሁኔታ መቀበልን ይጨምራል። ሰው ወይም ዘዴዎች ሳይሆኑ እግዚአብሔር ብቻ «ሙሉ» ሊያደርጋችሁ እንደሚችል ትስማማላችሁ። በጸሎት እንደ እንሆናለን። እውነተኛ ማህበረሰብ እንሆናለን።

ወደ አማርኛ ሊመለስ «ሕይወት በጋራ በሚለው መጽሐፋቸው ዲተሪች ቦንሆፌር ሐጢአት እንዴት ባለ ሁኔታ እኛን ከህብረት እንደሚነጥለን አመልክተዋል።

ከኃጢአቱ ጋር ብቻውን የቀረ ሰው ፍጹም ብቸኛ ነው። የጋራ ጸሎት፣ አምልኮና በአምልኮ ጊዜ ህብረት ማድረግ ያልተወከከ ክርስቲያኖችም ብቸኛች ሊሆኑ ይችላሉ። የመጨረሻው የህብረት ጥርመሳ የሚከሰተው ሰዎች እንደ አማኞች ህብረት ባለማድረጋቸው ሳይሆን እንደ ኃጢአተኞች ህብረት ባለማድረጋቸው ነው። የቅዱሳን ህብረት ማንም ኃጢአተኛ እንዲሆን አይፈቅድም። ለሐዚህ ሁሉም ሰው ኃጢአቱን ከራሱና ከህብረቱ ስመደበቅ ይገደዳል። ኃጢአተኞች መሆናችንን ለመቀበል ድፍረቱ አይኖረንም። አንድ ኃጢአተኛ ከጸድቃኑ መካከል በሚገኝበት ጊዜ ብዙ ክርስቲያኖች በጣም ይደነግጣሉ። ለሐዚህ በውሽትና ጭብጠነት እየተመላለሰን ከኃጢአታችን ጋር ብቻ እንኖራለን። እውነቱ ግን ኃጢአተኞች መሆናችን ነው።

ቦንፌር እንደገለጹት፣ ሰቸግራችን ትልቁ መፍትሄ በኑዛዜ አማካኝነት ኃጢአተኞች መሆናችንን መቀበል ነው።

ኑዛዜ ማህበረሰቡን ይሰውጣል። ኃጢአት አንድ ሰው ብቻውን እንዲሆን ያስገድደዋል። ከማህበረሰቡ ውጭ ያደርገዋል። አንድ ሰው ከማህበረሰቡ ውጭ በሚሆንበት ጊዜ ኃጢአት ብርታቱን የበለጠ ያሳየዋል። በይበልጥ ኃጢአት ማድረጉን በቀጠለ ጊዜ ብቸኝነቱም እጅግ የከፋ ይሆናል። ኃጢአት ሳይታወቅ ለመኖር ይፈልጋል። በኑዛዜ አማካኝነት የወንጌሉ ብርሃን ወደ ልብ ጨለማና ብቸኝነት ዘልቆ ይገባል። ሐጢአቱ ወደ ብርሃን መምጣት አለበት። ያልተገለጸው ነገር በግልጽ ሊነገርና ተቀባይነት ሊያገኝ ይችላል። የተሰወረው ነገር ሁሉ ይገለጻል። ኑዛዜው የሚካሄደው ክርስቲያን ወንድም ባለበት ስፍራ በመሆኑ ራሱን የማጽደቅ የመጨረሻው ምሽግ ይኖራል። ኃጢአተኛው ራሱን ይስጣል። ልቡን ለእግዚአብሔር በመስጠት በኢየሱስ ክርስቶስና በወንድሙ ህብረት የኃጢአትን ይቅርታ ያገኛል። አሁን በክርስቶስ መስቀል አማካኝነት በእግዚአብሔር ጸጋ በኃጢአተኞች ህብረት ውስጥ ይቆማል።⁴

ቦንፌር እነዚህን ቃላት ከጸፉ ብዙ አመታት ቢያልፉም ዛሬም ለቤተ ክርስቲያን ወቅታዊ መልእክቶች ናቸው።

በቤተክርስቲያን የኑዛዜ ጥሪ

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዳግም የኑዛዜ ልምምዶች ቢያንስ ሶስት ምክንያቶች ሲባል መመለስ አለባቸው። (1) እግዚአብሔርን ለማስከበር፣ (2) የግል ባህርይን ለመቅረጽ እና (3) የአማኞችን ማህበረሰብ ለመገንባት። ኑዛዜ እነዚህን ሶስት ነገሮች እንዴት ተግባራዊ እንደሚያደርግ ቀጥለን እንመልከት።

ኑዛዜ እግዚአብሔርን ያስከብራል

ኑዛዜን ቤተ ክርስቲያን እንደገና መለማመድ ያለባት በቀዳሚነት ኢየሱስ ክርስቶስን ስለሚያስከብር ነው። አማኞች ብድግ ብለው በመቆም ውድቀታቸውን ወይም የኢየሱስ ክርስቶስን ኃይል በሚመለከሩበት ጊዜ የኢየሱስ ጌታነት ይታወቃል። ስሙም ይከበራል። ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ «የሰማይና የምድር ጌታ አባት ሆይ፣ ይህን ከጥበበኞች ከአስተዋዮች ለውረህ ለህጻናት ለሰገለጥህላቸው አመስግናለሁ። አዎን አባት ሆይ፣ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና» (ሉቃስ 10:21) ባለ ጊዜ ይህንን እውነታ በምሳሌነት አሳይቶናል። መናዘዝ ማለት የእግዚአብሔርን ማንነትና ያደረገውን ተግባር መቀበል ነው።

ኑዛዜ በእግዚአብሔር ፊት ልብ በእምነት ምላሽ የሚለጥበት ነው። በወንጌላት ውስጥ ብዙ ሰዎች እርግጠኛ ላለመሆናቸው ምላሽ በመስጠት ይህንን ኑዛዜ ሲያካሂዱ እንመስክታለን። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን «ማነኝ?» ሲል በጠየቃቸው ጊዜ ጴጥሮስ፣ «አንተ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ» ሲል መልሶአል (ማቴ. 16:16)።

ኢየሱስ ከአልአዛር ሞት በኋላ ከማርታ ጋር ሲገናኝ፣ «ትንሳኤና ህይወት እኔ ነኝ። የሚያምንብኝ ቢሞተ አንኳ ሕያው ይሆናል። ሕያው የሆነም የሚያምንብኝም ሁሉ ኃዘላለም አይሞትም። ይህን ታምኚያለሽ? አላት። እርስዋም፣ አዎን ጌታ ሆይ፣ አንተ ወደ አለም የሚመጣው ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆንህ አምናለሁ አለችው» (ዮሐ. 11:25-27)።

መጽሐፍ ቅዱስ «በሰማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉት ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይገባሉ» ዘንድ ምላሽም ሁሉ ለእግዚአብሔር አብ ክብር ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደሆነ ይመስክር ዘንድ ነው። ይላል (ፊልጵ. 2:10-11)። ኑዛዜ እግዚአብሔርን ያስከብራል።

⁴ Ibid., 133-34.

ኑዛዜ ባህርይን ይቀርጻል

የኑዛዜ ተግባር ለመለወጥ ቃል መግባታችንን የሚያሳይ የመጀመሪያው እርምጃ ነው። አንድ አማኝ ያለበትን ትግል ወይም ኃጢአት በሚናዘዝበት ጊዜ (የአልኮል ወይም የእጽ ሱስ፣ የሰነምግባር ውድቀት፣ ወይም «በባሰቤቱ ላይ የምስነዝረውን ቁጣ እንዴት እንደምቁቁም አላውቅም» የሚል ዓይነት ችግር ቢሆን) መናዘዙ አንድን አማኝ ለለውጥ ያነሳሳዋል። ኑዛዜ አንድ ሰው ቀኝ ጎሳ ዞር ለመሄድ መፈለጉን በህዝብ ፊት የሚገልጽበት መንገድ ነው። ይህ አንድ ሰው ለመለወጥ መቁረጡንና እርዳታ መፈለጉን የሚያሳይበት ነው።

ይህ መስጠት ራሱ ባህርይን የሚቀርጽ ነው። ሐጢአተኛው በሚናዘዝበት ጊዜ በአዲስ መስመር ለመጓዝ እንደሚፈልግ ለእግዚአብሔርና ለቤተ ክርስቲያን ቃል ይገባል። ካላና ቅጣት ለእርቅ ወላኝ ደረጃዎች የሚሆኑት ለዚህ ነው። ኑዛዜ የለውጥ ሂደት ጅማራ ነው። ወንድሞችና አህቶች ይቅር ለማለት፣ ለመምራትና አንዱ ሌላውን በተጠያቂነት ለመያዝ በሚሰባሰቡበት ጊዜ የአስተሳሰብና የባህርይ ልማዶች ይለወጣሉ። ባህርይን ለመቅረጽ የሚያስችል አቋራጭ መንገድ የለም። ይህ ጊዜን፣ ጸሎትንና ደህንነትን በጋራ ለመስራት ቁርጥ ውሳኔ ማድረግን የሚጠይቅ ነገር ነው።

እግዚአብሔር ለሁሉም አማኞች ለመንፈሳዊነት የሚያስፈልጉንን ነገሮች ሰጥቶአል። ኃይለኛ፣ ውጤታማና ሕይወት-ለጪ ቃሉን ሰጥቶናል። ለመውቀስና ኃይል መስጠት የሚችለውን መንፈስ ቅዱስ ሰጥቶናል። ኑዛዜያቸውን የሚለሙና ድጋፍ የሚሰጡን አማኞች የሚገኙበትን የክርስቶስን አካል ሰጥቶናል። ኑዛዜ እነዚህ ሶስቱንም ወደ ባህርይ ቀረጾችን ያስገባል።

ኑዛዜ ማህበረሰብን ያንጸል

በመጨረሻም ኑዛዜ ማህበረሰብን እንደሚገነባ መረዳቱ ጠቃሚ ይሆናል። የአንዱት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አባላት በኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት ስር ሲገዙና ሲናዘዙ አንድነት፣ መተማመንና ፍቅር ይመለረትና የክርስቶስ አካል ትገነባላቸው። እውነትን በፍቅር በመናገር በምንናዘዝበት ጊዜ በነገር ሁሉ ራስ ወደሆነው ወደ ክርስቶስ እናድጋለን (ኤፌ. 4:15)።

ኑዛዜ የጋራ ሕይወታችንን፣ ስለ ቅዱስ ቁርባንና አንድነታችንን ያስታውሰናል። ስዚህ ነው መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአታችንን ሳንናዘዝ

ወደ ቅዱስ ቁርባን መምጣት እንደሌለብን የሚያስጠነቅቀን። በንፌር እንደገለጹት፤

የኔታ እራት ሀብረት የክርስቲያናዊ ሀብረት ተጨማሪ መፈጸሚያ ነው። የቤተ ክርስቲያን አማኞች በኔታ እራት ፊት በሰጋና በደም እንደሚተባበሩ ሁሉ በዘላለም ህይወትም እንዲሁ ይተባበራሉ። እዚህ ጋ ማህበረሰቡ ክግቡ ይደርሳል። እዚህ ጋ በክርስቶስና በማህበረሰቡ ደስ መስኖታችን ክፍጻሜ ይደርሳል። ክርስቲያኖች በቃሉ ስር እብረው መሆናቸው በቅዱስ ቁርባኑ ፍጹም ይሆናል።⁵

ኑዛዜ ከሁሉም በተሻለ ሁኔታ በእርዳታነት ሊታይ የሚችለው መሪዎች ለሚያገለግሏት የክርስቶስ አካል በመሳሳትና ወጥነት ባለው መንገድ ለሰህተታቸው፣ ለውድቀታቸውና ለኃጢአታቸው ሃላፊነት ሲወስዱ ነው።

ሁሉም ግጭቶች መሪዎች ለግጭት በሚለጡት ምላሽና ጥፋታቸውን በሚቀበሉበት ሁኔታ ላይ ይመሰረታል። መሪዎች ኃጢአተኞች፣ የማህበረሰቡ አካልና ምእመናን የሚከተሉትን ምሳሌ የሚተው በመሆናቸው ይፋዊ ኑዛዜ ማድረግ አለባቸው። ኃጢአቱን የሚናዘዝ መሪ በሰው ሰራሽና ዘዴዎች የሚመራ ሳይሆን ክርስቶስን ብቻ የሚያምኑ ኃጢአተኞች ማህበረሰብ አባል ነው። መሪዎችና ምእመናን በመስቀሉ ስር ተሰባስበው ወደ ክርስቶስ ይመሰክታሉ።

ቤተ ክርስቲያን ከመሪዎቿ ምሳሌነት በላይ ልታድግ አትችልም። የመሪዎች አመራር በምእመናን ሕይወት ውስጥ መንጸባረቁ የማይቀር ነው። መሪዎች የማይናዘዙ ከሆነ ምእመናንም እንዲሁ አይናዘዙም። የማይናዘዝ መሪ በማህበረ ምእመናኑ ውስጥ ኃጢአትን የማጋፈጥም ሆነ የመቅጣት ልልጣን የለውም። መሪዎች ኃጢአተኞች፣ በማህበረሰቡ ውስጥ የማኖሩና ለሌሎች ምሳሌዎች የሚሆኑ በመሆናቸው ኃጢአታቸውን መናዘዝ አለባቸው።

እንዴት በሕዝብ ፊት መናዘዝ እንደሚገባ

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለመናገዝ አምስት ቀላል ደረጃዎችን መከተሉ ጠቃሚ ነው።

በመጀመሪያ፣ የሚናዘዘው ለው ችግሩን መቀበል አለበት። ኑዛዜ ስላለብኝው፣ ለሰተናገርኝው ወይም ለላደረግኝው ነገር በግልጽ የምንናገርበት ነው። ኑዛዜ በቅድመ-ሁኔታ ላይ የተመሰረተ አይደለም። ኑዛዜ ኃጢአተኛው ኃጢአቱን በስሙ በመጥራትና

⁵ Ibid., 47.

ሁኔታውን በቀጥታ በመግለጽ ከእግዚአብሔርና ከበደላቸው ሰዎች ጋር የሚሰማማበት ነው።

ሁለተኛ፣ ኃጢአተኛው ኃጢአቱን ሙሉ በሙሉ መናዘዝ አለበት። ሙሉ በሙሉ ስንል የተፈጸመውን ኃጢአት አንድም ሳይቀር በዝርዝር መናዘዝ ማለታችን ነው።

ኃጢአተኛው፣ «ይህንን ነገር ማድረጌ፣ ማስቤ ወይም መናገሪ ስህተት ነበር። መሳሳቱን በተመለከተ ከእግዚአብሔርና ከሌሎች ሰዎች ጋር አስማማለሁ» ሲል በቀጥታ ይናገራል። ኑዛዜ ማለት «ቢሆን ኖሮ፣ ወይም ነገር ግን» የሚሉትን ቃላት አይጠቀምም። በሕዝብ ፊት የሚቀርቡ ብዙ ኑዛዜዎች እውነተኛ ኑዛዜዎች ሳይሆኑ ይቅርታ አድርጉልኝ የሚሉ ልመናዎች ናቸው። «አንድ ሰው በድዩ አንደሆነ፣ አንድ ሰው አስቀይሜ አንደሆነ ወይም ይቅርታ እጠይቃለሁ» ማለት ኑዛዜ አይደለም። ኑዛዜ፣ «ይህን አድርጌአለሁና በልቤ አዝኜአለሁ። እግዚአብሔር ይህንን በማድረጌ ስለወቀበኝ ይቅርታ እጠይቃለሁ። ሙሉ በሙሉ ተሳስቻለሁ» ማለት ነው።

ሰዎች አልደረሱበትም በማለት ግማሹን ጉዳይ ብቻ መናዘዙም ትክክል አይደለም። መሪዎች አንድን ሰው ለኑዛዜ ከመጋበዛቸው በፊት የኃጢአቱን ሙሉ ይዘት መመርመር አለባቸው። አንድ ሰው ኃጢአቱን ተናዘ ይቅርታ ከተደረገለት በኋላ ሁኔታዎቹና ክስተቶቹ ኃጢአተኛው ከተቀበላቸው የገዘፉ መሆናቸውን መረዳቱ ለቤተ ክርስቲያን ትልቅ ጉዳት ነው። ይህ በተለይ ክስተትነት ባህርያትና ክስነት-ምግባር ችግሮች ጋር ተያይዞ የሚታይ ነው። በምዕራቡ አለም ዝሙት ከወሲብ ቀስቃሽ ስእሎች ጋር ተያይዞ ይታያል። የኃጢአት ልምምዱ እየቆየ በሄደ መጠን ሌሎች ኃጢአቶችም እየተጨመሩ ይሄዳሉ። ግለሰቡ ሁሉንም ኃጢአት መናዘዝ አለበት። ይቅርታው፣ ካላውና ተሃድሶው የተሟላ ይሆን ዘንድ ኑዛዜውም የተሟላ መሆን አለበት።

ሶስተኛ፣ ኃጢአተኛው ኃጢአቱን ሙሉ በሙሉ በግልጽ ከተናዘዘ በኋላ ራሱን ዝቅ አድርጎ ይቅርታ መጠየቅ አለበት። «የፈጸምኩት ኃጢአት በእግዚአብሔር፣ በሌሎች ሰዎችና በራሴ ላይ ጉዳት ማድረሱን ተገንዝቤአለሁ። እኔ ጥፋተኛ ነኝ። አባካችሁ ይቅር በሉኝ ማለት መቻል አለበት።» ኃጢአት ውድ ዋጋ የሚያስከፍልና አጥፊ የሆነ ነገር ነው። ጨለማ ቃላችንና ባህርያችን በራሳችንና በሌሎች ላይ የሚያስከትለውን ጉዳት ዝቅ አድርገን እንድንመለከት ይፈልጋል።

ሁሉም ኃጢአት በቀጥታና በተዘዋዋሪ መንገድ በቤተ ክርስቲያን ላይ ጉዳትን ያስከትላል። ኃጢአተኛው ጉዳቱን መረዳት አለበት። ህሜት የተወራበትን ሰው ብቻ ሳይሆን የቤተ ክርስቲያንን አካል ይጎዳል። ዝሙት የተወሰኑትን ትዳሮችና ቤተሰቦች ብቻ ሳይሆን ቤተ ክርስቲያንን ይጎዳል። አዋቂዎች የሚፈጽሟቸው ኃጢአቶች በሚመለከቱ ልጆችና ታዳጊ ወጣቶች ላይ ጉዳትን ያደርሳሉ።

አራተኛ፣ ኃጢአተኛው አቅጣጫውን ለመቀየርና ሁኔታው አመቺ በሚሆንበት ጊዜ የቤተ ክርስቲያን አካል እንዲረዳው መጠየቅ አለበት። «መለወጥ አፈልጋለሁ። እናንተም እንድት ጸልዩልኝና ተጠያቂ እንድታደርጉኝ አፈልጋለሁ።»

ከዚህ በኋላ ኃጢአተኛው ዝም ብሎ መቀመጥ አለበት። ኑዛዜ አጭር፣ ግልጽና ልባዊ መሆን አለበት። ምንም ዓይነት ማብራሪያ ወይም ማመካኛ አያቀርብም። ይህ ምን እንደተማርክ ወይም እግዚአብሔር እንዴት እንደፈወሰህ የምትናገርበት አጋጣሚ አይደለም። ችግሩ የራስህ መሆኑን ተቀበል፤ ይቅርታ ጠይቅ፤ ከዚያ በኋላ ዝም ብለህ ቁጭ በል።

አምስተኛ፣ ኃጢአተኛው ወዲያውኑ ካሳ የመክፈሉን ሂደት መጀመር አለበት። ንሰሐ በመልካም ተግባርህና በተለወጠ አእምሮና ባህርያ ራሱን መግለጽ አለበት።⁶

ሲንዲ የተማረችው ትምህርት

መጋቢው ስብከቱን እያጠናቀቀ ሳለ ሲንዲ መታገስ ተሳናት። በመሆኑም ከመቀመጫዋ ብድግ ብላ መጋቢው አታላይ መሆኑን ተናገረች። አምስት መቶ የሚሆኑ ማህበረ ምእመናን በድንጋጤ ተዋጡ። ሽማግሌዎች ምን መናገር ወይም ማድረግ እንዳለባቸው አልገባቸውም። መጋቢው እንደምንም እየተንተባተበ የጀመረውን አረፍተ ነገር ቋጭቶ ገብኤው ተበተነ።

ይህን የስማኑ ክስተት ወራት በኋላ በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ግምገማ ባካሄድን ጊዜ ነበር። ስለ ሁኔታው በጠየቅን ጊዜ ሁሉም ሰው ማለት ይቻላል ሲንዲ ያደረገችውን ነገር በሚገባ ያስታውሰ ነበር። እኔም ሲንዲ ቃለ መጠይቅ ባደረግኩላት ጊዜ ስለዚህ ጉዳይ ጠየቅኳት። ሲንዲ የፈጸምኩት ጥፋት መሆኑን በመገንዘብ

⁶ መጽሀፍ ቅዱስ በ1ኛ ጢሞ. 6:12-13 መልካሙን ገድል ስለመጋደልና በብዙ ምስክሮች ፊት የሰጠውን መልካም ምስክርነት ስለመጠበቅ የሚናገረውን አንብብ።

ወዲያውኑ ወደ መጋቢው በመሄድ ይቅርታ ጠይቁዋለሁ አለች። መጋቢው ይቅርታ ሲያደርግላት ሲንዲ ጉዳዩ በዚሁ እንደተጠናቀቀ ነበር ያሰባቸው።

«አላለቀም» ሰል መለሰኩላት። የሲንዲ ኃጢአት በመጋቢውና በሰልጣኑ ላይ ብቻ ሳይሆን በአጠቃላይ ቤተ ክርስቲያን ላይ የተፈጸመ መሆኑን ገልጽኩላት። ሲንዲ ሐሳቤን ስለተረዳች ምን ማድረግ እንዳለባት ጠየቀችኝ። «በምእመናን ፊት ይፋዊ ኑዛዜ ብቻደርጊ ጥሩ ነው። ምክንያቱም ኃጢአቱን የፈጸምሽው በይፋ ነው» ሰል ገልጽኩላት፤ ነገሩም ገባት።

«ልክ ነህ፤ እንደዚህ ማድረግ አለብኝ» አለች። ሲንዲ ኑዛዜዋን በጽሁፍ እንድታለፍር አበረታታችት።

በቀጣዩ ቅዳሜ ምሽት ሲንዲ ሰልክ ደወለችልች። «ጂም፣ ምክርህን ተቀብሎአለሁ። በምእመናን ፊት ኑዛዜ ላደርግ ነው። ምን ብዬ እንደጻፍኩ ላንብብልህ» አለችኝ። ስታነብልኝ ጽሁፏ ከኑዛዜ ያለፈ መሆኑን ተረዳሁ። ለህተቷ ቤተ ክርስቲያን እንድታደግና ላለፉት ስድስት ወራት ጠቃሚ ትምህርት እንድታገኝ እንዴት እንደረዳት አብራርታ ነበር።

እኔም ሲንዲ ራሷን በማዋረድ ኃጢአቷን የተናዘዘችባቸው የመጀመሪያዎቹ ሶስት አረፍተ ነገሮች በቂ እንዲሆኑ የተቀሩት ነገሮች መውጣት እንዳለባቸው ገልጽኩላት። ሲንዲ በአስተያየቱ ተደናገጠች።

«አውነቱን ነው፤ ሲንዲ። አንቺ ኃጢአተኛ ነሽ። ስለተማርሽው ነገር ለሕዝቡ ለመናገር ምንም አይነት ስልጣን የለሽም። እነሱን ምንም ነገር የማስተማር መብት አልተሰጠሽም። በነዚህ ሰዎች ላይ ኃጢአት ስለፈጸምሽ ይቅርታ ማግኘት ነው የሚያስፈልግሽ» አልጓት። እግዚአብሔር የተማረችውን እንዳች ነገር እንድታሳይ የሚፈልግ ከሆነ ይህንን ለማድረግ ከሁሉም የሚሻለው ነገር የሕይወት ለውጥ እንጂ የቃላት ጋጋታ አለመሆኑን አብራራሁላት።

«ኃጢአትሽ ላስከተለው ክፍፍልና ጉዳት ሃላፊነት በመውሰድ ይቅርታ መጠየቅ ይኖርብሻል። ከዚያ በኋላ ወደ መቀመጫሽ መመለስና በዝምታ መቀመጥ አለብሽ። ምናልባት እግዚአብሔር በሕይወትሽ ያደረገውን ነገር የምታካፍይበት ጥሩ እጋጣሚ ይፈጠር ይሆናል። አሁን ግን እንደዚያ ማድረግ አትችይም» አልጓት።

እንዳንድ ተጨማሪ ነገሮችንም ተነጋገርን። ሰልኩ ከመዘጋቱ በፊት፤ «አሁን ኑዛዜውን እንዴት ለማቅረብ አቅደሻል?» ሰል ጠየቅችት።

«እንደሚመስለኝ መጀመሪያ እንዳደረግኩት ብድግ ብዬ የምናገር ይመስለኛል» አለች።

«አይ፣ አሁን እንደዚህ አታደርጊም። ማድረግ ያለብሽ እንዲህ ነው። ጉባኤው ሲጠናቀቅ ሲል መጋቢው ኑዛዜ እንደምትለጩ በማወቅ ወደ መድረኩ ሲጋብዝሽ ይገባል። ኃጢአትሽ የተፈጸመው በምስባኩ፤ በመጋቢውና በቤተ ክርስቲያኒቱ ሰልጣን ላይ ነበር። ማህበረ ምእመናኑ አንቺ ከመጋቢው ስር መሆንሽንና ይህንን ኑዛዜ ለማቅረብ የርሱን ፈቃድ ማግኘትሽን ማወቅ አለበት» አልጓት።

በቀጣዩ አሁድ በአምልኮ ፕሮግራሙ ማጠቃለያ ላይ ሲንዲ ኑዛዜዋን አቀረበች። መጋቢው ሲንዲ የምታቀርበውን ጽሁፍ አንብቦ አጽድቆላት ነበር። እርሱም፤ «ሲንዲ እንድ የምትናገረው ነገር አላት። እኔም እንድትናገር ፈቅጄላታለሁ። አሁን ወደ መድረኩ እንድታመጣ እጋብዛታለሁ» አለ። ሲንዲ እጭርና ጥልቅ የሆነውን ኑዛዜ አቀረበች። ማህበረ ምእመናኑም በኢየሱስ ስም ይቅርታ አደረገላት።

የይቅርታ ምላሽ

ይቅርታን የሚያመለክተው የግሪክ ቃል በቀጥታ ሲተረጎም «በቸርነት መሰጠት፣ በነጻ መሰጠት» የሚል ፍች አለው። መጽሐፍ ቅዱሳዊ ይቅርታን ከእግዚአብሔር ጸጋና ፍቅር ውጭ መረዳት አይቻልም። እንዲያውም እግዚአብሔር ይቅርታ በማድረግ በፀጋው ውስጥ እንድንሳተፍ ይፈልጋል።

በሺዎች በሚቆጠሩ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ በሚሲዮኖች የሚቆጠሩ እማኞች እነዚህን ቀላልና ዳሩ ግን ጥልቅ መልእክት ያላቸውን ቃላት በመጠቀም ይጸልያሉ። «እኛ ደግሞ የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን» (ማቴ.6:12)። የጌታን ጸሎት የምንጸልየው ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ በዚህ መንገድ እንዲጸልዩ ስላስተማራቸው ነው። ኢየሱስ፤ «ሰዎች ኃጢአታቸውን ይቅር ብትሉ የሰማዩ አባታችሁ ኃጢአታችሁን ይቅር ይላችኋል። ሰዎች ግን ኃጢአታቸውን ይቅር ባትሉ የሰማዩ አባታችሁ ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም» ሲል አብራርቷል (ማቴ. 6:14-15)።

ይህ ትምህርት ሊያስፈራን ይገባል። ኢየሱስ ይቅርታን የምናገኘው ሌሎችን ይቅር ለማለት ፈቃደኞች ከሆንን ብቻ ነው ሲል አስተምሯል። እንግዲህ ይህን የይቅርታ ትምህርት እንዴት

አያደረገክ ነው? ግልጽ እውነት ይህ ነው። እንተ ሌሎችን ይቅር ለማለት የማትፈልግ ከሆነ እግዚአብሔርም እንተን ይቅር አይልህም።

ጴጥሮስ ስንት ጊዜ ይቅር ማለት አለብኝ? የሚል ጥያቄ እንስቶ ነበር። « እስከ ሰባት ጊዜ ነውን? » ሲል ጠየቀው። ኢየሱስ ግን « እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም » ይቅር ማለት እንዳለበት ገልጾል (ማቴ. 18:21-22)።

ፈሪሳውያን እንደ ሰው እስከ ሰባት ጊዜ ድረስ ሰው ቢበድሰው ይቅር ማለት እንዳለበት እስተምረው ነበር። ይህን የሚያውቀው ጴጥሮስ ይቅርታውን ከሁለት እጥፍ በላይ እሳደገው። ኢየሱስም ይህ በቁጥር የሚገደብ ሳይሆን ሁልጊዜም መደረግ ያለበት መሆኑን አመልክቷል።

የተቀበልነውን ማስታወስ

ኢየሱስ ይቅርታን ለመረዳት ያገኘውን ነገር ማስታወስ እንዳለብን እስተምሯል። ይቅርታ ሁልጊዜም ስጦታ ነው። ብዙ የተሰጠው ሰው እንዴት በምላሽ ትንሽ ብቻ ሊሰጥ ይችላል?

ይህንን ለማብራራት ኢየሱስ ባሪያው ሊክፍል የማይችለውን ብዙ ገንዘብ ስላበደረው ጌታ እንደ ምሳሌ ተናግሯል። ጌታው እንዲክፍል ሲጠይቀው ባሪያው ከእግሩ ስር ወድቆ፣ «እባክህ ታገብኝ። ሁሉንም ነገር እክፍልሃለሁ» ሲል ለመነው። ጌታውም እዝኖለት ተወው።

ይኸው ባሪያ ሌላ ባሪያ ላይ ትንሽ ገንዘብ ነበረው። እርሱም «ገንዘቤን ከፈለኝ» ሲል አነቀው። እግሩ ስር ወድቆ ቢለምነው ሊለማው አልፈለገም። ነገር ግን ገንዘቡን እስኪክፍል ድረስ ወህኒ ቤት እስገባው (ማቴ. 18:23-30 እንብብ)።

የኢየሱስ ታሪክ ትልቅ መልእክት አለው። የመጀመሪያው ባሪያ ምንም ያህል ተግባራዊ ቢሰራና ምንም ያህል ጊዜ ቢወስድ ከፍሎ ሊጨርስ የማይችለው እዳ ነበረበት። ነገር ግን ይህንን እዳ እስኪክፍል ታገብኝ ብሎ ጌታውን ሰመነው። ጌታው ግን ሙሉ በሙሉ እዳውን ተወስኑ። ይህ ክፉ ባሪያ በአጭር ጊዜ ውስጥ በቀላል ሊከፈል የሚችል እዳ ያሰበትን ሌላ ባሪያ እገኘ። እዳ ያሰበት ባሪያ ታገብኝና ስርቴ ልከፈልህ እያለ ቢለምነውም ፈቃደኛ አልሆነ ብሎ ግሰሰቡን ወህኒ ቤት ውስጥ ከተተው።

ታሪኩን የሚሰሙ ሰዎች ኢ-ፍትሃዊነቱንና የምሳሌውን መልእክት በቀላሉ ሊረዱ ይችሉ ነበር። ምሳሌውም ክፉውን ባሪያ እስር ቤት ውስጥ በማስገባት ሊጠናቀቅ እንደሚገባ ማስባቸው የማይቀር ነበር። የሚገርመው አድማጮቹ «ልክ ነው፣ እስር ቤት መግባት አለበት» ይሉ ራሳቸውን ሊነቀንቁ ኢየሱስ ወደነሱ ፊቱን በመመለስ፣

«ከእናንተ እያንዳንዱ ወንድሙን ከልቡ ይቅር ካላለ እንዲሁ ደግሞ የሰማዩ እባቴ ያደርግባችኋል» ሲል ተናገረ (ማቴ. 18:35)።

ከምሳሌው ውስጥ ቢያንስ ሁለት ትምህርቶችን ማግኘት ይቻላል። እንደኛ፣ ይቅርታ ስጦታ ነው። ሁለተኛ፣ ይቅርታ የልብ ምላሽ ነው። ይቅርታ ከኃጢአተኛው ጋር ካለን ግንኙነት በላይ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ያሳያል።

እንደ ኢየሱስ ይቅር ማለት ምን ማለት ነው?

መጽሐፍ ቅዱስ ልክ እንደ ኢየሱስ ይቅር እንድንል ይመክረናል። «ማንም በባልንጀራው ላይ የሚነቅፈው ነገር ካለው ይቅር ተባባሉ» (ቆላ. 3:13)። ስመሆኑ ጌታ ይቅር ያለን እንዴት ነው?

ቀደም ሲል በቆላስይስ መልእክት ውስጥ «እናንተም በበደላችሁለ ስጋችሁን ባለመገረዝ ሙታን በሆኖችሁ ጊዜ ከእርሱ ጋር ሕይወትን ለጣችሁ፤ በደላችሁን ሁሉ ይቅር እላችሁ፤ በእኛ ላይ የነበረውን የሚቃወመንንም በትእዛዛት የተጻፈውን የእዳ ጽህፈት ደመሰለው፤ እርሱንም በመስቀል ጠርቆ ከመንገድ አስወግዶታል» (2:13-14) የሚል መልእክት ተሰጥቶ ነበር። እግዚአብሔር በነጻ ይቅር ብሎናል።

ይቅርታ በኃጢአተኛው ጥሩነት ላይ የሚመስረት ነገር አይደለም። እንዲያውም ከላይ እንደተመሰከትነው ክፉ ባሪያ ኃጢአተኛ የሆነ ሰው ይቅርታ ይደረግልኛል የሚል ግምት አይኖረውም። ሕጉ በፍጹም የማንረባና የጠፋን መሆናችንን ይነግረናል። በደላችን በእግዚአብሔር ፊት ቅጣት የሚገባው ነው። እግዚአብሔር ንስሐ የሚገባውን ኃጢአተኛ ይቅር ይለዋል።

ይቅርታ ማድረግ ማለት በነጻ ይህንን ማድረግ ማለት ነው። እንዲሁም ደግሞ ዋጋው ምንም ያህል ውድ ቢሆን ይቅርታን ማድረግ ማለት ነው። ኢየሱስ እኛን ይቅር ለማለት የክፈለውን መንፈሳዊና አካላዊ ስቃይ ነቢዩ ኢሳይያስ ከብዙ መቶ ዓመታት በፊት ገልጾታል። «የተናቀ፣ ከሰውም የተጠላ፣ የህግም ሰው፣ ደዌንም የሚያውቅ ነው፤ ሰውም ፊቱን እንደሚሰውርበት የተናቀ ነው፤ እኛም እንከበርነውም... እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቆለሰ፤ ስለ በደላችንም ደቀቀ፤ የደህንነታችንም ተግላጽ በእርሱ ላይ ነበረ፤ በእርሱም ቀበል እኛ ተፈወስን... እግዚአብሔር በደዌ ያደቅቀው ዘንድ ፈቀደ፤ ነፍሱን ስለ ሐጢአት መስዋእት ካደረገ በኋላ ዘሩን ያያል፤ እድሜውም ይረዝማል፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ በእጁ ይከናወናል። ከነፍሱ ድካም ብርሃን ያያል፤ ደለም ይለዋል፤ ጻድቅ ባሪያም በእውቀቱ ብዙ ሰዎችን ያጽድቃል፤ ገጢአታቸውንም ይሸከማል» (ኢሳ. 53:3፣ 5፣ 10-11)። ይህ ትሁት ባሪያ እንዴት እንደተስቃየ ለመረዳት ኢሳ. 53:3-11ን እንብብ።

ሰሌሎች የምንሰጠው ይቅርታ ክርስቶስ ለኛ በሰጠን ውድና በችሮታችን ላይ ባልተመሰረተ ይቅርታ ላይ የሚደገፍ ነው። ወንጌሉ ይቅርታን እንድናደርግ፣ እንዲሁም በግልም ሆነ በጋራ የኢየሱስን ይቅርታ እንድንኖር ጥሪ ያደርግልናል። ይህ በዓለም ተወዳዳሪ የሌለውና በሞት መስዋእቱ የተገለጸው ይቅርታ ነው። የሁሉም ይቅርታ ትኩረትና ኃይል ሞቱና ክርስቶስ በሞት ላይ ድልን መቀዳጀቱ ነው።

ይቅርታን እውን የሚያደርገው ክርስቶስ እንጂ ክስተቶችን መረዳታችን ወይም መቀበላችን አይደለም።

እንደ ክርስቶስ ይቅር ማለት መቻል

ግጭት ካለባቸው አብያተ ክርስቲያናት ጋር ስንሠራ ከፍተኛ ወንጀሎች ወይም በደሎች የተፈጸሙባቸውን ወንጀሎችና ሴቶች እንልግለን። እንደ ሰው ሴቶችን የደፈሩትን፣ የበደሉትንና፣ የሚወደውን ሰው የገደሉበትን ሰው አንዴት ይቅር ሊል ይችላል?

ለዚህ ብቸኛው ብቁ ምላሽ በክርስቶስ መስቀል የሚል ነው። የደረሰብን የትኛውም ዓይነት በደል ክርስቶስ በመስቀል ላይ ካሳለፈው ስቃይ የሚበልጥ አይደለም። እንደ ኃጢአተኛ ንስሐ በሚገባበት ጊዜ ይቅርታን መከልከል በምንም መልኩ አማራጭ ሊሆን አይችልም። ይቅርታን ካላደረግን የክርስቶስን ኃይል መካዳችን ነው።

ኃጢአተኛው ይቅርታ ጠይቆ ቤተ ክርስቲያን ይቅርታ ለጥታ ሳለ «እኔ በበኩሌ ይቅር አልልም» የሚሉትን ለዎች ማሰጠን ቀቅ አሳብን። መሪው ሊሰጥ የሚገባው ከባድ መልእክት፣ «ይቅር ማለት አሳብህ(ሽ)። እስኪያ የአካላችን ከፍል እትሆንም/ኝም» የሚል ይሆናል። የክርስቶስ አካል ይቅር ካለ በኋላ ይቅር አልልም ማለት አይቻልም። ይቅርታ ወንጀሉን አይረሳውም ወይም ጉዳቱን ዝቅ አድርጎ አይመለከትም። ይቅርታ በመስቀል ላይ የተለያየውን ክርስቶስን ይመለከታል። ይቅርታ የፈቃዳችን ተግባር ሳይሆን ክርስቶስ ለፈጸመው ሥራ መታዘዝ ነው። በራሳችን ይቅር ልንል እንችልም። እግዚአብሔርም ይህንን እንድናደርግ አይጠይቀንም። ያለ ክርስቶስ አካል እንደ ክርስቶስ ይቅር ልንል እንችልም። ቤተ ክርስቲያን ለአርቅና ለይቅርታ ቀዳሚ ወኪል ነች።⁷

ወንጌሉን እስፈሪ የሚያደርገው ይህ ነው - በመካከላችን ሴቶችን ለሚደፍሩና ነፍስን ለሚያጠፉ ይቅርታ ጠያቂዎች ስፍራ አለ። ነገር ግን ይቅር ለማለት ለማይፈልጉ የጉዳት የነዚህ ለዎች ስለባዎች ስፍራ የለም። ለምን? ምክንያቱም ይቅር አልልም ማለት መስቀሉን ማዋረድ ነው። ይህ «የእኔ ስቃይ ከክርስቶስ ብቃት በላይ ነው» እንደ ማለት ነው።

ፍቅርና ይቅርታ

ይቅርታ ሁልጊዜም ከፍቅር ጋር የተያያዘ ነው። ይቅርታ የማፍቀር ኃይል ነው። በሉቃስ 7 ኢየሱስ በፈረሳዊው ቤት እራት የበላበትን አጋጣሚ አስታውሰ። ኃጢአተኛ የነበረች ሴት ስትመጣ የአልባሰጥሮስ ሽቶ ብልቃጥ ከፈተች። ከኢየሱስ ኋላ ቆማ እግሩን ሽቶ ትቀባ ጀመር። ከዚያም በጸጉሯ ታብሰ፣ ሽቶ ትቀባ ጀመር (ቁ. 37-38)። ፈረሳዊው ኢየሱስ የሴቲቱን ኃጢአተኝነት የማያውቅ ቀሺም ነቢይ ነው እያለ በልቡ ያሰብ ነበር። ኢየሱስ ግን ብዙ ዕዳቸው የተተወላቸው ሰዎች ብዙ ፍቅር እንደሚያሳዩ የሚያመ ሰክት ምሳሌ ተናገረ። ወደ ሴቲቱ ዞር ብሎ ለፈረሳዊው እንዲህ አለው።

ወደ ሴቲቱም ዘወር ብሎ ለምክንን አንዲህ አለው ይህችን ሴት ታያታሰህን? አኔ ወደ ቤትህ ገባሁ፤ ውሃ ስንኳ ለአግራ አላቀርብክልኝም፤ እርስዋ ግን በእንባዋ አግራን አራለች፤ በጠጉርዋም አበስች። እንተ አልላምኽኝም፤ እርሷ ግን ከገባሁ ጀምራ አግራን ከመሳም አላቋረጠችም። እንተ ራሴን ዘይት አልቀባኽኝም፤ እርስዋ ግን እግራን ሽቶ ቀባች። ለእነዚህ አልሃስሁ፤ እጅግ ወዳለችና ብዙ ያስው ሐጢአትዋ ተሰርዮላታል። ጥቂት ግን የሚሰረይሱት ጥቂት ይወዳል። እርስዋንም፤ ሐጢአትሽ ተሰርዮልሻል አላት (ሉቃስ 7:44-48)።

የኢየሱስን እግር ስታጥብ የነበረችው ሴት ለክርስቶስ ታላቅ ፍቅር አሳይታለች። ከዚያም ኢየሱስ ፍቅርን ከይቅርታ ጋር እገናኘ። «እውነት እላችኋለሁ፤ ብዙ ኃጢአቷ ተሰርዮላታል። ብዙ ወዳለችና።» ኢየሱስ ይህን ሐሳብ በማጠናከር፣ «ነገር ግን ትንሽ ይቅርታ የተሰጠው ትንሽ ይወዳል» ሊል ተናግሯል።

እዚህም ኢየሱስ ስለ ፍቅር የተናገረው ተዛማጅነትን በሚያሳይ መንገድ ነው። ፍቅር ይቅርታን ይከተላል። ብዙ ይቅርታ ያገኙ ብዙ ፍቅር ያሳያሉ። ትንሽ ይቅርታ ያገኙም ትንሽ ፍቅር ያሳያሉ። ይቅር ለማለት የማይፈልጉ ደግሞ የክርስቶስን ፍቅር አይፈልጉም።

⁷ John Howard Yoder, "Binding and Loosing," The Royal Priesthood (Scottsdale, Pa.: Herald, 1998), 335.

ይቅርታና ፈሪሳዊነት

ይቅርታ ኃጢአተኛውን ከኃጢአት፣ ቤተ ክርስቲያንን ደግሞ ከህግ አጥባቂነት ነጻ ያደርጋል። ፈሪሳውያን ኃጢአት ኃጢአተኛው የሚቀጣበትና ትክክልና ስህተት የሚባሉ ማዕረጎች የሚሰጡበት እንደሆነ ያስቡ ነበር። ኢየሱስ ይቅርታ ብርሃን በጨለማ ላይ ኃይሉን የሚያሳይበት አድርጎ ነበር የተመሰከተው።

በማመንዘር የተያዘች ሴት በድንጋይ ትወገር ዘንድ ወደ ክርስቶስ ተይዛ በቀረበች ጊዜ ኢየሱስ ኃጢአት ሰርቶ የማያውቅ ለው የመጀመሪያውን ድንጋይ ይጣልባት በማለት ነበር ለሕዝቡ ምላሽ የሰጠው። ሕዝቡ ከተበተነ በኋላ ሴቲቱን እንዲህ ሲል ጠየቃት። «ኢየሱስም ቀና ብሎ ከሴቲቱ በቀር ማንንም ባላየ ጊዜ አንቺ ሴት፣ እነዚያ ከላሾችሽ ወዴት አሉ? የፈረደብሽ የሰምን? አላት። እርሰዋም፣ ጌታ ሆይ፣ አንድ ለንዚ አለች። ኢየሱስም፣ እኔም አልፈርድብሽም፤ ሂጂ ከአሁንም ጀምሮ ደግመሽ ኃጢአት አትሰራ አላት» (ዮሐ. 8:10-11)።

ሴቲቱ ለታመንዘር ነበር የተያዘችው። ጥፋተኛነቷ ግልጽ ነበር። ኢየሱስ ግን ከኃጢአቷ ነጻ አደረጋት። ይቅርታ ሰዎችን ከኃጢአታቸው ነጻ የሚያደርግ ኃይል ነው። ቤተ ክርስቲያን ይህን ኃይል በሁሉም አማኝ ላይ እንድትጠቀም ተሰጥቷታል።

ኃጢአት መሰራታችን ሊነገረን መናዘዝ አለብን። ሰዎች ኃጢአታቸውን በሚናዘዙበት ጊዜ ደግሞ ይቅር ልንላቸው ይገባል። ነገር ግን ይቅርታ ማግኘቱ ወደ እርቅ የሚወስድ የመጀመሪያው እርምጃ ነው። በመጨረሻው ምዕራፍ ውስጥ እንደምንመለከተው ለድርጊታችን ተጠያቂ መሆን ከዚህ ያለፈ ነው።

ምዕራፍ አሥራ ሦስት

የሥነ ሥርዓት እርምጃና ካሣ እንደገና መታደስ

እኔ የምወዳቸውን እገሰጃቸዋለሁ፤ አቀጣቸውማለሁ፤ እንግዲህ ቅና ንስሐም ግባ
ራእይ 3:19

ትክክለኛ ኑዛዜ ወደ ይቅርታ ሊመራን ይገባል። ግባችን ግን ይቅርታን ማግኘት አይደለም። ይቅርታ እርቅ አይደለም። እርቅን ለመፍጠር የመጀመሪያው ደረጃ ነው ማለትም ያስቸግራል። እርቅ በኑዛዜያችንና በይቅርታችን ብርሃን መኖር ነው። እርቅ ሰሰውጥ ራስን አሳልፎ መስጠት ነው።

እዚህም የግል ሃይማኖትና የክርስቶስ ማህበረሰብ መኖራቸውን እንመለከታለን። ቤተ ክርስቲያን ከእግዚአብሔር፣ ከወንድሞቻችንና እህቶቻችን፣ እንዲሁም ከራሳችን ጋር ሙሉ በሙሉ እንድንታረቅ ጥሪዋን ታቀርባለች። ቀደም ብስን እንደተመለከትነው፣ የኃጢአትና የጨለማው ሥራ እነዚህ ግንኙነቶቻችን እንዲበላሹ ማድረግ ነው። በጨለማው ውስጥ ብዙ በምናላልፍበት ጊዜ በብርሃን ውስጥ ለመኖር እንቸገራለን። እርቅ ኃጢአተኛውን ወደ ሀብረት ሊመልስ የሚችለው ባህርዩን በመለወጥና ኃጢአቱን ይቅር በማለት ነው።

እግዚአብሔር ከይቅርታ የበሰጠ ተግባር ሰማከናወን ይፈልጋል። እርሱ ሊለውጠን ይፈልጋል። ሁሉም ኑዛዜና ይቅርታ ባህርይን የሚመለከት ነው። ሁሉም እርቅ ታሪክን መጋፈጥንና ሰብዙ ዓመታት የተከናወኑትን ልማዶችና ተግባራት መቤዝትን ይጠይቃል። እነዚህ ወደ ኃጢአት የሚመሩ የአስተሳሰብና የተግባር ፈለጎች የባህርያችን አካል ናቸው። እነዚህ ልማዶች በእግዚአብሔር ቃል፣ በመንፈስ ቅዱስና በአማኞች ማህበረሰብ አማካኝነት ሊመረመሩና ተቀባይነት ሊሰጣቸው ይገባል።

ባህርይን እንደገና ማስተካከል ቅጣትንና ካሳን ይጠይቃል። ሐጢአተኛውን ይቅር ማለቱ ብቻ በቂ አይደለም። ቤተ ክርስቲያን ወደ አማኝ በመቅረብ ልታርመውና ልታበረታታው ይገባል። ቤተ ክርስቲያን ለተጠያቂነትና ለእድገት ጻርቻዎችን መመሥረትና መጠበቅ ይኖርባታል። ቤተ ክርስቲያን አማኝ ለበደላቸው ሰዎች ካሣ በመክፈል መልካም ኑዛዜን እንዲፈጽም ማበረታታት ያስፈልጋታል። ቤተ ክርስቲያን እውነተኛ ቤተ ክርስቲያን መሆን አለባት።

እንዳንድ ፍቾች

የቅጣት ስነርእሰትን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱት የዕብራይስጥም ሆነ የግሪክ ቃላት በመማሪያ የሚጠቅሙ የቅጣት ወይም የእርማት ተግባራትን ያሳያሉ። ይህ ቃል በመጽሐፍ ምሳሌ ውስጥ በተደጋጋሚ ከአውቀትና ጥበብ ጋር ተያይዞ ተገልጿል። ቅጣት ወደ እድገትና ብስሶት የሚያደርስ መንገድ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የሚከተለውን ይናገራል።

ለመቀጣት ታገሱ፤ እግዚአብሔር እንደ ልጆች ያደርግላችኋልና፤ እባቱ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው? ነገር ግን ሁሉ የቅጣት ተካፋይ ሆኖአልና ያለ ቅጣት ብትኖሩ ዲቃላዎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም። ከዚህም በላይ የቀጡን የሥጋ አባቶች ነበሩን። እናፍራቸውም ነበር። እንዴትስ ይልቅ ለመናፍቅት አባት አብልጠን ልንገዛና በህይወት ልንኖር በተገባን?... ቅጣት ሁሉ ስጊዜው የሚያሳዝን እንጂ ደስ የሚያለኝ አይመስልም፤ ዳሩ ግን ለለመዱት የበላምን ፍሬ እርሱም ጽድቅን ያፈራላቸዋል» (ዕብ. 12:7-9፤ 11)።

ኒው ኢንተርናሽናል ቨርዥን የሚባለው የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም «በበላም ቃል ኪዳን መኖር» የሚለውን የዕብራይስጥ ሐረግ ካሣ መክፈል በማለት ይፈታዋል። ይህ ክፍያን የማጠቃለልን ተግባር የሚያሳይ ነው። ይህ ሐሳብ በተለያዩ ክፍሎች ውስጥ ተመልክቷል። ስምሳሌ ሐዋርያው ጳውሎስ እንደ ሌባ መስረቁን ማቆም ብቻ ሳይሆን ሰርቶ ለማደር የሚችልበትን መንገድ መፈለግ እንዳለበትም አስሰቧል። «የሰረቀ ክእንግዲህ አይስረቅ፤ ነገር ግን በዚያ ፈንታ ሰጎደለው የሚክፍለው እንዲኖርለት በገዛ እጆቹ መልካምን እየሠራ ይድከም» (ኤፌ.4:28)። ሲሰርቅ የነበረ ሰው ይህን ባህርይ በሥራና በልግስና መተካት አለበት።

ቅጣትና ካሣ ኃጢአተኛውን ወደ ተሰወጠ ሕይወት ይጠሩታል። ይህ እራት ነገሮችን ይጠይቃል።

1. ችግር መኖሩን መቀበል
2. ትህትና
3. ማበረታቻ
4. በእግዚአብሔር ቃል፤ በመንፈስ ቅዱስና በእግዚአብሔር ማህበረሰብ አማካኝነት ለሚካሄድ የሰው ሂደት መገዛት

1 ምሳሌ 1:2-3፤ 7፤ 5:12፤ 23፤ 6:23፤ 10:17፤ 12:1፤ 13:18፤ 15:5፤ 10፤ 32፤ 22:15፤ 23:12-13፤ 23።

የሕይወትን ሰው ማምጣት ጊዜ የሚጠይቅ ተግባር ነው። የኃጢአት ታሪክ ረዥም በሚሆንበት ጊዜ የተህድሶውም ጊዜ ያንኑ ያህል ይረዝማል።

በቅጣትና ካሣ ውስጥ የእግዚአብሔር ዓላማ ሁልጊዜም ስዎችን ሕይወት መልሶ ማቅናት ነው። ወደርሱ እንድንመለስ ይፈልጋል። እግዚአብሔር ግጭት እንዲፈጠር የሚፈቅደው ጨለማችንን አይተን ብርሃንን እንድንፈልግ ነው። እርሱ ወደ ቤተ ክርስቲያን የጠራን ቤተ ክርስቲያን እንድትጋፈጠን፤ እንድታርመንና እንሰወጥ ዘንድ እንድታበረታታ ነው።

የቅጣትና የካላ መርሆች

ለመሆኑ ቤተ ክርስቲያን ከሀገራዊነትና ከሀፍረት የጸዳ ቅጣትና ካላ ልታካሂድ የምትችበው እንዴት ነው? ከዚህ በታች ለሁሉም የቤተ ክርስቲያን ቅጣትና ካሣ የሚያስፈልጉ እራት አጠቃላይ መርሆች ቀርበዋል።

1. ገር ሁን

መጽሐፍ ቅዱስ ቅጣትና ካላ በገርነት መካሄድ እንዳለበት ያስተምራል። ጳውሎስ ሰገባትያ ሰዎች ሲጽፍ፤ «ወንድሞች ሆይ! ለው በማናቸውም በደል ሰንኳ ቢገኝ መንፈሳውያን የሆናችሁ እናንተ እንደዚህ ያለውን ሰው በየውሃት መንፈስ አቅኑት፤ አንተ ደግሞ እንዳትፈተን ራስህን ጠብቅ» ብሏል (6:1)። ገር መሆን ማለት የራስን ፈቃድ ሳይሆን በኃጢአተኛው ሕይወት የእግዚአብሔርን ሥራ መተማመን ነው። ገርነት የራስን ፍላጎት የመክተል ተቃራኒ ነው። በመንፈስ ፍሬ አማካኝነት ከኃጢአተኛው ጎን እንቆማለን። ይህ ኢየሱስ «ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ፤ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ የዋሕ በልቤም ትሁት ነኝና ለነፍሳችሁ ዕረፍት ታገኛላችሁ፤ ቀንበሬ ልዝብ ሽከሜ ቀላል ነውና» (ማቴ. 11:29)።

2. በግንኙነት ላይ አትኩር

ቅጣትና ካሣ በግንኙነት ላይ የሚመሰረቱ ናቸው። ጳውሎስ የገላትያ ሰዎች የዋሆችና ሰለዎች የሚያስቡ እንዲሆኑ ይመክራል። እንዲያላውን ሽክም ይሸከም ገባ. 6:2)። በተጨማሪም፤ «እኛ ኃይለኞች የሆንን የደካሞችን ድካም እንድንሸከም ራሳችንንም ደስ እንዳናለኝ ይገባናል» (ሮሜ 15:1)። እርስ በርሳችን ስለሚኖረን ግንኙነት ጳውሎስ ሲጽፍ የሚከተለውን ብሏል።

እንግዲህ እንደ እግዚአብሔር ምርጦች ቅዱሳን ሆናችሁ የተወደዳችሁም ሆናችሁ ምህረትን፤ ርህራሄን፤ ችርነትን፤ ትህትናን፤ የዋህነትን፤ ትእግሮትን ልበሱ። እርስ በርሳችሁ ትእግሮትን አድርጉ። ማንም

በባልንጆራው ላይ የሚነቅፈው ነገር ካለው ይቅር ተባባሉ። ክርስቶስ ይቅር አንዳችሁ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉ። በእነዚህም ሁሉ ላይ የፍጹሚ ማስሪያ የሆነውን ፍቅርን ልበሉት። በአንድ አካልም የተጠራችሁለት ደግሞ የክርስቶስ በላም በልባችሁ ይግዛ፤ የምታመስግኑም ሁኑ። የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ፤ በጥበብ ሁሉ እርስ በርስባችሁ እስተምሩና ገስጹ፤ በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊም ቅኔ በጸጋው በልባችሁ በእግዚአብሔር ዘምሩ፤ እግዚአብሔር አብን በእርሱ አያመስገናችሁ በቃል ቢሆን ወይም በስራ የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም አድርጉት (ቆላ. 3:12-17)።

መጽሐፍ ቅዱስ በአንድ ኃጢአተኛ የሚኖረን አመለካከት እንደ ወንድም ወይም እህት መሆን እንዳለበት ይነግረናል።

3. የምትጠቅም ሁኑ

ቅጣትና ካሣ ለግልም ሆነ ለጋራ ሕይወት ጠቀሜታ ያላቸው ናቸው። ቅጣት ሁልጊዜም ከጥቅም በስተቀር ጉዳት አያመጣም። ቅጣት የሚሰጡ ሰዎች ኃጢአት የፈጸሙትን ወገኖች መጉዳት ወይም ማሳፈር የለባቸውም። ቅጣትና ካሣ የእግዚአብሔር ጸጋ ባህርያትን ከኃጢአት ወደ ቅድስና እንዲለውጥ ለማድረግ የሚረዱን ናቸው። የጳውሎስን ቃል አስታውስ።

የኃጢአት ባሪያዎች ባላችሁ ከጽድቅ ነጻ ነበራችሁና። አንግዲህ ዛሬ ከምታፍሩበት ነገር ያን ጊዜ ምን ፍሬ ነበራችሁ? የዚህ ነገር መጨረሻው ሞት ነው። አሁን ግን ከኃጢአት እርነት ወጥታችሁ በእግዚአብሔርም ተገዝታችሁ ልትቀደሱ ፍሬ አላችሁ። መጨረሻውም የዘላለም ሕይወት ነው (ሮሜ 6:20-22)።

4. ዓላማ ይኑርህ

በመጨረሻም ቅጣትና ካሣ ዓላማ ሊኖራቸው ይገባል። የቅጣትና ካሣ ዓላማ የሰውን ሕይወት ማቅናት ነው። ኃጢአተኛው በእምልኮ ከእግዚአብሔር ጋር የተቃና ሕይወት ይኖረዋል፤ ከሌሎች ጋር የጋራ ሕይወትና ሰላም ይኖረዋል፤ በራሱ ደግሞ የባህርይ ለውጥ ይኖረዋል። የቅጣትና ካሣ ዓላማ በክርስቶስ ሰላምን መፍጠር ነው።

ቅጣት በተግባር

ቅጣትን ወይም ካሣን የሚጠይቅ ማንኛውም ሁኔታ ውስብስብና ለየት ያለ ነው። ለግለሰቡና ለተፈጻሚው ኃጢአት ተለማሚ የሆነውን ነገር መመርመር የመሪዎች ተግባር ነው። ባህርይን ለመለወጥ የሚያስፈልጉትን ዘዴዎች ማወቁ ጠቃሚ ነው።

መሪዎች በኃጢአተኛውና በኃጢአቱ ላይ ተመስርተው ተጠያቂነትና ለውጥ የሚያስገኝበትን መርሆች በጥንቃቄ መቅረጽ ይኖርባቸዋል። ለምሳሌ ሱስ ያለባቸውን ሰዎች ለመለወጥ ጥበቅ ዳርቻዎችንና ተጠያቂነትን ማበጀት አስፈላጊ ይሆናል። ሌቶችንና ልጆችን የማጥቃት ባህርይ ያለባቸው ሰዎች ሌሎችን እንዳይጎዱ ጥንቃቄ ማድረግ ያስፈልጋል። ኃጢአተኛውን ለመምራትና መንጋውን ለመጠበቅ የሚያስችሉትን ዳርቻዎች ማዘጋጀት የመሪዎች ኃላፊነት ነው።

ዳግ ልጆቹንና ሚስቱን የመደብደብ ባህርይ ነበረው። ይህ አሙሉ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሚገባ ቢታወቅም የኛ የአገልግሎት ስድን ክቦታው እስከደረሰበት ጊዜ ድረስ ምንም እርምጃ አልተወሰደበትም ነበር። ባህርዩን በተመለከተን ጊዜ ከዳግና ከሚስቱ ጋር ለመነጋገር ቀጠሮ ያዘን።

ዳግ ቤተሰቦቹን እንዴት ባለ መንገድ እንደሚያስተዳድርና ይህን ንም ለምን እንደሚያደርግ ብዙ ጥያቄዎችን ጠየቅነው። እርሱም በሰዎች ላይ ጥቃት በሚሰነዝር ቤተሰብ ውስጥ ማደጉን ገሰጸልን። ቁጣውን ለመግታት በጣም እንደሚቸገርና ይህንንም ችግር ለማስወገድ ምን ማድረግ እንዳለበት እንደማያውቅ ነገረን። ዳግ የሚፈጽማቸውን ጥፋቶች ዝቅ አድርጎ ነበር የነገረን። አኛም ሚስቱን ለመውደድና ልጆቹን ለመንከባከብ በእግዚአብሔር ፊት ኃላፊነት እንዳለበት ገለጽንለት። ዳግ ይህን ማድረግ እንደሚጠበቅበት እንደሚያውቅና ለብዙ ዓመታት ለመለወጥ ጥረት አድርጎ ሳይችል እንደቀረ ነገረን።

ዳግ ለመለወጥ ይፈልግ እንደሆነና ለቅጣትና ሁኔታዎችን ለመለወጥ ሂደት ራሱን ለማስገዛት ይፈቅድ እንደሆነ ጠየቅነው። እርሱም ተስማማ። ቤተ ክርስቲያን ዳግን ክፍለሰቡ አውጥታ ልጆች በሌሉበት በሳል ቤተሰብ ውስጥ ጨመረችው።

ዳግ ሰዎችን ወደመበደል (ማጥቃት) ባህርዩ የመራትን ችግሮች ለመፍታት ለዚሁ የለውጥ ሂደት ራሱን እንዲበጥ ጠየቅነው። እርሱም ለምምነቱን በፊርማው አረጋገጠልን። የተፈራረምነው ቃል ኪዳን ቤተ ክርስቲያን ከዳግ ጎን አንድትሰለፍ የሚጠይቅ ነበር። በተለይ ሽማግሌዎችና መንፈሳዊ መሪዎች ስነ-ምግባራዊና ንጹህ ሕይወት መምራት እንዳለባቸው የሚያሳይ ነበር። በየቀኑ ለዳግ እንዲጸልዩና በየሳምንቱ እንዲጎበኙት ይጠይቃል። ቃል ኪዳን ዳግም የተለያዩ ተግባራትን እንዲያከናውን ይጠይቅ ነበር። በየሳምንቱ ከመጋቢውና ከሽማግሌዎች ጋር መገናኘት፣ ብቻውንም ሆነ ከቤተሰቡ ጋር የምክር አገልግሎት ማግኘት፣ እንዲሁም በባህርዩ

ውስጥ የሚገኙትን የተለያዩ ችግሮች ለማስወገድ ጥረት ማድረግ ያስፈልገው ነበር። በተጨማሪም ዳግ ያለ ፈቃድ ወይም ክብር ክርስቲያን መሪዎች ጋር ካልሆነ በስተቀር ወደ ቤቱ ሳለመሄድ ተስማማ። ዳግ ወደ ቤተ ክርስቲያን መምጣት እንደሚችልና ዳሩ ግን ቅዱስ ቁርባን ሊወስድም ሆነ በጉባኤ ላይ መናገር እንደማይችል ገለጽንለት።

በተመሳሳይ ጊዜ መሪዎች ለባለቤቱ ድጋፍ በመስጠት በመደበኛነት ከክርስቲያን አማካሪና ክሁሰት በሳል ክርስቲያን ሴቶች ጋር እንድትገናኝ ተደረገ። ሁሉም አማካሪዎችና ተሳታፊዎች ከቤተ ክርስቲያን ስልጣን ስር ለመሰራት ተስማሙ።

ዳግን ከተጋፈጥነው በኋላ በመጭው አሁድ ከአምልኮው በኋላ ስምዖንና ከዳግ ጋር ስለገባነው የቅጣት ቃል ኪዳን ገለጽን። ቀደም ሲል ሁሉም ሰው ስለሚያውቀው ነገር ነገርናቸው። ይህም ትዳሩ በችግር ላይ መሆኑና መሪዎች ጣልቃ በመግባት ላይ መሆናቸው ነበር። ዝርዝር ጉዳዮችን ባንናገርም የተሰጡትን ውሳኔዎች ግን አሳወቅናቸው። «መሪዎች ስለ ጉዳዩ የሚያውቁና ይህን ችግር ለመፍታት ቀጥተኛ ተሳትፎ እያደረጉ መሆናቸውን እንድታውቁ እንፈልጋለን» ስንል ገለጽንላቸው። «እናንተም ሽማግሌዎች ሽማግሌዎች እንዲሆኑ እንድትፈቅ ዳካቸው እንጠይቃለን። ስለዚህ ጉዳይ እርስ በርሳችሁና ከወንድማችሁ ጋር በፍቅር እንድትነጋገሩ እንፈልጋለን። ነገር ግን ሀሜትና ምን እየተደረገ ነው? የሚል ጭንቀት ሊታይ ባችሁ አይገባም። ተጨማሪ መረጃ በሚኖረን ጊዜ ሁኔታውን እንገባራችኋለን።» በማለት ተናገረን።

ለእያሌ ወራት በየሳምንቱ ከዳግ ጋር እየተገናኘን ስነበትን። ዳግ ጥረት እስካደረገ ድረስ የእግዚአብሔር ጸጋ አልተለየውም ነበር።

ሽማግሌዎች ዳግ ለሚሰቱ፣ ሰቢተሰቡና ለቤተ ክርስቲያን ካሣ መክፈል የሚችልባቸውን መንገዶች ይፈልጉ ጀመር። ይህም ቀደም ሲል ለሴት ልጅ ለአስፖርታዊ ዳንስ ገንዘብ አልከፍልም ያለውን ገንዘብ እንዲከፍል፣ ሚስቱ ራቅ ብለው የሚገኙ ዘመዶቿን እንድትጎበኝ ፈቃድ መስጠትንና ለቤተ ክርስቲያን መያዊ አገልግሎት ማበርከትን የሚጨምር ነበር። ይህንን ሁሉ ስምዖንናን አብራራን።

ከባዱ የማስታረቅ ሥራ

በዳግ ሕይወት ውስጥ የመጨረሻው ምዕራፍ አሁንም እየተጻፈ ነው። በብርሃን የመመሳሰሉን እድል የመጠቀም ወይም ደግሞ ራሱን ወደ ጨለማ የመመለስ ምርጫ ነበረው። ቤተ ክርስቲያን ግላሰቡን የማስጠንቀቅ፣ የማፍቀርና የመመርመር ኃሳፊነት ነበራት።

ከሳይ የተገለጸውን ተመሳሳይ ሂደት ለሌሎች ሰባት ሰዎችም ተጠቅመን ነበር። እነዚህ ሰዎች ከሱሰኝነት እስከ ፖርኖግራፊና ዝሙት ያሉትን ኃጢአቶች ፈጽመው ነበር። እያንዳንዱ ሰው ለወራት የተጠያቂነት፣ የምክርና የካሣ ሂደቶችን ሲከታተል ቆየ። ከዚያም ወደ ትዳሩና ወደ ቤተ ክርስቲያን ህብረት ተመለሰ።

ሁሉም የማስታረቅ ሰራዊቶች በጥሩ ሁኔታ አይጠናቀቁም። እርቅ ሳያቋርጡ ወደ ብርሃን ለመጓዝ ጽናትና እምነት እንዲኖረን የሚጠይቅ ነገር ነው። አንዳንድ ሰዎች ጨለማውን በመምረጥ ብርሃኑን እምቢ በማለታቸው በጣም ተደናግጠናል። ነገር ግን እግዚአብሔር ለቤዛነት ሂደት ራሳቸውን የሰጡትን ሰዎች ለማዳን አስደናቂ ኃይል እንደሰጣቸውም ለመመልከት ችለናል።

እርቅ ማንኛውም አማኝ ብቻውን ሊወጣ የማይችለው ረጅም ጉዞ ነው። ይህ በእግዚአብሔር ቃልና መንፈስ በተገራ ማህበረሰብ ውስጥ በእምነት መኖርን የሚጠይቅ ነው።

የቤተ ክርስቲያን ግጭትን ማስወገድ ማለት ከኃጢአትና ከይቅርታ ባሻገር መመልከትና ወደፊት በሚመጣው መንግስት የተቀረጸውን ሕይወት መኖር ማለት ነው። ሐዋርያው ዮሐንስ ኃጢአትና አድመኝነት ለዘላለሙ በተወገዱበት ስፍራ የተመለከተውንና የጻፈውን ነገር ከዚህ በታች እንበብ።

አዲስ ለማይንና አዲስ ምድርን አየሁ፤ ፊተኛው ለማይና ፊተኛይቱ ምድር አልፈዋልና ባህርም ወደፊት የለም። ቅድስቲቱም ከተማ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ለባልዋ እንደተሸለሙት መሽራ ተዘጋጅታ ከለማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አየሁ። ታላቅም ድምጽ ከለማይ፣ እነሆ፣ የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መሰከል ነው፤ ከእነርሱም ጋር ያድራል፤ እነርሱም ሀዘቡ ይሆናሉ፤ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከእነርሱ ጋር ሆኖ እምላካቸው ይሆናል፤ እንባዎችንም ሁሉ ከአይናቸው ያብላል፤ ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፤ ሀዘንም ቢሆን ወይም ጨዘት ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም የቀደመው በርሕት አልፎአልና ብሎ ሲናገር ሰማሁ። በዙፋንም የተቀመጠው፣ እነሆ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ አለ። ለአኔም፤ እነዚህ ቃላት የታመኑና እውነተኛዎች ናቸውና ጻፍ አለኝ... ድል የሚነሳ ይህን ይወርሳል፤ እምላክም እሆነዋለሁ እርሱም ልጅ ይሆነኛል» (ራእይ 21:1-5) ገ።

የተሃድሶ ድንቅ ገጽታ

በኢጣልያ ፈሎረንስ ከተማ ግርማ-ሞገስን የተላበሰ ባሰ 25 ጫማ የዳዊት ሐውልት ቆሞ ይታያል። ለማይክል አንጁሎ የቅርጽ ቅርጽ ስራ ፈጠራ ሳይሆን ግንት ነበር። አንድ የፈጠራ ባለሙያ አንድን ድንጋይ የሚጠርበው ከዚህ ምን ላወጣ እችላለሁ? በሚል ሐሳብ ነው። ማይክል አንጁሎ ግን ድንጋዩን ከመጥረቡ በፊት ዳዊት እዚያ ውስጥ እንዳለ በማሰብ ነበር ስራውን የጀመረው። የእርሱ ሥራ በስፍራው የነበረውን ምስል ቆፍሮ ማውጣት ነበር። ይህንንም ያደረገው ዳዊት ያልሆነውን ነገር ሁሉ በማስወገድ ነበር።

ተሃድሶ ማለት ክርስቶስ ያልሆነውን ነገር ሁሉ ማስወገድ ነው። የእስራኤል ንጉሥ እስከመሆን ደረጃ የደረሰው እረኛው ዳዊት ለተሃድሶ መልካም ምሳሌ ነው። ዳዊት በእግዚአብሔር የተወደደና የተባረከ ሰው ቢሆንም ንጉሥ ሆኖ ሳለ ትልቅ ኃጢአት ፈጽሞአል። በታሪኩ ውስጥ ተመዝግበው ከሚታዩት ኃጢአቶች መካከል ቤርሳቤህ ጋር ዝሙት መፈጸሙና ያንን ተከትሎ ባሏ የነበረውን ኦሪያን ማስገደቡ ይገኙባቸዋል።

ነቢዩ ናታን «ያ ሰው አንተ ነህ» (2ኛ ሳሙ.12:7) በማለት ኃጢአቱን ባጋፈጠው ጊዜ ዳዊት በጉልበቱ ወድቆ ተናዘዘ። «በእግዚአብሔር ራት ኃጢአትን ፈጽሜአለሁ» አለ (ቁ. 13)። ዳዊት ውድ ዋጋና የኃጢአቱን መዘዞች ከፈለ። መዝሙር 51 የዳዊትን ኑዛዜ፣ የመታደስ ልመናና የካሣ ቃል ኪዳን ያሳያል።

አቤቱ ንጹህ ልብን ፍጠርልኝ
የቀናውንም መንፈስ በውስጤ አድስ
ከፈትህ አትጣለኝ
ቀዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አትውሰድብኝ
የማዳንህንም ደበታ ስጠኝ
በእሽታ መንፈስም ደግፈኝ
ለሀገ ተላላፊዎች መንገድህን አስተምራለሁ
ሐጢአተኞችም ወደ አንተ ይመለሳሉ
የመድሃኒቲ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ከደም አድነኝ
አንደበቴም በአንተ ጽድቅ ትደሰታለሽ (10-14)።

ዳዊት ራሱን በጨለማ ውስጥ ሲያገኝ ወዲያውኑ ወደ ብርሃን ሮጠ፤ ሕይወቱም ታደለ።

በኢጣልያ ከዳዊት ሀውልት ዙሪያ ሌሎችም ሰዎች አሉ። እነዚህም ማይክሎ አንጁሎ ፍንትው ብለው እንዳይታዩ አድርጎ የሣላቸው

ባሪያዎች ፊቶች ናቸው። ማይክል አንጁሎ የታችኛውን የድንጋዩን ክፍል ማይጠርብ ነበር የተወው።

ማይክል አንጁሎ ሐዋርያው ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች የጻፈውን መልእክት እንድንረዳ ያስችለናል። «በነጻነት ልንኖር ከርብቶስ ነጻነት አወጣን፤ እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ፤ እንደገናም በባርነት ቀንበር አትያዙ» (ገላ. 5:1)።

እግዚአብሔር አንተንም ልክ እንደ ዳዊት ከዓለም ፍጥረት በፊት ያውቅህ ነበር። ከጨለማና ከባርነት ወደ ነጻነትና ብርሃን ጠርቶሃል። በእስራት ውስጥ እንዳለ ባሪያ ሆነህ ሳለ እግዚአብሔር ነጻ አውጥቶሃል።

እርቅ ፈጠራ አይደለም። ይህ የተወሰኑ ህግጋትንና ዘዴዎችን የመከተል ጉዳይ አይደለም። ይህ ብዙ መሥራት፣ የበለጠ መጣር፣ ወይም የተሻለ ሰው የመሆን ጉዳይ አይደለም። ነገር ግን ይህ ከክርስቶስ ያልሆነውን ነገር ከሕይወትህ ውስጥ ማስወገድን የሚጠይቅ መንፈሳዊ የእግዚአብሔር ሥራ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአት ቅጣትን የግድ እንደሚልና ቅጣት ደግሞ ነገሮች ወደ ቀድሞ ይዞታቸው የሚመለሱበትን ሁኔታ እንደሚያመቻች ይናገራል። ቅጣት እግዚአብሔር ለእኛ እንደ ልጆቹ የሚያሳየን ፍቅር ነው። ይህ ከብርሃኑ ለሚያፈነግጡ ሰዎች የርሱን የፍቅርና የፈውስ መፍትሄ የሚያሳይ ነው።

ነገሮች ወደ ቀድሞ ይዞታቸው እንዲመለሱ ለማድረግ የሚያስችል የፍቅር ቅጣት የምትለማመድ ቤተ ክርስቲያን ሰላምን እውን ታደርጋለች።

ድህረ-ታሪክ

ለባት የንስህ ጥሪዎች

መጽሐፍ ቅዱሳዊና የእርስ በርስ ማህበረሰብን ጽንሰ-ሐሳብ የምትለማመድ ቤተ ክርስቲያን መሪ ነህ እንበል። ባለትዳር እንደመሆንህ መጠን አንዳንድ ጊዜ ከትዳር ጓደኛህ ጋር በአንዳንድ ጉዳዮች ላይ ትጋጫላችሁ። ይሁን እንጂ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ችግሮችህን መግለጽና ርዳታ መጠየቅ ከባድ አይደለም።

እንዲያውም በየአመቱ የጋብቻ በአላችሁን በምታከብሩበት ጊዜ ከቤተ ክርስቲያን እስከ ሃያ የሚደርሱ ሰዎችን ትጋብሣላችሁ። እነዚህ ያገቡና ያላገቡ ወንድሞችና እህቶች ደግሞ ትዳራችሁን ለማከበርና ለማሳደግ የሚመጡ ናቸው። ወንዶች ከወንዶች ጋር በአንድ ክፍል፤

ሌቶች ደግሞ ከሌቶች ጋር በሌላ ክፍል ውስጥ ይሰባሰባሉ። ለአርባ ደቂቃዎች ያህል ሰላሳላችሁት ከባድ ጊዜ በመግለጽና በጥሩ ነገሮች ደስ በመሰኘት ስለ ትዳር ሕይወታችሁ ትናገራላችሁ። ጓደኞቻችሁ ጥያቄዎችን በማንሳት፣ ምክሮችንና የተለያዩ አስተያየቶችን በመግለጽ እገዛ ያደርጉላችኋል። አንድ ጥቅስ የመጣለት ሰው ካለ ያነበውና እብራችሁ ታሰላሰቡበታላችሁ። አንድ የተወሰነ ችግር በሚጠቀሰበት ጊዜ ቆም ብላችሁ ትጸልያላችሁ። የመካፈልና የማሰላስል ጊዜ ሲያበቃ ሁሉም ሰው በአንድ ትልቅ ክፍል ውስጥ ይሰበሰብና ስለተማሩትና ስለመረመሩት ነገር ይወያያሉ። በጓደኞችህ ፊት ለሚሰኙት ትናዘዛለሁ። ከዚያም ለማድረግ የምትፈልጋቸውን ነገሮች በተመለከተ ቃል ትገባላቸዋለሁ። እነዚህ ጓደኞችህ ለቃል ተጠያቂ የሚያደርጉህ ናቸው። ሚስትህም ተመሳሳይ ነገር ታደርጋለች። ለመጭው አመት የፍቅርና የታማኝነት ቃል ኪዳን ትገባላችሁ።

ምሽቱ በሚጠናቀቅበት ጊዜ አንተና ባለቤትህ ከክፍሉ ማዕከል ትቀመጡና ጓደኞችህ እጆቻቸውን ጭነው በመጸለይ የመጭውን አመት የጋብቻ ሕይወታችሁን ለጌታ እሳልፈው ይሰጣሉ።

ይህ ትዕይንት ምን እንደሚመስል በዓይነ-ህሊናህ ይታይሃል? ይህ ሰቤተ ክርስቲያንህና ለትዳርህ ምን እንደሚያደርግ ልትገምት ትችላለህ? እምነታችንንና መስጠታችንን የሚያስታውሱ እንዲህ ዓይነት ቀላል ስርአቶች ቢኖሩ ስንት ትዳሮችና ግጭቶች መፍትሄ ባገኙ ነበር?

ለላም በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ማህበረሰብ ውስጥ የሚፈጠር የእግዚአብሔር መንፈስ ፍሬ ነው። ለላምን ማድረግ የእግዚአብሔር ሕዝብ የወንጌሉን ታሪክ ተግባራዊ የማድረጉ ውጤት ነው።

እርቅ የግል ህይወታችንን በመዳሰስ ትዳራችንንና የላጤነት ኑሯችንን፣ እንዲሁም ልጆችን የምናሳድግበትን መንገድ የሚቀይር ነው። እምልኮችንም ይሰውጠዋል። ክበዓል ሃምሳ በኋላ የተመሰረተቸው ቤተክርስቲያን ባለማቋረጥ ስእግዚአብሔር ቃል፣ ለመንፈሱና ለእርስ በርሳቸው የተሰጡ ሰዎች የነበሩበት ነበረች (የሐዋ. 2 እንብብ)። ቤተ ክርስቲያን ቤዛዊት መሆን ካለበት ይህ መልሰን ልንቀዳጀው የሚገባን ሀብረት ነው።

በርግጥ ሁላችንም ኃጢአተኞች ነን። በአብያተ ክርስቲያኖቻችን ውስጥ ያሉት ግጭቶችም የራስ ወዳድነታችን ውጤቶች ናቸው። ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ ቤዛዊ ማህበረሰብ እንድንሆን

ይጠራናል። ከሁሉም በላይ የክርስቶስን ጌትነት በመሻት ማህበረ ሰባችንን ልንጤኸ እንችላለን።

ቤተ ክርስቲያን እውነተኛ ለላም አድራጊ እንድትሆን ንስሐ መግባት፣ ማለትም መንገዳችንን መሰወጥ አለብን። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሰውጥ የሚያመጣ ንስሐ ለመግባት የሚያስችሉ ሰባት ጥሪዎች ከዚህ በታች ቀርበዋል።

1. ማህበረሰብን መልሶ ማግኘት

ቤተ ክርስቲያን ማህበረሰብን መልሳ እንድታገኝ ጥሪዎችን እናቀርባለን። ይህም እየተስፋፋ በመሄድ ላይ ያለውን የግለሰብና የራስ-ገዝ ባህላዊ ቅይጥነት በመጽሐፍ ቅዱሳዊና የእርስ በርስ ማህበረሰብ እንድትተካ ነው። ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር የሚኖርባት፣ እንዲሁም የአማኞችን ማህበረሰብ ለመውደድ፣ ለመፈወስ፣ ይቅር ለማለት፣ ለማበረታታትና ለማሳደግ በልዩ መንገድ የሚሰራበት ማህበረሰብ ልትሆን ይገባል። ቤተ ክርስቲያን ሰዎች የወደፊቱ እውነታ ምስክር ይሆኑ ዘንድ የሚመራ የመንፈስ ቅዱስ መገኛ ናት።

2. ቅድስናን መመለስ

ቤተ ክርስቲያን ቅድስናዋን መልሳ እንድትይዝ እንፈልጋለን። ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔር ሕዝቡን በክርስቶስ ፍጹም ለማድረግ በትጋት የሚሰራበት ልትሆን ይገባል። ቤተ ክርስቲያን የተለወጠ ባህርይ ያለው ሕዝብ፣ የመንፈሳዊ እውነታ ማህበራዊ ግንባታ ልትሆን ያሻል። ይህም በመካከላችን ደህንነትና ቅድስና እውን የሚሆንበት ነው። ይህም ሲሆን እውነትን በመያዝ በራእይ የምንመራ ማህበረሰብ እንሆናለን።²

3. መንፈሳዊ ስጦታዎችን ማነሳሳት

ቤተ ክርስቲያን የመንፈሳዊ ስጦታዎችን ስልጣን አንድታነሳሳ፣ ተግባራዊ እንድታደርግና እንድታረጋግጥ ጥሪዎችን እናቀርባለን። እያንዳንዱ አማኝ በእምነቱ መጠን በተሰጠው ስጦታ ማገልገል ይኖርበታል። ቤተ ክርስቲያን እንደ ክርስቶስ እካል ጥሪና ስጦታ ያላቸው ሁሉም ምእመናን የሚያገለግሉበት ልትሆን ይገባል።³

² ማቴ. 5:48፣ ኢፌ. 5:25-27፣ ፊልጵ. 1:9-11።
³ 1ኛ ቆሮ. 12:4-7፣ 27፣ ሮሜ 12:3-6።

4. ኑዛዜን ማደስ

ቤተ ክርስቲያን የሚናዘዙ ሰዎች ማህበረሰብ በመሆን በኃጢአት ኑዛዜና በኢየሱስ ክርስቶስ የማዳን ሥራ ዙሪያ እንድትሰባሰቡ ጥሪዎችን አናቀርባለን። ኃጢአትን ስንናዘዝ የይቅርታ እውነተኛነት እውን ይሆናል። ክርስቶስን ስናውጅ ደግሞ በትንሳኤው ኃይል በተፈጠረ ዓለም ውስጥ የምንኖር ልዩ ዓይነት ሕዝብ መሆናችንን እናሳያለን። በኑዛዜ ቤተ ክርስቲያን ሕይወት ዘላለማዊ እውነታ፣ ሰላንድ መንገድ መሰጠት፣ እውነትንና ሕይወትን ይዛ ትገኛለች።⁴

5. መጽሐፍ ቅዱስን እንደገና ማወጅ

ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስን ታሪካዊና ክርስቶስን በእውነተኛነት ለመከተል የሚያስችል ሕይወት ሰጪ ቃል እድርጋ ልትመለከት ይገባል። ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስን ከእኩራሪነትና ከእንጻራዊነት በጸዳ መንገድ ልትይዝ ይገባል።

⌘ በእኩራሪነት መልኩ መጽሐፍ ቅዱስ የእድርጉ አታድርጉ ህግጋት ዝርዝር ይሆናል። ክርስትናም በእውቀታችን መጠን ይለካል።

⌘ በልምምድ ላይ በሚተኮርበት ጊዜ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ ግለሰቦች ግላዊ ልምምዶቻቸውን ይተረጉማሉ፤ ክርስትናም በስሜት ደረጃ ይገለጻል።

ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስን እውነትና ትክክለኛ ስልጣን ወደ ሕይወት ዘይቤነት የሚለወጥበት የእግዚአብሔር የማዳን ታሪክ መገለጥ እድርጋ እንድትመለከት እንፈልጋለን። መጽሐፍ ቅዱስ በድርጊትና በስሜት ብቻ ሳይወሰኑ ከሞት በተነሳው ክርስቶስ ኃይል በተሰወጡ ሕዝቡ ላይ የተመሰረተ እዲስ እውነታን ይሰጠናል።⁵

6. ምስክርነትን ዳግም መመስረት

ቤተ ክርስቲያን ሕይወት-ለዋጩን የክርስቶስ ትንሳኤ ለዓለም እንድትመሰክር እንሻለን። ቤተ ክርስቲያን ከዓለም የተለየች፣ ማዳኑን፣ ፍትሁንና ቅድስናውን እንደ ክስተት ብቻ ሳይሆን እንደ ሕይወት ዘይቤ የምታሳይ ልትሆን ይገባል። ቤተ ክርስቲያን

በክርስቲያናዊ ባህርይና ማህበረሰብ እማካኝነት የክርስቶስን ማዳን እንድታንጸባርቅ እንሻለን።⁶

7. አመራርን እንደገና መግለጽ

ቤተ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ጥሪ፣ ስጦታና ስልጣን ላይ የተመሰረተ የአመራር ሚና እንደገና እንድትገልጽ ያሻል። ይህ በክርስቶስ እካል የተረጋገጠ አመራር በሙያ፣ በትምህርት ወይም በምርጫ ከሚገኝ አመራር የተሻለ ነው። ቤተ ክርስቲያን የመጋቢንና የመሪዎችን ድንበር በመረዳት አገልግሎት በአምባገነንነት ወይም በዴሞክራሲያዊ ራሱ-ገዝነት ሳይሆን በትብብር የሚከናወንበትን መንገድ መቀየስ ይኖርባታል።⁷

አባሪ

የሰላም ቡድን መመስረት

በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በስጋ ትፈጽማላችሁን?
ገላ. 3:3

ሜታኖያ እገልግሎትና የዚህ መጽሐፍ ደራስ አብያተ ክርስቲያናት የሰላም ቡድኖችን በመመስረት መሪዎቻቸውን ለተጠያቂነት፣ ለግንዛቤና ለተግባር እንዲያነሳሉ ይመክራሉ። የሰላማዊ ቡድን ዓላማ በምዕራፍ 11 ውስጥ ተመልክተዋል። ከዚህ በታች ሰላማዊ ቡድን ለመመስረት የሚያስችሉ ሐሳቦች ቀርበዋል።

⌘ ጸሎት- ይህ ሙሉ ሕይወታችንን ለክርስቶስ ጌትነትና ለሥራው እሳልፈን የምንሰጥበት ነው። ስብስባውን ስትጀምሩም ሆነ ስትጨርሱ መጸለይና እውነትን ለመመርመር መንፈስ ቅዱስ እንዲረዳችሁና በእማኙ ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔርን ሥራ እንዲያትም ልትጠይቁ ይገባል።

⌘ ማረጋገጫ- የእያንዳንዱን ሰው ስሜታዊ ሁኔታ በአጭሩ መግለጽ አስፈላጊ ነው። የግለሰቡ መሰረታዊ ስሜት ምን እንደሆነ፣ ማለትም የቁጣ፣ የደስታ፣ የህዘን፣ የፍርሃት

⁴ ዕብ. 13:15፣ ያዕ. 5:16፣ 1ኛ ዮሐ. 1:9።

⁵ ሮሜ 12:1-2፣ 2ኛ ጢሞ. 3:14-4:2።

⁶ የህዋ. 2:42-48፣ 1ኛ ተሰ. 1:6-10።

⁷ በመሪዎች መካከል ያሉት ግንኙነቶችና ዳርቻዎች፣ እንዲሁም በክርስቶስ እካል ውስጥ ያሉት ተደጋጋሪ ግንኙነቶች በህዋርያው ጳውሎስ የማጠቃለያ ስላምታዎችና ለሮሜ ስዎች ባለተላበፈው ምክር ውስጥ ተመልክተዋል። ሮሜ 16:1-17፣ 21-23፣ 1ኛ ቆሮ. 6:1፣ ፊልጵ. 4:3፣ ቆላ. 4:11፣ ፊሊሞና 23-24።

ወይም የሀፍረት ስሜት አንደሚታይበት መግለጽ ያስፈልጋል። እያንዳንዱ ሰው ግልጽ እውነት መናገር አለበት። ስሜቱንና ባህርዩን ሳይደብቅ መናገር ይኖርበታል። ግለሰቡ የተናረውን ሐሳብ በመክተል ቡድኑ ተጨማሪ ማብራሪያ ሊጠይቅ ይችላል። የቡድኑ መሪ ስብሰባውን የመምራት ሃላፊነት ይኖርበታል።

የ ንስሐ- እያንዳንዱ ሰው በመስቀሉ ፊት ንስሐ መግባት ምን ያህል አስፈላጊ እንደሆነ ይገነዘባል። አንድ ሰው ወደ ቡድኑ የሚገባው ኃጢአት በሚሰራበት ጊዜ ኃጢአቱን ለመቀበል፣ የመስቀሉን ይቅርታ ለማግኘትና ንስሐ ለመግባት ነው። ንስሐ መግባት ማለት ይቅርታ ከመጠየቅና ከመስጠት ያለፈና ካሣ መክፈልን፣ አቅጣጫ መቀየርንና እግዚአብሔር በክርስቶስ ሰአዲሱ መንገድ ኃይሉን አንዲሰጠን መጠየቅን የሚያመለክት ነው።

የ ሥራ- ይህ መንፈስ ቅዱስ በቡድኑ ውስጥ በሕይወታችን ውስጥ እንዲሠራ መፍቀድን የሚያሳይ ነው። ይህ ግን ተግባራዊ መፍትሄ ማምጣት የእያንዳንዱ ሰው ኃላፊነት ነው ማለት አይደለም። ነገር ግን ልባችንን በመርመርና መንፈስ ቅዱስ እውነቱን እንዲያወጣ በመፍቀድ የራሳችንን መዳን እንፈጽማለን ማለት ነው (ፊልጵ. 2:12)።

የ ጣልቃ መግባት- እያንዳንዱ ሰው ፈቃድ በመስጠት በቡድኑ ውስጥ ያሉት ሌሎች ሰዎች ላሉበት ሁኔታ እውነትን በፍቅር እንዲናገሩ መጋበዝ አለበት። ይህ ንግግር ጥንቃቄ የተደረገበትና ከክፋት ሐሳብ የጸዳ መሆን አለበት። ብዙውን ጊዜ ይህ እውቅና፣ ተጠያቂነትና ንስሐ የሚያስፈልጋቸውን ተደጋጋሚ ነገሮች የሚመለከት ሊሆን ይችላል።

የ መተማመን መገዛት- የቡድኑ አላማ እያንዳንዱ ሰው ሌላው በክርስቶስ እንዲያድግ ለማገዝ ፈቃደኛ መሆኑ ነው። ይህ መተማመንና ግልጽነትን ይጠይቃል። አንድ ሰው ከሌላው ጋር ጠላትነት ካለው ከስብሰባው በፊት ነገሮችን ማስተካከል ያስፈልጋል። እንዲህ ዓይነቱ መተማመን አስፈላጊ ነው። ቡድኑ የሚመሰረተው እያንዳንዱ ሰው ለክርስቶስና ለእርስ በእርስ ራሱን ይሰጣል በሚል ሐሳብ ላይ ነው። ለስመሰማማት ወይም ኢ-ፍትሃዊነት በሚታይበት ጊዜ

ሳይቀር ቡድኑ መንፈስ ቅዱስ ሁኔታዎችን ለቡድኑ ጥቅም መስወጥ እንደሚችል መተማመን ነው።

የ ተጠያቂነት- አንድ ሰው በመንፈስ ቅዱስና በማህበረሰቡ ድጋፍ ኃጢአትን ለማሸነፍ አዳዲስ ልማዶችን ለማዳበር የሚፈልግባቸው ጊዜያት አሉ። እንዲህ ዓይነቱ የተጠያቂነት ዘዴ አስፈላጊ ነው። ብዙውን ጊዜ እንዲህ ዓይነቱን ልምምድ ለማካሄድ በሳምንት አንድ ጊዜ ዝርዝር ጥያቄዎችን እያነሳ ታማኝነታችንን የሚፈትሽ አጋር ያስፈልገናል።

የ ለሰው ሕይወት መናገር- የመጽሐፍ ቅዱስን ጥቅስ፣ ስለ እግዚአብሔር ያለንን ግንዛቤ፣ ወይም የአመለካከትን ማብራሪያ በመጠቀም ለአንድ አማኝ መናገር አስፈላጊ የሚሆንበት ጊዜ ይኖራል። ይህ ብዙውን ጊዜ አንድ ሰው በሚናዘዝበት ሰዓት በውይይት መልክ የሚቀርብ ይሆናል። ይህም «አንድ ነገር ብነግርህ ቅር ይልሃል?» ወይም «ላለህበት ሁኔታ የሚጠቅም የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ አለኝ» በማለት ሊጀመር ይችላል።

የ ለቡድኑ አስተዋጽኦ ማድረግ- እያንዳንዱ ሰው በነጻነት በመናገር ለቡድኑ የበኩሉን አስተዋጽኦ ሊያደርግ ይችላል። የመንፈስ ቅዱስን ድምጽ በመስማት መናገሩ አስፈላጊ ነው።

በነዚህ ነጥቦች በመጠቀም ቡድኑ በጥሩ ሁኔታ ተግባሩን ሊወጣ ይችላል። እንዳንድ ጊዜ ውጥረቶችና አለመስማማቶች ሊኖሩ ይችላሉ። ባለማቋረጥ ከቡድኑ ዓላማ ጋር ባለመስማማቱ ምክንያት ከቡድኑ እንዲወጣ የሚጠየቅም ሰው ሊኖር ይችላል። አንድን አባል ማባረር የሚቻልበት ምክንያት ሊኖር ይችላል? አዎ፣ የቡድኑ አባላት ግለሰቡን ከኃጢአቱ መመለስ አልቻልንም ከሚል ድምዳሜ ላይ ክደረሱ እንዲሰቅ ሊደረግ ይችላል።

ይሁን እንጂ ግለሰቡ ከቡድኑ መወገድ ያለበት ሰራሱና ለቡድኑ ጥቅም ሊባል ነው። አንድ ሰው ከቡድኑ ውጭ መሆኑ ማዳኑን ለመፈጸም የበለጠ ጠቃሚ የሚሆንበት ሁኔታ ሊኖር ይችላል።

ስለ ደራሲው

ጂም ቫን ይፐርን ከባሌበታቸው ከሚስቱ ሻርን ጋር በመሆን የመሠረቱትን አትራፊ ያልሆነ ክርስቲያናዊ አገልግሎት (የሜታኖያ አገልግሎት) በዋና ዳይሬክተርነት ይመራሉ። የሜታኖያ አገልግሎት የአመራር ባህርይ ቀረጻና የቤተ ክርስቲያን ግጭት ማስታረቂያ አገልግሎት በመስጠት በወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ቤዛዊ ማህበረሰብ ለማሳደግ ጥረት የሚያደርግ ድርጅት ነው።

ጂም እ.አ.አ. ከ1985 ጀምሮ በመቶዎች የሚቆጠሩ መጋቢዎችንና በደርዘን የሚቆጠሩ አብያተ ክርስቲያናትን በግል ደረጃ ያገለገሉ መሪ፣ አስተማሪና ክህሎት ያላቸው አስተባባሪ ናቸው። ጂም ብቃት ያላቸው ጸሐፊ፣ የስዎችን ስሜት ለመቆጣጠር የሚችሉ ተናጋሪና የፈጠራ ጥበብ የተካኑ መሪ ናቸው። በነዚህ ክህሎቶቻቸውም ስልጣኑን «ስምን?» ከሚሰው ርእሱ-ጉዳይ (ሥነ-መለኮታዊና መጽሐፍ ቅዱሳዊ መርሆች) ወደ «ምን» እና «አንዴት» የተሰኙ ተግባራዊ ጉዳዮች ለመምራት ችለዋል። ይህ ደግሞ እውን የሚሆነው በክርስቶስ ላይ ባማከሰና መስተጋብራዊ በሆነ የማስተማሪያ ዘዴያቸው አማካኝነት ነው።

የጂም የመማርና የመምራት ሰው ጥ የመነጨው ከሰው ዘዴ ሳይሆን በእግዚአብሔር ቃል፣ በመንፈስ ቅዱስና በሕዝቡ ከሚመራው የመንፈሳዊ ግኝት ሂደት ነው። ይህ ግጭትን ለማስታረቅ፣ ባህርይን ለመቅረጽና ለውጥን ለመምራት የሚያገለግል መንገድ የጂምና የሻርን አገልግሎትና «የሜታኖያ አገልግሎት» መሰረት ነው።

ጂም በርካታ ግጭት የተከሰተባቸውን አብያተ ክርስቲያናት አገልግለዋል። ከነዚህም መካከል በስድስቱ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ጊዜያዊ መጋቢ በመሆን ሠርተዋል። በዚህም ጥረታቸው እያንዳንዱን ቤተ ክርስቲያን ከግጭት አውጥተው ሕያው የክርስቶስ ማህበረሰብ ወደመሆን ደረጃ አድርሰዋል።

ጂም መጽሐፍትን፣ መልእክቶችን፣ መጽሄቶችንና የማስተማሪያ መሳሪያዎችን ጨምሮ ብዙ ጠቃሚ ስራዎችን አበርክተዋል።

ጂም እ.አ.አ. በ1993 የሜታኖያ አገልግሎት ከመጀመራቸው በፊት በግል የተግባባት ሥራቸው አማካኝነት በርካታ አገራዊና ዓለም አቀፋዊ ስትርፍ ያልተቋቋሙ ድርጅቶች መሪዎችን ሲያገለግሉ ቆይተዋል።

ጂም ከዊተን የሥነ-መለኮት ኮሌጅ (ኢሉኖይ፣ አሜሪካ) በ1978 በሥነ-መለኮትና በሰው ሰው ተግባቦቶች (Interpersonal Communications) የባችሌር ዲግሪ አግኝተዋል። በ1980 ደግሞ የማስተርስ እፍ አርት ዲግሪ አግኝተዋል። ባለቤታቸው ሻርን የክርስቲያናዊ ትምህርት የባችሌር ዲግሪ አግኝተዋል።

ጂምና ሻርን የተጋቡት በ1977 ሲሆን፣ ኔት እና ሳራ የሚባሉ ሁለት ልጆች ወልደው አሳድገዋል።

ጂምና ሻርን በምስራቅ ዋሺንግተን፣ ኒው ሃምፕሺር፣ ዩ.ኤስ.ኤ. ይኖራሉ።

(የጀርባ ጽሁፍ)

«ቤተ ክርስቲያን ደህንነትን እንደ ህይወት ዘይቤ በታማኝነት መያዝና መስማመድ ይኖርባታል። እርቅ የምናውቀው ወይም ደግሞ የምናደርገው ነገር ብቻ ሳይሆን፤ የማያቋርጥ የቅድስና ፍላጋ ነው። ይህ የጋራ አስተሳሰባችንን፤ ልማዳችንንና ድርጊታችንን በመለወጥ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚቀርጸን የአስተሳሰብ፤ የድርጊትና የመሆን መንገድ ነው።»

- ከእርቀ ሰላም ለቤተ ክርስቲያን የተወለደ

የቤተ ክርስቲያን ግጭት የተለየ ወይም ያልተመደ ጉዳይ አይደለም። የቤተ ክርስቲያን መጋቢዎች፤ የአስተዳደር አካላትና የቤተ እምነት መሪዎች በያመቱ ብዙ ጊዜያቸውን የሚያሳልፉት የቤተ ክርስቲያን ግጭቶችን በመመርመር፤ በማማለድና በማስታረቅ ነው። በአሁኑ ሰአት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሆነ ግጭት አየተጋፈጥክ ልትሆን ትችላለህ።

ይህ መጽሀፍ በቤተ ክርስቲያን ግጭት ዙሪያ ከአሥር አመታት በላይ የተሰጡትን ትምህርቶችና የታዩትን ተሞክሮዎች ያካተተ ነው። ጁም አብያተ ክርስቲያናት ለምን የጤንነት ጉድለት እንደሚደርስባቸውና የሚያብቡ የእምነት ማህበረሰቦች እንዲሆኑ ለማድረግ እግዚአብሔር እንዴት እንዲፈወሱ እንደሚፈልግ ያብራራሉ።

ይህ «ለምን?» የሚለውን ጥያቄ የሚመልስ እንጂ «እንዴት?» የሚሉትን ጉዳዮች የሚዳስስ አይደለም። መልሶችን በምትፈልግበት ጊዜ የጥረትህ ትኩረት ዘዴዎችን ማፈላለግ ሳይሆን የኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት ሊሆን ይገባል። መጽሀፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ከአቅምህ በላይ የሆነ ፈተና እንደማያመጣብህ ያስተምራል። ቤተ ክርስቲያንም ምንም አይነት ግጭት ቢደርስባት እግዚአብሔር ለአንተ በጎነትና ለክብሩ መውጫውን ያዘጋጅልሃል።